

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 1. júna 2022 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízovej situácie v prípade subjektu, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá – Prijatie programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español zo strany SRB – Právo byť vypočutý – Povinnosť odôvodnenia – Články 18 a 20 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 – Mimozmluvná zodpovednosť“

Vo veci T-523/17,

Eleveté Invest Group, SL, so sídlom v Madride (Španielsko), a ďalší žalobcovia, ktorých názvy sú uvedené v prílohe,¹ v zastúpení: B. Cremades Roman, J. López Useros, S. Cajal Martín a P. Marrodán Lázaro, advokáti,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Rivas Andrés, advokát,

a

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. King a M. Fernández Rupérez, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti,

žalovaným,

ktoré v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: J. Rodríguez de la Rúa Puig a L. Aguilera Ruiz, splnomocnení zástupcovia,

a

Banco Santander, SA, so sídlom v Santanderi (Španielsko), v zastúpení: J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Remón Peñalver, advokáti,

* Jazyk konania: španielčina.

¹ Zoznam ďalších žalobcov je pripojený len k zneniu doručenému účastníkom konania.

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je po prvé návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia výkonného zasadnutia SRB SRB/EES/2017/08 zo 7. júna 2017 o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español, SA, a rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15), po druhé návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobcovia utrpeli v dôsledku týchto rozhodnutí, a po tretie návrh na vyhlásenie neplatnosti predbežného ocenenia, ktorým sa žalobcovia zároveň domáhajú kompenzácie,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda M. van der Woude, sudcovia M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (spravodajca) a G. Steinfatt,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. júna 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Právny rámec

- 1 V nadväznosti na finančnú krízu z roku 2008 bolo prijaté rozhodnutie o vytvorení bankovej únie v rámci Európskej únie, založenej na jednotnom, úplnom a podrobnom súbore pravidiel pre finančné služby, ktorý bude platiť pre celý vnútorný trh a zahŕňať jednotný mechanizmus dohľadu, ako aj nové rámce ručenia za vklady a riešenia zlyhaní bánk.
- 2 Prvá etapa vytvárania bankovej únie spočívala v zriadení jednotného mechanizmu dohľadu (JMD) nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63). Podľa odôvodnenia 12 tohto nariadenia by mal JMD zabezpečiť, aby sa politika Únie týkajúca sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami vykonávala súdržne a účinne, aby sa jednotný súbor pravidiel pre finančné služby uplatňoval rovnakým spôsobom na úverové inštitúcie vo všetkých dotknutých členských štátoch a aby tieto úverové inštitúcie podliehali dohľadu najvyššej kvality bez toho, aby ho obmedzovali iné, neprudenciálne aspekty. Na tento účel nariadenie č. 1024/2013 poveruje Európsku centrálnu banku (ECB) osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, s cieľom prispieť k bezpečnosti a solidarite úverových inštitúcií a k stabilite finančného systému v Únii a v každom členskom štáte.
- 3 Následne bola prijatá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho

parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190). Jej odôvodnenie 1 znie takto:

„Finančná kríza ukázala, že na úrovni Únie je výrazný nedostatok vhodných nástrojov, pomocou ktorých by bolo možné účinne riešiť situáciu nezdravých alebo zlyhávajúcich úverových inštitúcií a investičných spoločností... Takéto nástroje sú potrebné najmä na to, aby sa zabránilo platobnej neschopnosti, alebo v prípade, keď platobná neschopnosť nastane, na minimalizáciu nepriaznivých následkov pomocou zachovania systémovo dôležitých funkcií príslušnej inštitúcie. Počas krízy boli uvedené výzvy významným faktorom, ktorý prinútil členské štáty zachrániť inštitúcie pomocou použitia peňazí daňových poplatníkov. Cieľom dôveryhodného rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií je v čo najväčšej miere predchádzať nutnosti prijímať takéto kroky.“

- 4 Cieľom smernice 2014/59 je zaviesť spoločné minimálne pravidlá harmonizácie vnútroštátnych ustanovení upravujúcich riešenie krízových situácií bánk v Únii a smernica stanovuje spoluprácu medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií v prípade zlyhania cezhraničných bánk. V tomto smere smernica 2014/59 predovšetkým v článku 3 ods. 1 stanovuje, že každý členský štát určí jeden alebo výnimočne viacero orgánov pre riešenie krízových situácií, ktoré sú splnomocnené uplatňovať nástroj riešenia krízových situácií a vykonávať právomoci riešiť krízové situácie.
- 5 Vzhľadom na to, že na jednej strane smernica 2014/59 nemala za následok centralizáciu rozhodovacieho procesu v oblasti riešenia krízových situácií, že predovšetkým vnútroštátnym orgánom v jednotlivých členských štátoch poskytovala spoločné nástroje a právomoci na riešenie krízových situácií a že im ponechávala právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o použitie týchto nástrojov a vnútroštátnych mechanizmov na financovanie riešenia krízových situácií, a na druhej strane vzhľadom na to, že smernica úplne nebránila prijímaniu samostatných a potenciálne protichodných rozhodnutí o riešení krízových situácií cezhraničných skupín v členských štátoch, však bolo prijaté rozhodnutie o zavedení jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (SRM).
- 6 Druhá etapa vytvárania bankovej únie tak spočívala v prijatí nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).
- 7 Odôvodnenie 12 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Zabezpečenie toho, aby sa v rámci Únie prijímali účinné rozhodnutia o riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, okrem iného aj v súvislosti s používaním financovania získaného na úrovni Únie, zohráva kľúčovú úlohu z hľadiska dobudovania vnútorného trhu s finančnými službami. V rámci vnútorného trhu môže zlyhanie týchto inštitúcií ovplyvniť stabilitu finančných trhov Únie ako celku. Zabezpečenie účinného financovania riešenia krízových situácií vo všetkých členských štátoch je ako prostriedok zaistenia rovnakých podmienok pre hospodársku súťaž a zlepšenie fungovania vnútorného trhu v najlepšom záujme nielen členských štátov, v ktorých banky vykonávajú svoju činnosť, ale aj všetkých členských štátov vo všeobecnosti. Bankové systémy na vnútornom trhu sú vo vysokej miere navzájom prepojené, skupiny bánk sú medzinárodné a banky majú veľký percentuálny podiel zahraničných aktív. Ak by sa SRM nezriadil, krízy bánk v členských štátoch zúčastnených na JMD by mali silnejší negatívny

systémový vplyv aj na nezúčastnené členské štáty. Zriadením SRM sa zabezpečí neutrálny prístup pri riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, a tým sa zvýši stabilita bánk v zúčastnených členských štátoch a predíde sa presahovaniu účinkov kríz do nezúčastnených členských štátov, čím sa uľahčí fungovanie vnútorného trhu ako celku. Mechanizmy spolupráce, pokiaľ ide o inštitúcie usadené v zúčastnených aj nezúčastnených členských štátoch, by mali byť jasné a žiaden členský štát ani skupina členských štátov by nemala byť priamo ani nepriamo diskriminovaná ako miesto poskytovania finančných služieb.“

- 8 Podľa článku 1 prvého odseku je cieľom nariadenia č. 806/2014 stanoviť jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií subjektov uvedených v článku 2, ktoré sú usadené v zúčastnených členských štátoch, konkrétne bánk, ktorých domovským orgánom dohľadu je ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán v členských štátoch, ktorých menou je euro, alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro a ktoré nadviazali úzku spoluprácu v súlade s článkom 7 nariadenia č. 1024/2013 (pozri odôvodnenie 15 nariadenia č. 806/2014).
- 9 Článok 1 druhý odsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že uvedené jednotné pravidlá a uvedený jednotný postup uplatňuje Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) zriadená v súlade s článkom 42 nariadenia spolu s Radou Európskej únie, Európskou komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v rámci SRM zriadeného týmto nariadením. Ďalej je v ňom uvedené, že SRM je podporovaný jednotným fondom na riešenie krízových situácií (JFRKS).
- 10 Podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB prijíma rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s finančnou inštitúciou usadenou v zúčastnenom členskom štáte, keď sú splnené tri podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 tohto nariadenia.
- 11 Podľa prvej podmienky subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Túto podmienku posudzuje ECB po porade so SRB alebo samotná SRB a považuje sa za splnenú, ak sa subjekt nachádza v jednej alebo viacerých situáciách uvedených v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014.
- 12 Druhá podmienka predpokladá, že neexistujú reálne vyhliadky, že iné opatrenia súkromného sektora alebo opatrenia dohľadu by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom horizonte.
- 13 Podľa tretej podmienky je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme, t. j. je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie, pričom likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov.
- 14 Článok 14 nariadenia č. 806/2014 vymedzuje ciele riešenia krízových situácií takto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov a investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.
- 15 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečí, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov dotknutého subjektu.

- 16 Podľa článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 je oceňovanie neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, prípadne rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje.
- 17 Ak sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, SRB prijme program riešenia krízovej situácie.
- 18 Keď SRB, Rada a Komisia konajú v rámci postupu riešenia krízových situácií, musia zabezpečiť, aby bolo opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté v súlade s určitými zásadami vymenovanými v článku 15 nariadenia č. 806/2014, medzi ktoré patrí zásada, podľa ktorej akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví, ako aj zásada, podľa ktorej nijaký veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty, než by utrpel, keby sa subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania.
- 19 V programe riešenia krízovej situácie SRB určí uplatnenie nástrojov na riešenie krízových situácií. V článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 sú vymenované jednotlivé dostupné nástroje na riešenie krízových situácií, konkrétne odpredaj obchodnej činnosti, využitie preklenovacej inštitúcie, oddelenie aktív a záchrana pomocou vnútorných zdrojov.
- 20 V programe riešenia krízovej situácie môže SRB tiež uplatniť svoju právomoc na odpísanie alebo vykonanie konverzie kapitálových nástrojov dotknutého subjektu, a to za podmienok stanovených v článku 21 nariadenia č. 806/2014. Podľa článku 19 nariadenia č. 806/2014 môže opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňať aj udelenie štátnej pomoci alebo pomoci z JFRKS.
- 21 Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 bezodkladne po prijatí programu riešenia krízových situácií ho SRB postúpi Komisii. Do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB Komisia tento program buď schváli, alebo voči nemu vznesie námietku, pokiaľ ide o aspekty týkajúce sa jej vlastného uváženia, ktoré nie sú uvedené v treťom pododseku, konkrétne splnenie kritéria verejného záujmu alebo podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS. Čo sa týka týchto aspektov súvisiacich s voľnou úvahou, do 12 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB môže Komisia navrhnúť Rade, aby voči tomuto programu riešenia krízovej situácie vzniesla námietku z dôvodu, že program prijatý zo strany SRB nespĺňa kritérium verejného záujmu, alebo aby schválila podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS stanovenú v programe riešenia krízových situácií prijatom zo strany SRB, prípadne voči nej vzniesla námietku. Program riešenia krízových situácií môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevzniesú námietku do 24 hodín od jeho postúpenia zo strany SRB.
- 22 Článok 18 ods. 9 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB zabezpečí prijatie potrebného opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely realizácie programu riešenia krízových situácií zo strany dotknutých vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií. Program riešenia krízových situácií je určený dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pričom sa v ňom uvádzajú inštrukcie pre tieto orgány, ktoré prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné na jeho vykonanie v súlade s článkom 29 nariadenia prostredníctvom výkonu právomocí riešiť krízové situácie.
- 23 Podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, SRB zabezpečí, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba po tom, čo sa vykoná opatrenie na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie môže podľa článku 76 ods. 1

písm. e) nariadenia č. 806/2014 viesť k vyplateniu náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im v rámci riešenia krízovej situácie vznikli väčšie straty, než aké by im vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

- 24 Žalobcovia, spoločnosť Eleveté Invest Group, SL a 19 ďalších fyzických alebo právnických osôb, ktorých názvy sú uvedené v prílohe, boli akcionármi alebo držiteľmi nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 alebo nástrojov kapitálu Tier 2 banky Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“) pred prijatím programu riešenia jej krízovej situácie.

A. O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie

- 25 Skupina Banco Popular, ktorej materskou spoločnosťou bola banka Banco Popular, bola v čase riešenia krízovej situácie šiestou bankovou skupinou v Španielsku.
- 26 V roku 2016 banka Banco Popular zvýšila svoje základné imanie o 2,5 miliardy eur.
- 27 Dňa 5. decembra 2016 bol na výkonnom zasadnutí SRB prijatý plán riešenia krízovej situácie skupiny Banco Popular (ďalej len „plán riešenia krízovej situácie z roku 2016“). Nástrojom riešenia krízových situácií uprednostneným v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 bol nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý je upravený v článku 27 nariadenia č. 806/2014.
- 28 Dňa 3. februára 2017 banka Banco Popular uverejnila ročnú správu za rok 2016, v ktorej uviedla, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate vo výške 3,485 miliardy eur, ako aj že vymenuje nového výkonného riaditeľa.
- 29 Dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS Ratings Limited (DBRS) (teraz DBRS Morningstar) znížila rating banky Banco Popular s negatívnym výhľadom, a to vzhľadom na zhoršenú kapitálovú situáciu banky Banco Popular spôsobenú vyššou čistou stratou, než je strata očakávaná podľa ročnej správy, ktorá je uvedená v bode 28 vyššie, ako aj úsilím banky Banco Popular o zníženie stále vysokého objemu zlých aktív.
- 30 Dňa 3. apríla 2017 banka Banco Popular oznámila výsledok vnútorného auditu, podľa ktorého môžu byť potrebné úpravy ročnej správy za rok 2016. Tieto úpravy boli vykonané vo finančnej správe banky Banco Popular za prvý štvrtrok 2017.
- 31 Dňa 10. apríla 2017 predseda správnej rady na valnom zhromaždení akcionárov banky Banco Popular oznámil, že banka plánuje buď zvýšenie imania, alebo predaj podniku z dôvodu situácie skupiny z hľadiska vlastného kapitálu a úrovne zlých aktív. Výkonný riaditeľ banky Banco Popular bol nahradený novým riaditeľom menej ako rok po nástupe do funkcie.
- 32 V nadväznosti na oznámenie z 3. apríla 2017 o potrebe úpravy finančných výsledkov za rok 2016 agentúra DBRS 6. apríla znížila rating banky Banco Popular, pričom potvrdila negatívny výhľad. Nasledovalo zníženie ratingu banky Banco Popular s negatívnym výhľadom agentúrou Standard & Poor's 7. apríla a agentúrou Moody's Investors service (ďalej len „Moody's“) 21. apríla 2017.

- 33 V apríli 2017 začala banka Banco Popular proces súkromného predaja s cieľom dosiahnuť prevzatie silným konkurentom, čo by napravilo jej finančnú situáciu. Konečný termín na to, aby prípadní nadobúdatelia, ktorí majú záujem o kúpu banky Banco Popular, predložili ponuku, bol stanovený na 10. júna 2017 a neskôr bol predĺžený do konca júna 2017.
- 34 Dňa 5. mája 2017 predstavila banka Banco Popular svoju finančnú správu za prvý štvrťrok 2017, v ktorej oznámila stratu vo výške 137 miliónov eur.
- 35 Dňa 12. mája 2017 požiadavka na krytie likvidity (*Liquidity Coverage Requirement*) banky Banco Popular poklesla pod minimálnu úroveň 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).
- 36 Spoločnosť Banco Santander, SA listom zo 16. mája 2017 oznámila banke Banco Popular, že nie je schopná predložiť záväznú ponuku v rámci procesu súkromného predaja.
- 37 Dňa 16. mája 2017 spoločnosť Banco Popular v oznámení dôležitej skutočnosti zaslanom Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Národná komisia pre trh s cennými papiermi, Španielsko) uviedla, že v procese súkromného predaja prejavili záujem možní nadobúdatelia, nebola však predložená nijaká záväzná ponuka.
- 38 Dňa 19. mája 2017 agentúra FITCH znížila dlhodobý rating banky Banco Popular.
- 39 Dňa 23. mája 2017 predsedníčka SRB Elke König poskytla rozhovor televíznej stanici Bloomberg, počas ktorého dostala otázky najmä v súvislosti so situáciou banky Banco Popular.
- 40 V priebehu mája 2017 mnohé články v tlači informovali o ťažkostiach banky Banco Popular. Ako príklad treba spomenúť článok z 11. mája 2017 uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „Saracho si pre hroziaci bankrot objednáva u spoločností JP Morgan a Lazard urýchlený predaj banky Popular“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). V tomto článku je uvedené, že riaditeľ banky poveril spoločnosti JP Morgan a Lazard zabezpečením urýchleného predaja banky z dôvodu hroziaceho bankrotu v dôsledku masívneho odlevu vkladov individuálnych a inštitucionálnych klientov a že podľa jeho názoru je jediným spôsobom na zabezpečenie životaschopnosti banky úplný a urýchlený predaj celej skupiny. V článku je uvedené, že „vzhľadom na pretrvávajúci odlev vkladov a na ukončenie prísunu vonkajších zdrojov financovania banke vážne hrozí bankrot, v dôsledku čoho bol [jej riaditeľ] nútený prijať to najdrastickejšie opatrenie a postupne prestať s odpredajom aktív s cieľom zlepšiť podiely vlastného kapitálu a splniť požiadavky ECB“.
- 41 Dňa 15. mája 2017 článok uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „ECB vykonáva v banke Banco Popular počas dvoch mesiacov inšpekciu, zatiaľ čo proces predaja je v plnom prúde“ (El ECB inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), informuje, že plán predaja banky Banco Popular, ktorý realizuje jej riaditeľ, bol prijatý po inšpekcii ECB, ktorá potvrdila nedostatočné rezervy. Podľa tohto článku inšpektori ECB konštatovali, že ťažkosti banky Banco Popular súvisia s tým, že nemá dostatočné rezervy na krytie svojej expozície operáciám s nehnuteľnosťami, a že je nevyhnutné zabrániť príležitostnému rušeniu vkladov. Inšpektori zároveň vyjadrili nespokojnosť s predložením účtovnej závierky za rok 2016.

- 42 Dňa 31. mája 2017 agentúra Reuters uverejnila článok nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom riešenia krízovej situácie banky Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular). V tomto článku je predovšetkým uvedené, že podľa nomenovaného vysoko postaveného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca. Podľa tohto článku úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“ a vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu.
- 43 V ten istý deň uverejnila SRB tlačovú správu, v ktorej poprela obsah tohto článku.
- 44 V prvých dňoch júna 2017 musela banka Banco Popular čeliť masívnemu výberu likvidity.
- 45 Ráno 5. júna 2017 banka Banco Popular predložila Banco de España (Národná banka Španielska) prvú žiadosť o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity a popoludní druhú žiadosť, v ktorej bola zvýšená požadovaná suma z dôvodu významného pohybu likvidity. Na základe žiadosti Národnej banky Španielska a v nadväznosti na posúdenie žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular, ktoré v ten istý deň vykonala ECB, Rada guvernérov ECB nevzniesla námietky voči poskytnutiu núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular na obdobie do 8. júna 2017. Banka Banco Popular získala časť tejto núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity a následne Národná banka Španielska uviedla, že nie je schopná poskytnúť banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.
- 46 Dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody's znížili rating banky Banco Popular.

B. O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie

- 47 Dňa 23. mája 2017 SRB poverila spoločnosť Deloitte ako nezávislého experta, aby vykonala ocenenie banky Banco Popular podľa článku 20 nariadenia č. 806/2014.
- 48 Dňa 24. mája 2017 si SRB od banky Banco Popular na základe článku 34 nariadenia č. 806/2014 vyžiadala informácie potrebné na vykonanie ocenenia. Dňa 2. júna 2017 požiadala banku Banco Popular aj o informácie o procese súkromného predaja, ako aj o poskytnutie prístupu do zabezpečenej virtuálnej dátovej miestnosti, ktorú banka zriadila v rámci tohto postupu.
- 49 Dňa 3. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/06, určené pre Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, Španielsko), ktoré sa týkalo predaja banky Banco Popular. SRB schválila okamžité začatie postupu predaja banky Banco Popular zo strany FROB a informovala fond o požiadavkách v súvislosti s predajom v súlade s článkom 39 smernice 2014/59. SRB najmä uviedla, že FROB musí kontaktovať päť potenciálnych nadobúdateľov, ktorí boli vyzvaní na predloženie ponuky v rámci procesu súkromného predaja.
- 50 Z piatich potenciálnych nadobúdateľov sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila ECB z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom.
- 51 Dňa 4. júna 2017 dvaja potenciálni nadobúdatelia, ktorí sa rozhodli zúčastniť na postupe predaja, Banco Santander a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), podpísali dohodu o mlčanlivosti a 5. júna 2017 získali prístup do virtuálnej dátovej miestnosti.

- 52 Dňa 5. júna 2017 SRB schválila prvé ocenenie (ďalej len „ocenenie 1“) podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie na účely určenia, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie, vymedzené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.
- 53 Dňa 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014.
- 54 ECB v tomto posúdení uviedla, že v predchádzajúcich mesiacoch sa výrazne zhoršil stav likvidity banky Banco Popular, a to predovšetkým v dôsledku významného vyčerpania vkladovej základne. Banka Banco Popular čelila významným záporným tokom likvidity vo všetkých klientských segmentoch. ECB vymenovala udalosti, ktoré viedli k problémom s likviditou banky Banco Popular.
- 55 V tomto smere poukázala na to, že Banco Popular vo februári 2017 pri predstavení svojej ročnej účtovnej závierky informovala o tom, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo k strate 3,485 miliardy eur za rok 2016, ako aj že nahradila svojho dlhoročného výkonného riaditeľa, ktorý začal s revíziou stratégie banky. Oznámenie o dodatočných rezervách a o stratách na konci účtovného obdobia viedlo k zníženiu ratingu banky Banco Popular agentúrou DBRS 10. februára 2017 a vyvolalo vážne obavy u klientov banky Banco Popular, ktoré sa odrazili vo významom a neočakávanom rušení vkladov a v zvýšenej frekvencii návštev klientov v pobočkách banky.
- 56 ECB zároveň uviedla, že verejné vyhlásenie *ad hoc* banky Banco Popular z 3. apríla 2017, v ktorom informovala o výsledkoch viacerých vnútorných auditov, ktoré môžu mať významný vplyv na účtovnú závierku spoločnosti, ako aj potvrdenie, že jej výkonný riaditeľ bude nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie, vyvolalo vlnu výberu vkladov. ECB poukázala na to, že túto vlnu výberu vkladov spôsobilo aj:
- zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Standard & Poor's 7. apríla 2017,
 - oznámenie banky Banco Popular z 10. apríla 2017, že nebude vyplácať dividendy a že možno bude nevyhnutné zvýšenie imania alebo predaj podniku z dôvodu napätej situácie v oblasti vlastného kapitálu a nevyhnutného prispôsobenia ďalším bankovým inštitúciám, pokiaľ ide o krytie zlých aktív,
 - zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Moody's 21. apríla 2017,
 - zverejnenie výsledkov za prvý štvrťrok 2017, ktoré boli horšie, než sa očakávalo,
 - také neustále negatívne mediálne pokrytie, akým sú články z 11. a 15. mája 2017, spomenuté v bodoch 40 a 41 vyššie, podľa ktorých výkonný riaditeľ banky Banco Popular nariadil urýchlený predaj banky z dôvodu bezprostrednej hrozby bankrotu alebo nedostatku likvidity a banka potrebuje významný objem dodatočných rezerv v dôsledku inšpekcie na mieste vykonanej orgánom zodpovedným za dohľad.
- 57 ECB zároveň konštatovala, že banka prišla od 31. mája 2017 o zvlášť dôležité vklady po tom, čo médiá uverejnili informáciu, že banka by sa mohla dostať do konkurzu, ak by prebiehajúci proces predaja nebol úspešný vo veľmi krátkom časovom horizonte.

- 58 Ďalej ECB poukázala na to, že hoci banka Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie vyčerpania stavu likvidity banky Banco Popular ku dňu vykonania posúdenia. Zároveň uviedla, že ani po poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, voči ktorému Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity k tomuto dátumu nepostačuje na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť svoje záväzky najneskôr 7. júna 2017.
- 59 ECB sa domnievala, že opatrenia, ktoré už banka Banco Popular prijala, neboli dostatočne účinné na to, aby zvrátili zhoršovanie stavu jej likvidity. Poukázala na to, že ako alternatívne opatrenie na zaručenie schopnosti splniť svoje splatné záväzky chce Banco Popular uskutočniť predaj podniku, t. j. predaj silnejšiemu konkurentovi. ECB sa však domnievala, že vzhľadom na zhoršenie stavu likvidity banky Banco Popular, na chýbajúce dôkazy o jej schopnosti zvrátiť v blízkej budúcnosti svoj stav likvidity a na to, že rokovania zatiaľ neviedli k pozitívnemu výsledku, sa potvrdenie takého súkromného predaja nedá očakávať v takej lehote, aby banka Banco Popular mohla uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.
- 60 ECB konštatovala, že zároveň nie sú k dispozícii opatrenia dohľadu alebo včasnej intervencie, pomocou ktorých by bolo možné okamžite obnoviť stav likvidity banky Banco Popular a zabezpečiť jej dostatok času na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia. Opatrenia, ktoré má ECB k dispozícii ako príslušný orgán na základe prebratia do vnútroštátnych predpisov článku 104 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), ako aj článkov 27 až 29 smernice 2014/59 alebo článku 16 nariadenia č. 1024/2013, nemôžu zabezpečiť, aby bola banka Banco Popular schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania likvidity.
- 61 V dôsledku toho ECB predovšetkým po zohľadnení nadmerného výberu vkladov, rýchlosti, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosti vytvárať ďalšiu likviditu dospela k záveru, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB konštatovala, že sa dá vychádzať z toho, že Banco Popular zlyhá alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.
- 62 Dňa 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.
- 63 V ten istý deň FROB prijal list obsahujúci informácie o postupe predaja (ďalej len „list o postupe predaja“), v ktorom bola lehota na predloženie ponúk stanovená do polnoci 6. júna 2017.
- 64 Stále v ten istý deň spoločnosť BBVA, jeden z dvoch potenciálnych nadobúdateľov banky Banco Popular, oznámila FROB, že nepredloží ponuku.
- 65 Rovnako 6. júna 2017 spoločnosť Deloitte predložila SRB druhé ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“), vypracované podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom ocenenia 2 bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť,

pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Toto ocenenie predovšetkým odhadlo hospodársku hodnotu banky Banco Popular na 1,3 miliardy eur pri najlepšom scenári, na mínus 8,2 miliardy eur pri najnepriaznivejšom scenári a na mínus 2 miliardy eur pri najlepšom odhade.

- 66 Dňa 7. júna 2017 predložila spoločnosť Banco Santander záväznú ponuku.
- 67 Listom zo 7. júna 2017 FROB informoval SRB, že spoločnosť Banco Santander 7. júna o 3h12 predložila ponuku a že za predaj akcií banky Banco Popular ponúka cenu jedno euro. FROB uviedol, že jeho riadiaci výbor považuje spoločnosť Banco Santander za predkladateľa ponuky v rámci súťažného postupu predaja banky Banco Popular, a rozhodol, že navrhne SRB, aby spoločnosť Banco Santander určila ako nadobúdateľa vo svojom rozhodnutí o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular.

C. O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017

- 68 Dňa 7. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB na základe nariadenia č. 806/2014 prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“).
- 69 Podľa článku 1 programu riešenia krízovej situácie sa SRB vzhľadom na to, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 boli splnené, rozhodla začať riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, a to odo dňa riešenia krízovej situácie.
- 70 SRB tak po prvé uviedla, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé že neexistujú iné opatrenia, ktoré by mohli v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a po tretie že opatrenie na riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti banky Banco Popular je nevyhnutné vo verejnom záujme. V tomto smere SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov uvedených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky a zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.
- 71 V článku 5.1 programu riešenia krízovej situácie SRB rozhodla takto:
- „Nástroj riešenia krízových situácií použitý v banke Banco Popular bude spočívať v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutočnia bezprostredne pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“
- 72 Článok 6 programu riešenia krízovej situácie sa týka odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti. V článku 6.1 SRB uviedla opatrenia, ktoré prijala na základe svojej právomoci odpisovať upravenej v článku 21 nariadenia č. 806/2014.
- 73 V článku 6.1 programu riešenia krízovej situácie teda SRB rozhodla, že podnikne tieto kroky:
- najprv odpíše nominálnu hodnotu základného imania banky Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo povedie k zrušeniu 100 % akcií banky Banco Popular,

- ďalej vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o programe riešenia krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie I“,
 - následne zníži na nulu nominálnu hodnotu „nových akcií I“, čo povedie k zrušeniu 100 % týchto „nových akcií I“,
 - nakoniec vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 2 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie II“.
- 74 Článok 6.3 programu riešenia krízovej situácie stanovuje, že tieto opatrenia odpisu a konverzie sú založené na ocenení 2 spolu s výsledkami transparentného a otvoreného procesu predaja, ktorý uskutočňuje španielsky orgán poverený riešením krízových situácií, FROB.
- 75 V článku 6.5 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že vykonáva právomoci, ktoré jej priznáva článok 24 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, týkajúci sa nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a že nariaďuje, aby boli „nové akcie II“ prevedené na Banco Santander nezatažené akýmkoľvek právami alebo výsadami tretích osôb výmenou za zaplatenie kúpnej ceny jedno euro. Spresnila, že nadobúdateľ už s prevodom súhlasil.
- 76 SRB ďalej uviedla, že prevod „nových akcií II“ by sa mal uskutočniť na základe záväznej ponuky nadobúdateľa zo 7. júna 2017 a FROB by ho mal uskutočniť v súlade s Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon 11/2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a podnikov poskytujúcich investičné služby) z 18. júna 2015 (BOE č. 146 z 19. júna 2015, s. 50797; ďalej len „zákon 11/2015“).
- 77 Program riešenia krízovej situácie bol Komisii predložený na schválenie 7. júna 2017 o 5h13.
- 78 Dňa 7. júna 2017 o 6h30 prijala Komisia rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15), a oznámila ho SRB. Program riešenia krízovej situácie v dôsledku toho nadobudol účinnosť v ten istý deň.
- 79 Z odôvodnenia 4 rozhodnutia 2017/1246 vyplýva:
- „Komisia s programom riešenia krízových situácií súhlasí. Predovšetkým súhlasí s dôvodmi, ktoré poskytla rada SRB, prečo je riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.“
- 80 V ten istý deň prijal FROB opatrenia nevyhnutné na vykonávanie programu riešenia krízovej situácie v súlade s článkom 29 nariadenia č. 806/2014. V rámci nich FROB odsúhlasil prevod nových akcií banky Banco Popular, ktoré vznikli konverziou kapitálu Tier 2 („nové akcie II“), na Banco Santander.

D. O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie

- 81 Dňa 14. júna 2018 spoločnosť Deloitte predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní, upravené v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré vykonala s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola banka Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania (ďalej len „ocenenie 3“). Dňa 31. júla 2018 spoločnosť Deloitte zaslala SRB addendum k tomuto oceneniu, ktoré obsahovalo opravu určitých formálnych chýb.
- 82 Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnym právnym nástupcom banky Banco Popular.
- 83 Dňa 17. marca 2020 prijala SRB rozhodnutie SRB/EES/2020/52, ktorého cieľom bolo určiť, či treba vyplatiť náhradu škody akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie, ktoré boli prijaté vo vzťahu k banke Banco Popular. Oznámenie o tomto rozhodnutí bolo uverejnené 20. marca 2020 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2). SRB v tomto rozhodnutí konštatovala, že akcionári a veritelia, ktorých sa dotklo riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, nemajú nárok na odškodnenie z JFRKS podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.

III. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 84 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2017 podali žalobcovia túto žalobu.
- 85 Podaním doručeným do kancelárie 31. októbra 2017 SRB podľa článku 92 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu navrhla, aby Všeobecný súd nariadil dôkazné prostriedky v súvislosti s predložením určitých písomností uvedených v prílohe. Všeobecný súd rozhodnutím z 28. novembra 2017 nevyhovel návrhu na nariadenie dôkazných prostriedkov v tejto fáze konania.
- 86 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 6. novembra a 5. decembra 2017 Banco Santander a Španielske kráľovstvo požiadali o umožnenie vstupu do konania na podporu návrhov Komisie a SRB.
- 87 Dňa 16. februára 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku požiadala SRB o predloženie poslednej neutajenej verzie programu riešenia krízovej situácie, ako aj neutajenej verzie ocenenia 2, ktoré sú zverejnené na jej internetovej stránke. SRB dokumenty predložila v stanovenej lehote.
- 88 Dňa 6. júla 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil hlavným účastníkom konania písomné otázky. Hlavní účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.
- 89 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 1. augusta 2018 žalobcovia predložili žiadosť o dôverné zaobchádzanie s určitými prílohami žaloby vo vzťahu k banke Banco Santander a Španielskemu kráľovstvu.

- 90 Uzneseniami z 12. apríla 2019 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadostiam Španielskeho kráľovstva a banky Banco Santander o vstup do konania, ako aj žiadostiam o dôverné zaobchádzanie s určitými dokumentmi, ktoré vo vzťahu k nim predložili žalobcovia.
- 91 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2019 žalobcovia požiadali o úpravu návrhov na dôkazné prostriedky uvedených v žalobe a v replike. Komisia a SRB, ako aj Španielske kráľovstvo a Banco Santander predložili pripomienky k tejto žiadosti v stanovenej lehote.
- 92 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. mája 2019 žalobcovia predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Komisia a SRB predložili pripomienky k týmto novým dôkazom v stanovenej lehote.
- 93 Španielske kráľovstvo a Banco Santander predložili svoje vyjadrenia k žalobe 4. júla 2019 a žalobcovia a SRB predložili pripomienky k týmto vyjadreniam v stanovenej lehote.
- 94 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku, sudca spravodajca bol pridelený do tretej komory, v dôsledku čoho bola tejto komore pridelená prejednávajúca vec.
- 95 Všeobecný súd na návrh tretej komory podľa článku 28 rokovacieho poriadku rozhodol, že vec postúpi rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 96 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 9. októbra 2020 žalobcovia predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Komisia a SRB, ako aj Španielske kráľovstvo a Banco Santander predložili pripomienky k týmto novým dôkazom v stanovenej lehote.
- 97 Dňa 16. marca 2021 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval SRB, aby predložila viaceré dokumenty. SRB listom z 30. marca 2021 odpovedala, že požadované dokumenty sú sčasti dôverné a môže ich predložiť, ak Všeobecný súd nariadi dôkazný prostriedok.
- 98 Uznesením z 12. mája 2021 Všeobecný súd nariadil SRB jednak na základe článku 24 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a jednak na základe článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3, ako aj článku 103 rokovacieho poriadku, aby predložila úplné znenie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2, posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB 6. júna 2017, a listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017. Všeobecný súd SRB ďalej nariadil, aby predložila neutajenú verziu listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017.
- 99 Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd odstránil zo spisu dôverné verzie dokumentov, ktoré SRB predložila na základe uznesenia z 12. mája 2021.
- 100 Keďže dvaja členovia rozšírenej tretej komory nemohli zasadať, predseda Všeobecného súdu určil ďalších dvoch sudcov na doplnenie komory.
- 101 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní zo 16. júna 2021.

102 Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil program riešenia krízovej situácie a rozhodnutie 2017/1246 (spolu ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) a v dôsledku toho zaviazal Komisiu a SRB, aby im vrátili investície, ktoré vložili do banky Banco Popular, alebo aby im subsidiárne nariadil vyplatiť žalobcom náhradu škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti,
- zaviazal Komisiu a SRB, aby im vyplatili náhradu škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti,
- konštatoval neplatnosť ocenenia 2 a zaviazal Komisiu a SRB, aby im vyplatili náhradu,
- uložil Komisii a SRB povinnosť nahradiť trovy konania,
- nariadil, aby boli priznané sumy zvýšené o kompenzačný úrok od 23. mája 2017 alebo subsidiárne od 7. júna 2017 až do dňa vyhlásenia rozsudku, ako aj o úroky z omeškania odo dňa rozsudku s výnimkou trov tohto konania, ku ktorým sa budú pripisovať úroky až odo dňa rozsudku,
- priznal im nárok na akúkoľvek ďalšiu náhradu škody, ktorú bude považovať za primeranú.

103 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu o neplatnosť ako nedôvodnú,
- zamietol návrh na náhradu škody z titulu mimozmluvnej zodpovednosti ako neprípustný alebo subsidiárne ako nedôvodný,
- zamietol žalobu proti oceneniu 2 ako neprípustnú,
- uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.

104 SRB navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.

105 Banco Santander a Španielske kráľovstvo navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Právne posúdenie

106 Žaloba je v podstate rozdelená na tri návrhy. Prvým návrhom žalobcovia navrhujú zrušenie napadnutých rozhodnutí, druhým návrhom sa domáhajú náhrady škody a tretím návrhom sa domáhajú zrušenia ocenenia 2 a priznania náhrady.

A. O návrhu na zrušenie napadnutých rozhodnutí

- 107 Žalobcovia na podporu návrhu na zrušenie napadnutých rozhodnutí uvádzajú štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 18 nariadenia č. 806/2014. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 20 nariadenia č. 806/2014. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý a práva na prístup k spisu, ktoré sú zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. V pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania uvádzajú nový žalobný dôvod založený na porušení článku 24 nariadenia č. 806/2014.
- 108 Na úvod treba poukázať na to, že pokiaľ ide o rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu, SRB tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí súd Únie v prípade zložitých technických otázok preskúmať skutkové a právne zistenia orgánu, overiť, či prijaté opatrenie nie je postihnuté zjavným porušením alebo zneužitím právomoci, a preskúmať, či orgán zjavne neprekročil medze svojej voľnej úvahy.
- 109 Žalobcovia sa domnievajú, že hranice súdneho preskúmania, ktorých sa dovoľáva SRB, sa v prejednávanej veci neuplatnia.
- 110 V tomto smere judikatúra obmedzila rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu v situáciách, v ktorých je napadnutý akt založený na posúdení veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy, ako aj vtedy, keď ide o komplexné ekonomické posúdenie.
- 111 Na jednej strane, čo sa týka situácií, v ktorých orgány Únie majú širokú voľnú úvahu, najmä pokiaľ ide o posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy na účely určenia povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri výkone takejto právomoci nedošlo k zjavnému porušeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy. V takomto kontexte totiž súd Únie nemôže nahradiť svojím posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy posúdenie inštitúcií, ktorým Zmluva FEÚ zverila túto úlohu (rozsudky z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, bod 60, a zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, bod 76; pozri tiež rozsudok z 11. mája 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, bod 163 a citovanú judikatúru).
- 112 Na druhej strane pokiaľ ide o preskúmanie zložitých ekonomických posúdení orgánov Únie vykonávané súdmi Únie, má zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. V rámci tohto preskúmania teda súdu Únie neprislúcha ani to, aby nahradil ekonomické posúdenie príslušného orgánu Únie vlastným posúdením (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, EU:C:1985:327, bod 34, z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 100 a citovanú judikatúru, a zo 16. januára 2020, Iberpotash/Komisia, T-257/18, EU:T:2020:1, bod 96 a citovanú judikatúru).
- 113 Keďže rozhodnutia, ktoré SRB prijíma v rámci postupu riešenia krízových situácií, sú založené na veľmi komplexnom ekonomickom a technickom posúdení, treba vychádzať z toho, že zásady vyplývajúce z judikatúry uvedenej v bodoch 111 a 112 vyššie sa uplatnia na preskúmanie zo strany súdu.

- 114 Ak je však SRB priznaná právomoc voľnej úvahy v ekonomickej a technickej oblasti, neznamená to, že súd Únie nesmie preskúmať, ako SRB interpretovala údaje ekonomickej povahy, z ktorých vychádza jej rozhodnutie. Ako totiž rozhodol Súdny dvor, aj v prípade komplexného posúdenia súd Únie musí overiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri rozsudky z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, bod 57 a citovanú judikatúru, z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104 a citovanú judikatúru, a z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 115 a citovanú judikatúru).
- 115 V tomto smere, aby sa preukázalo zjavné pochybenie SRB pri posúdení skutkového stavu, ktoré by odôvodnilo zrušenie programu riešenia krízovej situácie, musia byť dôkazy predložené žalobcami dostačujúce na to, aby sa posúdenie skutkového stavu v tomto programe stalo neprijateľným (pozri analogicky rozsudky zo 14. júna 2018, Lubrizol France/Rada, C-223/17 P, neuverejnený, EU:C:2018:442, bod 39; z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, EU:T:1996:195, bod 59, a z 13. decembra 2018, Comune di Milano/Komisia, T-167/13, EU:T:2018:940, bod 108 a citovanú judikatúru).

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 nariadenia č. 806/2014

- 116 Žalobcovia tvrdia, že SRB porušila článok 18 nariadenia č. 806/2014, keďže tri podmienky stanovené v tomto článku na prijatie programu riešenia krízovej situácie neboli splnené. Tento žalobný dôvod je rozdelený na tri časti založené na porušení článku 18 ods. 1 písm. a) až c) nariadenia č. 806/2014.
- 117 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB prijme program riešenia krízovej situácie, len ak sa domnieva, že sú splnené tieto podmienky:

- „a) subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá;
- b) s prihliadnutím na časové a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora vrátane opatrení vykonaných v rámci schémy inštitucionálneho zabezpečenia alebo opatrenie dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov v súlade s článkom 21 prijaté v súvislosti so subjektom by zabránili jeho zlyhaniu v primeranom časovom horizonte;
- c) opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme podľa odseku 5.“

a) O prvej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014

- 118 Žalobcovia poukazujú na to, že SRB dospela k záveru, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 je splnená z toho dôvodu, že Banco Popular má problém s likviditou, a nie s platobnou schopnosťou. Žalobcovia v podstate uvádzajú tri výhrady. Tvrdia, že SRB a Komisia nemohli dospieť k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, vzhľadom na to, že po prvé, ak musela banka čeliť problému s likviditou, prednostne jej

mala byť poskytnutá likvidita, po druhé táto situácia vyplývala z toho, že SRB porušila svoju povinnosť mlčanlivosti, a po tretie bola táto situácia spôsobená tým, že SRB a Komisia porušili zásadu riadneho úradného postupu.

- 119 Na úvod treba preskúmať, či sa v prejednávanej veci uplatní podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 120 V tomto smere po prvé 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014. ECB v tomto posúdení s prihliadnutím predovšetkým na nadmerný odlev vkladov, rýchlosť, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosť vytvoriť iné druhy likvidity konštatovala, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.
- 121 Po druhé listom zo 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.
- 122 Banco Popular sa v liste zaslanom ECB 6. júna 2017 odvoláva na oznámenie zaslané ECB podľa článku 414 nariadenia č. 575/2013 v súvislosti s nedodržaním minimálnych požiadaviek v oblasti krytia potrieb likvidity, pričom odkazuje na posúdenie vykonané svojou správnu radou, uvedené v prílohe, podľa ktorého Banco Popular zlyháva, a na informácie a analýzy, na základe ktorých správna rada dospela k tomuto záveru.
- 123 V tomto liste sa uvádza:
- „V súlade s článkom 21.4 zákona 11/2015 a s článkami 45 a 46 delegovaného nariadenia [Komisie] (EÚ) 2016/1075 [z 23. marca 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje obsah plánov ozdravenia, plánov riešenia krízových situácií a plánov riešenia krízových situácií na úrovni skupiny, minimálne kritériá, ktoré príslušný orgán posúdi, pokiaľ ide o plány ozdravenia a plány ozdravenia na úrovni skupiny, podmienky pre finančnú podporu v rámci skupiny, požiadavky na nezávislých odhadcov, zmluvné uznanie právomoci odpísať dlh a právomoci vykonať jeho konverziu, postupy oznamovania a obsah požiadaviek na oznamovanie, obsah oznámenia o pozastavení a prevádzkové fungovanie kolégií pre riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 184, 2016, s. 1)], Banco Popular týmto listom oznamuje, že podľa posúdenia svojej správnej rady banka pravdepodobne zlyhá.“
- 124 V tomto smere žalobcovia tvrdia, že v čiastočnej zápisnici zo 6. júna 2017, pripojenej k touto listu, správna rada banky Banco Popular uviedla, že banka zlyháva, ale aj to, že naďalej bude robiť všetko, čo je v jej silách, na nápravu tejto situácie, kým nezíska núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.
- 125 Treba konštatovať, že v tejto čiastočnej zápisnici zo 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular zdôraznila ťažkosti, ktorým Banco Popular čelí, konkrétne nižšie podiely vlastného kapitálu skupiny v porovnaní s hlavnými konkurentmi, vysokú úroveň zlých aktív a ich nižšie krytie v porovnaní s najdôležitejšími španielskymi bankovými inštitúciami a predovšetkým uverejnenie článkov v tlači počas predchádzajúcich mesiacov o finančnom zdraví skupiny a jeho vplyve na jej stav likvidity. Poukázala aj na zníženie ratingu zo strany ratingových agentúr, pokles

kurzu akcií banky Banco Popular v priebehu roku 2017, ako aj zhoršenie stavu likvidity a financovania banky. Správna rada konštatovala, že stav likvidity banky Banco Popular sa natoľko zhoršil, že situácia je neudržateľná, a že nedodržiavanie požiadavky na krytie likvidity už nie je dočasné a je významným faktorom na účely posúdenia jej zlyhania. Dospela preto k záveru, že Banco Popular k tomuto dátumu zlyháva.

- 126 Tento záver nie je spochybnený skutočnosťou, že správna rada ďalej uviedla, že kým príslušné orgány neprijmú rozhodnutie v nadväznosti na oznámenie tohto záveru ECB, bude pokračovať v hľadaní súkromného riešenia aktuálnej situácie predajom podniku a naďalej pracovať na ďalších plánoch opatrení, ktoré by banke umožnili získať kapitál.
- 127 Po tretie v článku 2 programu riešenia krízovej situácie SRB pripomenula záver posúdenia vykonaného ECB a v článku 2.2 konštatovala, že podľa posúdenia ECB je podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 splnená.
- 128 V prejednávanej veci tak bolo zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie banky Banco Popular konštatované na základe článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá na účely odseku 1 písm. a) uvedeného článku, ak sa nachádza v tejto situácii:
- „subjekt nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti alebo existujú objektívne prvky, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že subjekt v blízkej budúcnosti nebude schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti;“
- 129 Po prvé treba poukázať na to, že ECB ani SRB nevychádzali zo situácie uvedenej v článku 18 ods. 4 písm. b) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, keď „objem aktív subjektu je nižší než objem jeho záväzkov alebo [keď] existujú objektívne skutočnosti, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že objem aktív inštitúcie bude v blízkej budúcnosti nižší než objem jej záväzkov“.
- 130 Platobná neschopnosť subjektu preto nie je podmienkou konštatovania, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá podľa článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, a teda nie je podmienkou prijatia opatrenia na riešenie krízovej situácie.
- 131 V tomto smere, ako zdôrazňuje SRB, z odôvodnenia 57 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:
- „Rozhodnutie o začatí riešenia krízovej situácie subjektu by sa malo prijať skôr, než sa finančný subjekt stane platobne neschopným podľa svojej súvahy a než sa úplne vyčerpá celý vlastný kapitál. Riešenie krízovej situácie by sa malo iniciovať vtedy, keď sa stanoví, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že žiadne alternatívne opatrenia súkromného sektora nezabránia tomuto zlyhaniu v primeranom časovom horizonte.“
- 132 Z toho vyplýva, že platobná neschopnosť banky Banco Popular nebola jedinou situáciou, v ktorej sa dalo vychádzať z toho, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.
- 133 Keďže situácia upravená v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014 si nevyžaduje, aby bol dotknutý subjekt platobne neschopný, tvrdenia, ktorými žalobcovia zdôrazňujú, že banka Banco Popular bola ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie platobne schopná, sú neúčinné.

Skutočnosť, že subjekt je platobne schopný z hľadiska svojej súvahy, totiž neznamená, že má k dispozícii dostatočnú likviditu, t. j. finančné prostriedky na to, aby uhradil svoje dlhy alebo si splnil ďalšie splatné záväzky.

- 134 Po druhé žalobcovia pripúšťajú, že Banco Popular mala problémy s likviditou ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie. Okrem toho neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by spochybňovali skutočnosť, že banka Banco Popular sa ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie nachádzala v situácii upravenej v článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014, t. j. že Banco Popular by v blízkej budúcnosti pravdepodobne nebola schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.
- 135 V tomto smere treba poukázať na to, že SRB v odôvodnení 23 programu riešenia krízovej situácie s odvolaním sa na posúdenie vykonané zo strany ECB konštatovala, že stav likvidity banky Banco Popular sa od októbra 2016 významne zhoršil z dôvodu výberu vkladov vo všetkých klientskych segmentoch. Vyvodila z toho záver, že banka nemá dostatočné možnosti na obnovu svojho stavu likvidity, čím by sa zabezpečila jej stabilná pozícia na uhrádzanie splatných záväzkov.
- 136 V programe riešenia krízovej situácie SRB vymenovala jednotlivé udalosti, ktoré od februára 2017 viedli k rýchlemu zhoršovaniu stavu likvidity banky Banco Popular. SRB poukazuje predovšetkým na uverejnenie ročnej správy banky Banco Popular za rok 2016 vo februári 2017, ktorá vykázala konsolidovanú stratu 3,485 miliardy eur, potrebu vytvoriť špeciálne rezervy v sume 5,7 miliardy eur a vymenovanie nového výkonného riaditeľa, ako aj na uverejnenie finančnej správy za prvý štvrťrok 2017 v máji 2017, ktorá obsahovala horšie výsledky, než trh očakával. SRB spomenula zníženie ratingu Banco Popular jednotlivými ratingovými agentúrami vo februári, apríli a júni 2017. Poukázala aj na to, že neustále negatívne mediálne pokrytie v súvislosti s finančnými výsledkami a s údajným bezprostredným rizikom bankrotu alebo nedostatočnej likvidity banky Banco Popular viedlo k zvyšovaniu výberu vkladov.
- 137 Okrem toho SRB uviedla, že 12. mája 2017 krytie likvidity Banco Popular kleslo pod minimálnu hodnotu de 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 575/2013, a že banke Banco Popular sa ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie nepodarilo obnoviť plnenie tejto požiadavky.
- 138 ECB v správe z 5. júna 2017, ktorá sa týkala žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular, ďalej uviedla, že v dôsledku hromadného výberu vkladov a významného poklesu vysokokvalitných likvidných aktív (*high quality liquid assets*) Banco Popular 12. mája 2017 porušila minimálnu hodnotu krytia potrieb likvidity vo výške 80 % a odvtedy nebola schopná obnoviť plnenie zákonom stanovených hraničných hodnôt.
- 139 V článku 412 ods. 1 nariadenia č. 575/2013 je takto vymedzená požiadavka na krytie likvidity:
- „Inštitúcie majú v držbe likvidné aktíva, ktorých súčet hodnôt pokrýva záporný tok likvidity mínus kladný tok likvidity za stresových podmienok, s cieľom zabezpečiť, aby inštitúcie zachovávali úroveň vankúšov likvidity, ktoré sú primerané na vyrovnanie sa s akoukoľvek možnou nerovnováhou medzi kladným a záporným tokom likvidity za závažne stresových podmienok počas obdobia tridsiatich dní. Inštitúcie môžu počas stresového obdobia použiť svoje likvidné aktíva na pokrytie svojich čistých záporných tokov likvidity.“

- 140 Jednotlivé tieto informácie sú uvedené v usmerneniach Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) zo 6. augusta 2015 týkajúcich sa výkladu rôznych okolností, za ktorých sa inštitúcia považuje za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, podľa článku 32 ods. 6 smernice 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (ďalej len „usmernenia EBA“).
- 141 Cieľom týchto usmernení, platných od 1. januára 2016, je uviesť všetky objektívne skutočnosti, na základe ktorých sa dá určiť, či subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s okolnosťami stanovenými v článku 32 ods. 4 písm. a) až c) smernice 2014/59. Znenie článku 32 ods. 4 písm. c) smernice 2014/59 je totožné so znením článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.
- 142 Článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB, Rada a Komisia vynakladajú všetko úsilie na to, aby dodržiavali usmernenia a odporúčania EBA, ktoré sa týkajú úloh, ktoré majú vykonávať tieto orgány.
- 143 Podľa usmernení EBA subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 32 ods. 4 písm. c) smernice 2014/59, ak porušuje zákonom stanovené požiadavky v oblasti likvidity, ak nie je schopný uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky alebo ak je na základe objektívnych skutočností možné dospieť k záveru, že k tomu dôjde v blízkej budúcnosti.
- 144 Medzi skutočnosti, ktoré treba vziať do úvahy, patria podľa usmernení EBA predovšetkým tieto: po prvé akákoľvek významná nepriaznivá udalosť, ktorá má vplyv na stav likvidity inštitúcie a na životaschopnosť jej profilu financovania, ako aj jej schopnosť dodržiavať minimálne požiadavky na likviditu stanovené v nariadení č. 575/2013 a dodatočné požiadavky uložené podľa článku 105 tohto nariadenia, prípadne akékoľvek vnútroštátne minimálne požiadavky na likviditu; po druhé akýkoľvek významný nepriaznivý vývoj súčasných a budúcich záväzkov inštitúcie, ktoré musia byť zohľadnené v posúdení, prípadné očakávané a mimoriadne záporné toky likvidity vrátane náznakov potenciálnych masívnych výberov vkladov z bánk; po tretie akákoľvek udalosť, ktorá môže vážne poškodiť dobré meno inštitúcie, najmä významné zníženie jej úverového ratingu jednou alebo viacerými ratingovými agentúrami, ktoré má za následok významný odlev kapitálu alebo neschopnosť obnoviť financovanie, prípadne aktivovanie zmluvných spúšťacích mechanizmov v závislosti od externého ratingu.
- 145 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobcov bol nedostatok likvidity dostatočným dôvodom na riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, a to tým viac, že táto situácia už nebola dočasná.
- 146 Na základe jednotlivých skutočností, ktoré vzali do úvahy ECB a SRB v súlade s usmerneniami EBA a ktoré napokon žalobcovia nespochybňujú, bolo možné dospieť k záveru, že Banco Popular ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.
- 147 SRB a Komisia sa teda nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia konštatovaním, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 je splnená. Tento záver nie je spochybnený výhradami žalobcov.

1) O prvej výhrade týkajúcej sa potreby zvýšiť likviditu

- 148 Žalobcovia tvrdia, že podľa odôvodnenia 57 nariadenia č. 806/2014 ak je možné poskytnúť zvýšenie likvidity, toto riešenie by malo prevážiť nad konštatovaním zlyhania banky. Potreba poskytnúť likviditu je naliehavá, ak ako v prejednávanej veci práve európske inštitúcie a španielske správne orgány zapríčinili nedostatok likvidity banky Banco Popular. Odvolávajú sa

na vyhlásenie predsedníčky SRB, ktoré urobila 23. mája 2017 počas rozhovoru poskytnutého televíznej stanici Bloomberg, na článok agentúry Reuters z 31. mája 2017 a na skutočnosť, že španielske správne orgány z banky Banco Popular vybrali vklady v hodnote niekoľkých miliárd eur, čo zapríčinilo pád akcií Banco Popular a hromadné výbery vkladov. Žalobcovia tak v podstate tvrdia, že SRB nemohla dospieť k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a keďže mala banka problém s likviditou, prednostným riešením malo byť zvýšenie likvidity.

- 149 Táto výhrada je založená na nesprávnom výklade časti odôvodnenia 57 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej „potreba núdzovej pomoci centrálnej banky na zvýšenie likvidity by sama osebe nemala byť okolnosťou, ktorá dostatočne preukazuje, že subjekt je alebo v blízkej budúcnosti bude neschopný uhradiť svoje záväzky v čase ich splatnosti“.
- 150 Toto odôvodnenie je potrebné vykladať v tom zmysle, že ak subjekt požiada vnútroštátnu centrálnu banku o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity a centrálna banka mu takú pomoc poskytne, nevedie to automaticky k záveru, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.
- 151 Ako však zdôrazňuje Komisia, zlyhanie banky Banco Popular nebolo určené len skutočnosťou, že subjekt získal núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity alebo potrebuje dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.
- 152 Na rozdiel od tvrdení žalobcov z odôvodnenia 57 nariadenia č. 806/2014 nemožno vyvodiť, že ak má banka problémy s likviditou, pred konštatovaním jej zlyhania je potrebné uprednostniť poskytnutie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity.
- 153 Okrem toho v odôvodnení 26 písm. c) programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že Banco Popular získala prvú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity 5. júna 2017, keďže ECB voči nej nevzniesla námietky, ale Národná banka Španielska nebola schopná poskytnúť jej dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.
- 154 V tomto smere treba poukázať na to, že v liste z 5. júna 2017 Národná banka Španielska požiadala ECB o súhlas s poskytnutím núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular, aby mohla čeliť vážnej kríze likvidity tejto banky. V ten istý deň však Národná banka Španielska zaslala ECB nový list s žiadosťou o rozšírenie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity v prospech banky Banco Popular, keďže uvedená banka ju informovala o mimoriadne významných pohyboch likvidity. Tieto dva listy zaslané v ten istý deň ECB svedčia o tom, ako rýchlo sa stav likvidity banky Banco Popular zhoršoval.
- 155 Ako uvádzajú samotní žalobcovia, pokračujúci masívny výber vkladov mal za následok, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, ktorú poskytla Národná banka Španielska, sa vyčerpala za jediný deň.
- 156 Rovnako treba pripomenúť, že 6. júna 2017 ECB a správna rada banky Banco Popular z dôvodu rozsahu a rýchlosti odlevu likvidity konštatovali, že banka už nie je schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie záväzky, ktoré budú splatné 7. júna. Keďže teda bolo konštatované zlyhanie banky Banco Popular, dodatočná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity už neprichádzala do úvahy.

- 157 SRB ďalej v článku 3.2 písm. d) programu riešenia krízovej situácie konštatovala, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity by nebola postačujúca vzhľadom na to, ako rýchlo sa zhoršoval stav likvidity banky Banco Popular.
- 158 V tomto smere treba poukázať na to, že SRB nezohráva pri poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity nijakú úlohu, keďže tá patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk, ako žalobcovia uznávajú.
- 159 V programe riešenia krízovej situácie teda SRB mohla len na jednej strane konštatovať, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, uviedla, že núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, ktorú schválila, neumožnila vyriešiť krízu likvidity banky Banco Popular, a na druhej strane, že Národná banka Španielska neposkytla banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.
- 160 V dôsledku toho treba prvú výhradu zamietnuť.

2) O druhej výhrade týkajúcej sa porušenia povinnosti mlčanlivosti

- 161 Žalobcovia tvrdia, že zlyhanie banky Banco Popular je výsledkom toho, že SRB porušila svoju povinnosť mlčanlivosti upravenú v článku 339 ZFEÚ a v článkoch 88 a 89 nariadenia č. 806/2014. Nedostatočnú likviditu banky Banco Popular spôsobili vyhlásenia a úniky informácií SRB z 23. a 31. mája 2017, ktoré mali za následok hromadný výber vkladov a pád kurzu akcií banky Banco Popular. Žalobcovia tvrdia, že SRB nemohla dospieť k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, keďže táto situácia bola výsledkom porušenia povinnosti mlčanlivosti SRB.
- 162 Komisia a SRB tvrdia, že platnosť programu riešenia krízovej situácie a jeho schválenie Komisiou si vyžaduje len to, že v čase prijatia programu riešenia krízovej situácie musí subjekt zlyhávať a musia byť splnené ďalšie podmienky riešenia krízových situácií. Dôvody, ktoré k tejto situácii viedli, sú nepodstatné.
- 163 Treba poukázať na to, že aj keby žalobcovia preukázali, že SRB poskytla tlači dôverné informácie, podľa ustálenej judikatúry môže mať takáto nezrovnalosť za následok zrušenie predmetného rozhodnutia, pokiaľ sa preukáže, že bez tejto nezrovnalosti by malo uvedené rozhodnutie odlišný obsah (pozri rozsudky zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, EU:T:2000:180, bod 283 a citovanú judikatúru; z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, EU:T:2006:103, bod 416 a citovanú judikatúru, a z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, T-110/07, EU:T:2011:68, bod 402 a citovanú judikatúru).
- 164 Ako v tomto smere tvrdí Komisia a SRB, program riešenia krízovej situácie je právoplatne prijatý, keď sú splnené podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014, a to bez ohľadu na dôvody, pre ktoré dotknutý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 165 Keďže sa teda SRB domnievala, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, prijala program riešenia krízovej situácie, a keďže sa Komisia domnievala, že program riešenia krízovej situácie je v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014, schválila ho. Okolnosti, ktoré viedli k tomu, že Banco Popular spĺňala podmienky prijatia programu riešenia krízovej situácie, najmä podmienku, podľa ktorej musí zlyhávať alebo pravdepodobne zlyhať, nie sú relevantné.

- 166 Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobcov, podľa ktorých vyhlásenie predsedníčky SRB z 23. mája 2017 a článok agentúry Reuters z 31. mája 2017, spomenutý v bode 42 vyššie, boli na počiatku krízy likvidity banky Banco Popular, nie sú podstatné na účely určenia, či bola podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 splnená, a teda na účely posúdenia platnosti programu riešenia krízovej situácie.
- 167 V tomto smere je údajná príčinná súvislosť medzi zverejnením týchto informácií a krízou likvidity banky Banco Popular, na ktorú sa odvolávajú žalobcovia, nepodstatná a nemôže viesť k zrušeniu programu riešenia krízovej situácie. Naopak v rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že vyhlásenie predsedníčky SRB z 23. mája 2017 a článok agentúry Reuters z 31. mája 2017 predstavujú porušenie povinnosti mlčanlivosti zo strany SRB a sú príčinou ich ujmy, obsah týchto tvrdení bude preskúmaný v rámci druhej žiadosti o náhradu škody.
- 168 Žalobcovia popierajú tvrdenie, že dôvody, ktoré viedli k zlyhaniu banky, nie sú relevantné. Tvrdia, že v takom prípade by SRB, Komisia a FROB mali právomoc voľnej úvahy, ktorá nie je upravená v nariadení č. 806/2014, a že by to bolo v rozpore so zásadou *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.
- 169 Pokiaľ ide o to, že žalobcovia sa odvolávajú na túto zásadu, podľa ktorej nikto nemôže poukazovať na vlastné neoprávnené správanie voči inému s cieľom získať určitú výhodu, stačí rovnako ako SRB konštatovať, že táto zásada sa v prejednávanej veci neuplatní. Ako zdôrazňuje SRB, táto zásada sa uplatní, ak sa jeden z účastníkov konania usiluje neoprávnene získať prospech z vlastného protiprávneho správania. Žalobcovia však neuvádzajú, akú výhodu SRB alebo Komisia získali z prijatia programu riešenia krízovej situácie.
- 170 V dôsledku toho treba druhú výhradu zamietnuť.

3) O tretej výhrade týkajúcej sa porušenia zásady riadneho úradného postupu

- 171 Žalobcovia tvrdia, že keďže SRB bola pôvodcom krízy likvidity banky Banco Popular, mala spolu s Komisiou povinnosť minimalizovať spôsobenú ujmu v súlade so zásadou riadneho úradného postupu, zakotvenou v článku 41 Charty. Domnievajú sa, že SRB a Komisia porušili zásadu riadneho úradného postupu tým, že starostlivo a nestranne nepreskúmali údajné zlyhanie banky Banco Popular, nevzali do úvahy, že ho spôsobili vyhlásenia SRB a masívny odlev vkladov španielskych správnych orgánov, a nezohľadnili skutočnosť, že situáciu bolo možné vyriešiť núdzovou pomocou na zvýšenie likvidity. Ďalej tvrdia, že SRB a Komisia porušili zásadu náležitej starostlivosti tým, že hoci vedeli, že vyhlásenia SRB spôsobili krízu likvidity banky Banco Popular, nepodnikli nijaké kroky na jej vyriešenie a zabránenie uplatneniu postupu riešenia krízových situácií, najmä poskytnutím núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity.
- 172 Žalobcovia v replike vysvetľujú, že touto výhradou tvrdia, že podľa zásady riadneho úradného postupu mali SRB a Komisia pri riešení krízovej situácie banky Banco Popular postupovať odlišne a zmierniť ujmu spôsobenú situáciou, ktorú zapríčinili.
- 173 Treba konštatovať, že súvislosť, ktorú žalobcovia vidia medzi údajným porušením zásady riadneho úradného postupu a porušením podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, nie je jasná. Rovnako odkaz na ujmu, ktorú mali SRB a Komisia zmierniť, je ťažko pochopiteľný v kontexte analýzy dodržania tejto podmienky.

- 174 Okrem toho treba pripomenúť, že z analýzy druhej výhrady vyplýva, že dôvody, pre ktoré Banco Popular zlyhávala alebo mala pravdepodobne zlyhať, nie sú relevantné na určenie, či je splnená podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, a teda na účely posúdenia zákonnosti napadnutých rozhodnutí. V tomto smere na jednej strane žalobcovia nevysvetľujú, že keby SRB a Komisia zohľadnili tieto okolnosti, v akom zmysle by bolo možné konštatovať zlyhanie alebo pravdepodobné zlyhanie banky Banco Popular na základe nedostatku likvidity, a tým konštatovať, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 je splnená. Na druhej strane tvrdenia žalobcov neberú do úvahy ani skutočnosť, že konštatovanie zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania banky Banco Popular je výsledkom posúdenia zo strany ECB.
- 175 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého SRB a Komisia nevzali do úvahy skutočnosť, že situáciu banky Banco Popular bolo možné vyriešiť poskytnutím núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity Národnou bankou Španielska, stačí odkázať na analýzu prvej výhrady a pripomenúť, že také opatrenie patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk.
- 176 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého SRB a Komisia mali s cieľom zabrániť riešeniu krízovej situácie napraviť situáciu banky Banco Popular opatreniami včasnej intervencie v súlade s článkom 13 nariadenia č. 806/2014, stačí konštatovať, že žalobcovia nevysvetľujú, aký typ opatrení patriacich do právomoci SRB alebo Komisie majú na mysli. Prijatie opatrení včasnej intervencie v zmysle článku 13 nariadenia č. 806/2014 patrí do právomoci ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov.
- 177 Je preto potrebné zamietnuť tretiu výhradu, a teda prvú časť žalobného dôvodu.

b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014

- 178 Žalobcovia namietajú porušenie článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, keďže SRB správne neposúdila alternatívne riešenia vo vzťahu k riešeniu krízovej situácie. Tvrdia, že existovali viaceré použiteľné opatrenia, ktoré by boli alternatívou riešenia krízovej situácie.
- 179 Po prvé sa žalobcovia domnievajú, že vďaka poskytnutiu plnej sumy núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, ktorú pôvodne schválila ECB, a úsiliu banky Banco Popular o získanie finančných prostriedkov do 16. júna 2017 by banka mohla pokračovať vo svojej činnosti do 21. júna 2017 a uskutočniť proces súkromného predaja alebo zvýšenie imania.
- 180 Treba pripomenúť, že z analýzy prvej výhrady prvej časti žalobného dôvodu vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie konštatovala, že Národná banka Španielska poskytla banke Banco Popular 5. júna 2017 prvú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity, nebola jej však schopná poskytnúť ďalšiu núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity. Keďže priznanie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk, SRB mohla len vziať na vedomie nedostupnosť dodatočnej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity.
- 181 V tomto smere žalobcovia tvrdia, že rozšírenie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity v prospech banky Banco Popular bolo možné napriek tomu, že Národná banka Španielska jej odmietla poskytnúť novú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity. Tvrdia, že ak by boli záruky posúdené viac realisticky, bolo by možné poskytnutie ďalšej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, o ktorú

žiadala Banco Popular, a že aj v prípade nedostatočných záruk zo strany banky Banco Popular mohol túto záruku poskytnúť španielsky štát. Domnievajú sa, že aj FROB mohol banke Banco Popular poskytnúť likviditu.

- 182 Stačí konštatovať, že tieto tvrdenia sú založené len na domnienkach týkajúcich sa pomoci, ktorú mohli poskytnúť tretie osoby a najmä španielske orgány banky Banco Popular.
- 183 Ďalej treba poukázať na to, že podľa článku 6 ods. 6 nariadenia č. 806/2014 „rozhodnutia ani opatrenia Jednotnej rady, Rady ani Komisie si nesmú vyžadovať poskytnutie mimoriadnej verejnej finančnej podpory zo strany členských štátov, ani priamo zasahovať do rozpočtovej suverenity a fiškálnych zodpovedností členských štátov“. SRB ani Komisia teda nemali možnosť uložiť španielskym orgánom povinnosť poskytnúť banke Banco Popular finančnú podporu v podobe likvidity alebo záruk.
- 184 Navyše treba poukázať na to, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, uviedla, že ani keby bola poskytnutá núdzová pomoc na zvýšenie likvidity, voči ktorej Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity ku dňu posúdenia nebol postačujúci na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť svoje záväzky najneskôr 7. júna 2017.
- 185 Predpoklad, na ktorom sú založené tvrdenia žalobcov, podľa ktorých Banco Popular mohla získať plnú sumu núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, ktorú pôvodne schválila ECB, je teda potrebné zamietnuť. Alternatívne riešenia, ktoré uvádzajú žalobcovia, teda neboli možné v rozsahu, v akom podliehajú poskytnutiu tejto dodatočnej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity. Navyše tvrdenie žalobcov, podľa ktorého by poskytnutie plnej sumy núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity umožnilo banke Banco Popular pokračovať v činnosti až do 21. júna 2017, je len domnienkou, ktorá nezohľadňuje dôsledky ani rozsah pretrvávajúceho odlevu vkladov.
- 186 Po druhé žalobcovia v podstate tvrdia, že SRB v článku 3 programu riešenia krízovej situácie dostatočne nepodložila dôvody, pre ktoré neboli možné iné opatrenia.
- 187 V tomto smere treba poukázať na to, že v článku 3 programu riešenia krízovej situácie SRB po zohľadnení posúdenia ECB dospela k záveru, že neexistuje alternatívne opatrenie, ktoré by mohlo v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 je splnená.
- 188 Presnejšie v článku 3.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že nemožno dôvodne predpokladať, že iné opatrenia súkromnej povahy by mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular. Neexistenciu takých opatrení bolo možné vyvodiť okrem iného z týchto okolností:
- samotná banka v liste zaslanom ECB 6. júna 2017 uznala, že pravdepodobne zlyhá,
 - proces súkromného predaja nevedol k pozitívnemu výsledku v lehote, ktorá by umožnila banke uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky,
 - bolo nepravdepodobné, že by banka bola schopná v potrebnom čase mobilizovať dostatočnú dodatočnú likviditu prostredníctvom trhových transakcií, operácií centrálnej banky alebo opatrení stanovených v jej rezervnom fonde a v plánoch ozdravenia,

- núdzová pomoc na zvýšenie likvidity by nebola postačujúca vzhľadom na to, ako rýchlo sa zhoršoval stav likvidity.
- 189 V článku 3.3 programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že nemožno dôvodne predpokladať, že prudenciálne opatrenia vrátane opatrení včasnej intervencie by mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular. SRB poukázala na to, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, potvrdila, že nie sú k dispozícii prudenciálne opatrenia ani opatrenia včasnej intervencie, ktoré by mohli okamžite obnoviť stav likvidity banky a poskytnúť jej dostatočný čas na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia. Opatrenia, ktoré mohla ECB uplatniť ako príslušný orgán na základe vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou bol prebratý článok 104 smernice 2013/36 a články 27 až 29 smernice 2014/59, alebo na základe článku 16 nariadenia č. 1024/2013, nemohli zaručiť, že banka bude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania stavu likvidity.
- 190 V článku 3.4 programu riešenia krízovej situácie SRB konštatovala, že nemožno dôvodne predpokladať ani to, že výkon právomoci na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov v súlade s článkom 21 nariadenia č. 806/2014 by v primeranej lehote zabránil zlyhaniu banky Banco Popular. SRB sa najmä domnievala, že vzhľadom na to, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá z dôvodu stavu svojej likvidity, by odpísanie a konverzia kapitálu nestačili na obnovenie stavu likvidity banky.
- 191 Tieto ustanovenia sú v celom rozsahu uvedené v znení programu riešenia krízovej situácie uverejnenom na internetovej stránke SRB 2. februára 2018, ktoré je pripojené k replike. Z toho vyplýva, že žalobcovia nemôžu tvrdiť, že SRB v programe riešenia krízovej situácie neuviedla dôvody, pre ktoré nebolo možné prijať alternatívne prudenciálne opatrenia vrátane opatrení včasnej intervencie alebo opatrení súkromnej povahy.
- 192 Okrem toho, ako zdôrazňuje Komisia a SRB, vzhľadom na znenie článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 bola SRB oprávnená preskúmať len alternatívne opatrenia, ktoré mohli v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a to vzhľadom na čas, ktorý bol k dispozícii, a na okolnosti.
- 193 Po tretie žalobcovia tvrdia, že zvýšenie imania banky Banco Popular bolo možné. Vychádzajúc z predpokladu, že nedostatok likvidity banky Banco Popular bol spôsobený dekapitalizáciou, tvrdia, že Banco Popular potrebovala 2 až 5 miliárd eur. Poukazujú na to, že podľa tlače investičné banky pracovali na zvýšení imania o 4 alebo 5 miliárd eur. Podľa odborných analytikov by toto zvýšenie imania bolo realizovateľné z dvoch dôvodov. Na jednej strane približne 31,5 % základného imania banky Banco Popular vlastnili veľkí investori, ktorí boli ochotní súhlasiť so zvýšením imania v roku 2017. Na druhej strane v máji 2017 pred vyhlásením predsedníčky SRB sa analytici domnievali, že akcie banky Banco Popular sú podhodnotené, a preto panovala dôvera v nárast ceny týchto akcií. Odvolávajú sa na list Barclays Bank z 3. júna 2017 a na list Deutsche Bank z 5. júna 2017, ktoré boli zaslané banke Banco Popular a v ktorých bolo uvedené, že tieto banky sú ochotné zúčastniť sa na zvýšení imania.
- 194 Treba poukázať na to, že ako uvádzajú samotní žalobcovia, toto riešenie je založené na predpoklade, že nedostatok likvidity banky Banco Popular bol spôsobený dekapitalizáciou. Stačí však pripomenúť, že nedostatok likvidity banky Banco Popular vznikol v dôsledku masívneho úniku vkladov spôsobeného stratou dôvery vkladateľov a že za realizovateľné alternatívne riešenie sa malo považovať len opatrenie schopné rýchlo vytvoriť dostatok likvidity na to, aby Banco

Popular mohla splatiť svoje dlhy k 7. júnu 2017. Žalobcovia nepreukázali, že by to tak bolo v prípade zvýšenia imania, na ktoré sa odvolávajú, ktoré je navyše čisto hypotetické a v každom prípade by k nemu došlo po tomto dátume.

- 195 Pokiaľ ide o list Barclays Bank z 3. júna 2017 a list Deutsche Bank z 5. júna 2017, žalobcovia v prílohe k replike predložili výňatky z týchto listov. Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 6. mája 2019 žalobcovia predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku, ktorého cieľom je predložiť úplné znenie týchto dvoch listov po ich uverejnení 9. apríla 2019 na internetovej stránke denníka *Diario 16*. V rámci článku nazvaného „Riešenie krízovej situácie a predaj banky Banco Popular nespĺňali požiadavky zákona“ bolo na internetovej stránke denníka *Diario 16* uverejnených niekoľko dokumentov, medzi nimi úplné znenie listu Barclays Bank z 3. júna 2017 a listu Deutsche Bank z 5. júna 2017.
- 196 V tomto smere článok 85 ods. 3 rokovacieho poriadku stanovuje, že hlavní účastníci konania môžu výnimočne predložiť dôkazy alebo označiť dôkazy, ktoré navrhujú vykonať, aj pred skončením ústnej časti konania alebo pred rozhodnutím Všeobecného súdu, že vec prejedná bez ústnej časti konania, za predpokladu, že omeškanie s ich predložením je odôvodnené.
- 197 Žalobcovia uviedli, že nemali prístup k úplnej verzii týchto listov pred ich zverejnením na internete 9. apríla 2019, čím podložili dôvody, pre ktoré ich nemohli poskytnúť v prílohe svojich predchádzajúcich podaní. Tieto nové dôkazy preto treba považovať za prípustné.
- 198 Pokiaľ ide o obsah týchto dvoch listov, treba uviesť, že neobsahujú nijaký pevný záväzok Barclays Bank alebo Deutsche Bank zúčastniť sa na zvýšení imania banky Banco Popular, ale že odrážajú len diskusie o možnom budúcom zvýšení imania. Tieto listy ukazujú, že v čase ich odoslania bolo zvýšenie imania banky Banco Popular ešte vo veľmi ranom štádiu vývoja.
- 199 V liste z 3. júna 2017 zaslanom banke Banco Popular tak Barclays Bank odkazuje len na nedávne diskusie týkajúce sa zvýšenia imania, ktorých cieľom bolo, aby Banco Popular mohla pokryť svoje potreby tvorby dodatočných rezerv a dosiahnuť výrazne vyššie úrovne kapitálu, aby sa zmiernili riziká vyplývajúce z osobitnej expozície operáciám s nehnuteľnosťami a z ďalších zlých aktív, ktorým musela čeliť.
- 200 Barclays Bank v tomto liste opätovne potvrdila svoju podporu banke Banco Popular a uviedla, že je schopná zúčastniť sa na tejto dôležitej transakcii. Barclays Bank vyjadrila svoj záujem stať sa celkovým koordinátorom alebo vedúcim upisovateľom pre 50 % transakcie za trhových podmienok. Uviedla právne výhrady v tom zmysle, že „akýkoľvek záväzok alebo akákoľvek ponuka v súvislosti s takouto transakciou by znamenala uzavretie samostatných dohôd medzi Banco Popular a [Barclays Bank] za predpokladu, že trhové podmienky by boli uspokojivé, že predchádzajúca kontrola by priniesla dobré výsledky, že strany by sa k tomuto dňu dohodli na podmienkach a cenách... a že by boli udelené všetky požadované interné povolenia“. Barclays Bank nakoniec zdôraznila, že tento list nepredstavuje ponuku účasti na transakcii alebo na akomkoľvek financovaní a jeho cieľom nie je vytvoriť právny vzťah medzi ňou a Banco Popular.
- 201 V tomto liste teda na jednej strane nič nenasvedčuje tomu, že Barclays Bank bola pripravená finančne sa podieľať na zvýšení imania, a na druhej strane Barclays Bank nespomína krízu likvidity, ktorej Banco Popular čelila, a nenavrhuje nijaké riešenie na jej nápravu.

- 202 V liste z 5. júna 2017 zaslanom banke Banco Popular spomína Deutsche Bank len svoj záujem zabezpečiť 50 % možného zvýšenia imania vo výške 4 miliardy eur. Deutsche Bank uvádza iba to, že „očividne existujú určité podmienky, ale list je založený na našom presvedčení, že za okolností, o ktorých si myslíme, že môžu reálne nastať, by sa mohlo uskutočniť zvýšenie [imania], ktoré by banku stabilizovalo“. Deutsche Bank uviedla, že kontaktovala rôznych investorov a „samozrejme bez absolútnej istoty“ sa domnieva, že zvýšenie imania je možné.
- 203 Tento list preto nemožno vykladať v tom zmysle, že obsahuje pevný záväzok Deutsche Bank podieľať sa na zvýšení imania banky Banco Popular, a netýka sa riešenia krízy likvidity banky Banco Popular.
- 204 Žalobcovia okrem toho uvádzajú, že Banco Popular vo svojom pláne vlastného kapitálu z apríla 2017 stanovila, že zvýšenie imania by sa mohlo uskutočniť v priebehu jedného mesiaca. Stačí poukázať na to, že Banco Popular v tomto dokumente spomína na vykonanie zvýšenia imania obdobie jedného až troch mesiacov a že odhadovaná lehota jedného mesiaca sa počíta od podpísania zmluvy o upísaní. Keďže však nebola predložená nijaká záväzná ponuka na účely zvýšenia imania, toto tvrdenie nemožno prijať.
- 205 Navyše predpoklad, že zvýšenie imania umožní uvoľniť dostatočnú likviditu na to, aby sa predišlo riešeniu krízovej situácie banky Banco Popular, je v rozpore so skutočnosťou, že Správna rada banky Banco Popular 6. júna 2017 konštatovala, že banka pravdepodobne zlyhá.
- 206 Žalobcovia teda nevysvetľujú, ako by sa zvýšenie imania mohlo uskutočniť v dostatočne krátkom časovom období na to, aby sa umožnilo zvýšenie likvidity, ktoré by zabránilo zlyhaniu banky Banco Popular, ani ako by mohlo zastaviť únik vkladov a obnoviť stav likvidity banky Banco Popular v dlhodobom horizonte. Žalobcovia preto nepreukázali, že zvýšenie imania predstavuje realizovateľnú alternatívu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular.
- 207 Po štvrté žalobcovia tvrdia, že bolo možné oddelenie aktív banky Banco Popular. Poukazujú na to, že Banco Popular pracovala na predaji svojich nehnuteľností za 6 miliárd eur a že 5. mája 2017 uviedla, že v tomto smere dosiahla pokrok. Podľa nich následné skutočnosti potvrdili, že oddelenie všetkých alebo časti neproduktívnych aktív banky Banco Popular bolo možné. Banco Santander po nadobudnutí banky Banco Popular ponúkla na predaj 51 % jej zaistených aktív a nedobytných pohľadávok a medzinárodné fondy prejavili záujem o nadobudnutie týchto aktív. Okrem toho Banco Popular v máji 2017 uviedla, že zvažuje predaj svojich nestrategických aktív a na niektoré z týchto aktív dostala záväzné ponuky. Žalobcovia tvrdia, že aj keby sa pre zlé aktíva a nestrategické aktíva banky Banco Popular nenašiel bezprostredný kupec, mohli byť prevedené na preklenováciu inštitúciu. Oddelený predaj aktív by Banco Popular umožnil v krátkodobom horizonte získať likviditu na to, aby mohla počas niekoľkých týždňov pokračovať vo svojej činnosti, a teda uskutočniť súkromný predaj alebo zvýšenie imania.
- 208 Treba poukázať na to, že tvrdenia žalobcov sa opierajú len o predpoklad, že predaj aktív bol možný. Uvádzajú, že Banco Popular mohla predaj zlé aktíva alebo nestrategické aktíva, nevysvetľujú však, o aké aktíva presne ide, za akú sumu by mohli byť predané ani či o ne mali záujem nadobúdateľa, prípadne či dokonca operácie už prebiehali. V tomto smere treba poukázať na to, že samotní žalobcovia uvádzajú hypotézu, že by sa pre tento majetok nenašiel okamžitý nadobúdateľ. Z toho vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že predaj aktív bol skutočne realizovateľný v dostatočne krátkej lehote na to, aby Banco Popular získala postačujúcu likviditu na zvládnutie masívnych výberov vkladov a aby sa zabránilo tomu, že 6. júna 2017 zlyhá alebo pravdepodobne zlyhá.

- 209 Pokiaľ ide o možnosť previesť zlé aktíva alebo nestrategické aktíva na preklenováciu inštitúciu a následne ich predat' podľa článkov 25 a 26 nariadenia č. 806/2014 v prípade, že sa okamžite nenájde nadobúdateľ, na ktorú sa odvolávajú žalobcovia, stačí konštatovať, že nejde o alternatívy k riešeniu krízovej situácie v zmysle článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ale o iné nástroje riešenia krízových situácií, ktorých použitie už zo svojej podstaty predpokladá, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 210 Pokiaľ ide o skutočnosť uvedenú žalobcami, podľa ktorých Banco Popular 5. mája 2017 informovala o dosiahnutí pokroku v realizácii predaja nehnuteľností, stačí konštatovať, že žalobcovia nepreukázali, že tento projekt mohol byť dokončený pred konštatovaním zlyhania banky Banco Popular.
- 211 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého Banco Popular dostala záväzné ponuky na viaceré zo svojich aktív, treba poukázať na to, že sa nezakladá na nijakých dôkazoch. Žalobcovia sa opierajú len o články v tlači a spomínajú predaj Targo Bank spoločnosti Crédit Mutuel 2. júna 2017, ako aj diskusie o predaji TotalBank za 500 miliónov eur. Na jednej strane však stačí poznamenať, že predaj Targo Bank nezabránil zlyhaniu banky Banco Popular, a na druhej strane, že žalobcovia nepreukázali, že k predaju TotalBank mohlo dôjsť v primeranej lehote, vďaka čomu by Banco Popular získala dostatočnú likviditu na splnenie svojich záväzkov 7. júna 2017.
- 212 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého Banco Santander uskutočnila po predaji banky Banco Popular predaj aktív, stačí konštatovať, že táto skutočnosť nie je relevantná na účely posúdenia zákonnosti programu riešenia krízovej situácie.
- 213 Nakoniec treba rovnako ako SRB poznamenať, že je čisto špekulatívne tvrdiť, že tieto transakcie predaja aktív sa mohli úspešne uskutočniť, a to dokonca aj v prípade, že by Banco Popular mala k dispozícii viac času. V každom prípade žalobcovia nevysvetľujú, že aj keby sa tieto predaje aktív mohli uskutočniť v dostatočne krátkej lehote na to, aby bolo možné nové zvýšenie likvidity, akým spôsobom by tieto opatrenia umožnili zastaviť výbery vkladov a obnoviť dôveru trhu, a teda prerušiť únik likvidity a obnoviť životaschopnosť banky Banco Popular z dlhodobého hľadiska.
- 214 Žalobcovia ďalej tvrdia, že 5. júna 2017 ECB konštatovala, že Banco Popular plánuje zvýšenie imania s odpredajom nestrategických aktív a má plán odpredaja majetku, a že neuviedla, že tieto riešenia nie je možné realizovať.
- 215 Žalobcovia týmto tvrdením odkazujú na posúdenie žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular z 5. júna 2017, v ktorom ECB opísala objektívne prvky týkajúce sa vývoja stavu likvidity banky Banco Popular, akým je vývoj požiadavky na krytie likvidity, jej vyrovnávacej kapacity (*counterbalancing capacity*) a odlevu vkladov, ako aj prebiehajúce uskutočňovanie opatrení vytvárajúcich likviditu, ktoré banka prijala. V tomto smere ECB uviedla, že podľa informácií, ktoré poskytla Banco Popular, sa v polovici júna očakáva mobilizácia dodatočnej likvidity prostredníctvom oddlženia, predaja dlhopisov a predaja neproduktívnych aktív.
- 216 Treba konštatovať, že ECB len vecne opísala vývoj stavu likvidity banky Banco Popular, a to na základe údajov poskytnutých samotnou bankou, ako uvádza ECB. ECB sa nevyjadrovala k uskutočniteľnosti opatrení plánovaných bankou. Navyše spresnila, že tieto opatrenia majú banke Banco Popular priniesť novú likviditu v polovici júna, t. j. až po riešení krízovej situácie.

- 217 Na druhej strane treba poukázať na to, že ECB 6. júna 2017 v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, konštatovala, že hoci Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie zhoršenia stavu likvidity banky ku dňu vykonania posúdenia. Zároveň uviedla, že Banco Popular má len veľmi obmedzené možnosti na získanie finančných prostriedkov prostredníctvom pravidelných transakcií na trhu alebo prostredníctvom operácií národnej centrálnej banky a že nie je schopná mobilizovať dostatočnú dodatočnú likviditu pomocou opatrení stanovených vo svojich plánoch núdzového financovania a plánoch ozdravenia. ECB poukázala na to, že Banco Popular už zaviedla rôzne opatrenia na nápravu svojho stavu likvidity, no tieto opatrenia v konečnom dôsledku neboli dostatočné na zvrátenie zhoršovania jej stavu likvidity.
- 218 Po piate žalobcovia tvrdia, že sa mohol uskutočniť súkromný predaj banky Banco Popular tretej osobe. SRB toto riešenie zamietla z dôvodu problému s oneskorením vzhľadom na nedostatočnú likviditu, a nie z dôvodu nerealizovateľnosti. Hoci viaceré inštitúcie predložili ponuky, čím vyjadrili svoj záujem o nadobudnutie Banco Popular, európske orgány pozvali len dvoch potenciálnych nadobúdateľov, aby sa zúčastnili na postupe predaja začiatkom júna 2017. Ďalej uvádzajú, že je nesprávne tvrdiť, že proces súkromného predaja zlyhal v máji 2017, lebo subjekty, ktoré mali záujem o akvizíciu banky Banco Popular, mali čas na predloženie ponuky do konca júna 2017.
- 219 Treba poukázať na to, že toto tvrdenie je založené na nesprávnom pochopení faktov.
- 220 Ako je uvedené v bode 59 vyššie, ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, konštatovala, že rokovania v rámci procesu súkromného predaja zatiaľ nevedli k pozitívnemu výsledku a že uskutočnenie tohto predaja nemožno očakávať v lehote, ktorá by banke Banco Popular umožnila uhrádzať dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.
- 221 Treba tiež konštatovať, že keď správna rada banky Banco Popular 6. júna 2017 uznala, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, pripustila tým, že realizácia súkromného predaja už k tomuto dňu nebola prijateľným riešením.
- 222 V odôvodnení 26 programu riešenia krízovej situácie tak SRB opísala opatrenia, ktoré prijala Banco Popular v úsilí vyriešiť svoje problémy s likviditou, vrátane procesu súkromného predaja, ktorý sa začal v apríli 2017. SRB poukázala na to, že konečný termín na predloženie ponúk potenciálnymi nadobúdateľmi bol pôvodne stanovený na 10. júna 2017 a začiatkom júna bol posunutý na koniec júna 2017. Konštatovala, že ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie však tento postup nebol úspešne ukončený.
- 223 V článku 3.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že nemožno dôvodne očakávať, že iné opatrenia súkromnej povahy by mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular a že neexistenciu takých opatrení možno vyvodíť najmä zo skutočnosti, že proces súkromného predaja nevedol k pozitívnemu výsledku v lehote, ktorá by banke umožnila uhrádzať dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. V článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie SRB ďalej poukázala na to, že v období bezprostredne predchádzajúcom riešeniu krízovej situácie Banco Popular viedla proces súkromného predaja a že v týždni, ktorý sa začal 29. mája 2017, sa ukázalo, že tento postup zlyhá.

- 224 SRB tak konštatovala, že proces súkromného predaja, ktorý začala Banco Popular, ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie zlyhal. Na rozdiel od tvrdenia žalobcov ani jeden potenciálny nadobúdateľ, ktorý sa zúčastnil na tomto postupe, nepredložil záväznú ponuku na kúpu banky Banco Popular.
- 225 Keďže proces súkromného predaja, ktorý banka začala v apríli 2017, nevedol k predloženiu nijakej záväznej ponuky a bolo nevyhnutné predĺžiť lehotu na predloženie ponúk, nebolo možné jeho úspešné ukončenie, skôr než sa konštatuje, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Skutočnosť, že potenciálni odberatelia mali čas na predloženie ponuky do konca júna, nemôže toto konštatovanie spochybniť. Žalobcovia preto nepreukázali, že proces súkromného predaja predstavoval možnú alternatívu riešenia krízovej situácie.
- 226 Po šieste žalobcovia tvrdia, že ak nebolo možné uskutočniť ani jedno z vyššie uvedených alternatívnych opatrení, poskytnutie štátnej pomoci alebo financovania z JFRKS by zabránilo kolapsu banky Banco Popular. Domnievajú sa, že španielskemu štátu nič nebránilo v tom, aby dočasne investoval do kapitálu banky Banco Popular.
- 227 V tomto smere stačí na jednej strane konštatovať, že podľa článku 76 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 v rámci programu riešenia krízovej situácie môže SRB pri využívaní nástrojov riešenia krízových situácií poskytnúť financie z JFRKS len v miere, ktorá je nevyhnutná na účinné uplatnenie nástrojov riešenia krízových situácií, a to najmä na účely poskytnutia pôžičiek inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši. Z toho jasne vyplýva, že túto možnosť je možné využiť len v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie a v nijakom prípade nepredstavuje alternatívu k tomuto opatreniu.
- 228 Na druhej strane z bodu 183 vyššie vyplýva, že iba príslušné vnútroštátne orgány môžu rozhodnúť o poskytnutí alebo neposkytnutí pomoci a že SRB ani Komisia nemôžu od členského štátu požadovať, aby poskytol pomoc určitému subjektu.
- 229 Navyše, ako zdôrazňuje Komisia, také riešenie by bolo v rozpore s cieľom riešenia krízových situácií, ktorým je obmedzenie nákladov znášaných daňovníkmi. Treba pripomenúť, že podľa článku 14 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 806/2014 je jedným z cieľov riešenia krízových situácií chrániť štátne zdroje minimalizovaním využívania mimoriadnej verejnej finančnej podpory.
- 230 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia nepreukázali existenciu realizovateľných alternatívnych riešení, ktoré mala SRB zohľadniť.
- 231 SRB a Komisia sa teda nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia konštatovaním, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 je splnená, takže druhú časť žalobného dôvodu treba zamietnuť.

c) O tretej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014

- 232 Žalobcovia tvrdia, že SRB porušila článok 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, keďže verejný záujem nemôže zasahovať do základných zásad práva Únie a SRB mala zvážiť rôzne záujmy. SRB teda mala konštatovať, že verejný záujem neodôvodňuje porušenie zásady proporcionality ani svojvoľný a diskriminačný zásah.

- 233 Článok 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na účely odseku 1 písm. c) tohto článku sa vychádza z toho, že opatrenie na riešenie krízovej situácie je vo verejnom záujme, ak je potrebné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo niekoľko cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 tohto nariadenia, zatiaľ čo likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov riešenia krízovej situácie.
- 234 Ciele riešenia krízových situácií, vymenované v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, sú takéto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov, ako aj investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.
- 235 Na dodržanie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 je potrebné overiť, že ciele uvedené v článku 14 tohto nariadenia, najmä zabezpečenie kontinuity vykonávania zásadných funkcií a udržanie finančnej stability, budú lepšie dosiahnuté opatrením na riešenie krízovej situácie než likvidáciou subjektu.
- 236 V prejednávanej veci SRB v článku 4 programu riešenia krízovej situácie hľadala rovnováhu medzi cieľmi riešenia krízových situácií uvedenými v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a povahou a okolnosťami tejto veci, na základe čoho dospela k záveru, že riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti je nevyhnutné vo verejnom záujme v zmysle článku 18 ods. 1 písm. c) a článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014.
- 237 V článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB poukázala na to, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané cieľom uvedeným v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečeniu kontinuity vykonávania zásadných funkcií a zabráneniu významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“, vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržania trhovej disciplíny. Uviedla, že likvidácia banky Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania by neumožnila dosiahnuť tieto ciele v rovnakej miere. SRB následne v článku 4.4 programu riešenia krízovej situácie uskutočnila analýzu z hľadiska cieľov riešenia krízových situácií so zreteľom na okolnosti existujúce k tomuto dátumu.
- 238 Okrem toho treba pripomenúť, že v odôvodnení 4 rozhodnutia 2017/1246 Komisia schválila program riešenia krízovej situácie a výslovne uviedla, že súhlasí s programom riešenia krízovej situácie a predovšetkým s dôvodmi, ktorými SRB odôvodňovala potrebu opatrenia na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia č. 806/2014.
- 239 Tvrdenia žalobcov nemôžu spochybniť konštatovania SRB a Komisie, podľa ktorých podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 bola splnená.
- 240 Na jednej strane žalobcovia netvrdia, že program riešenia krízovej situácie nespĺňa ciele verejného záujmu uvedené v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, ktoré spočívajú v ochrane zásadných funkcií banky Banco Popular a zachovaní jej finančnej stability. Na druhej strane žalobcovia neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že tieto ciele by sa dosiahli, keby bola Banco Popular zlikvidovaná v rámci bežného konkurzného konania.

- 241 Po prvé žalobcovia tvrdia, že program riešenia krízovej situácie je v rozpore so zásadou proporcionality. Obmedzenia vlastníckeho práva stanoveného v článku 17 Charty, k akým dochádza v prípade riešenia krízovej situácie, by mali byť nevyhnutné a primerané sledovanému cieľu. Požiadavky na proporcionality sú stanovené v článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014. Odvolávajú sa na článok 14 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého opatrenie na riešenie krízovej situácie musí zabrániť prepadu hodnoty.
- 242 Žalobcovia v podstate tvrdia, že opatrenie na riešenie krízovej situácie nespĺňa kritérium verejného záujmu stanovené v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, keďže vedie k neprimeranému zásahu do ich vlastníckeho práva a k zbytočnému prepadu hodnoty.
- 243 Treba však poukázať na to, že na rozdiel od tvrdení žalobcov splnenie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 nevedie k tomu, že SRB bude hľadať rovnováhu medzi jednotlivými záujmami, na ktoré sa odvolávajú, a to na jednej strane verejným záujmom na vyriešení krízovej situácie banky a na druhej strane súkromnými záujmami akcionárov.
- 244 Treba konštatovať, že žalobcovia sa opierajú o nesprávny výklad článku 14 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje, že „pri plnení cieľov uvedených v prvom pododseku sa Jednotná rada, Rada a Komisia a v náležitých prípadoch vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií usilujú minimalizovať náklady na riešenie krízových situácií a zabrániť prepadu hodnoty, ak to nie je potrebné na dosiahnutie cieľov riešenia krízovej situácie“.
- 245 Z tohto ustanovenia totiž vyplýva, že ciele riešenia krízových situácií uvedené v článku 14 ods. 2 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014 je potrebné v rámci možností dosiahnuť pomocou nástroja na riešenie krízových situácií, ktorý má za následok čo najmenší prepád hodnoty. Ako je však uvedené v tomto ustanovení, ak je prepád hodnoty spôsobený zvoleným nástrojom riešenia krízových situácií nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov, a teda vo verejnom záujme, riešenie krízovej situácie nemožno považovať za neprimerané.
- 246 Navyše, ako zdôrazňuje Komisia, prepád hodnoty v zmysle článku 14 ods. 2 druhého pododseku nariadenia č. 806/2014 sa netýka len majetkových záujmov akcionárov a držiteľov kapitálových nástrojov subjektu, ale aj vkladateľov, zamestnancov a ostatných veriteľov.
- 247 Navyše treba poukázať na to, že v článku 4.5 programu riešenia krízovej situácie SRB dospela k záveru, že riešenie krízovej situácie by prispelo aj k minimalizácii prepadu hodnoty vzhľadom na to, že likvidácia banky Banco Popular by mala pre veriteľov za následok väčšie straty ako riešenie krízovej situácie. SRB ďalej v článku 4.6 programu riešenia krízovej situácie uviedla, že nevýhody a náklady spojené s prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie, najmä straty, ktoré utrpia akcionári a podriadení veritelia, budú kompenzované výhodami, ktoré z toho vyplynú, a to zachovaním zásadných funkcií, obmedzením negatívnych účinkov na hospodárstvo a finančnú stabilitu a zabránením stratám, ktoré by mohli vzniknúť iným veriteľom.
- 248 Okrem toho žalobcovia ďalej tvrdia, že podľa článku 6 ods. 3 a článku 15 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 sa nástroje riešenia krízových situácií používajú tak, aby sa minimalizoval vplyv na skupinu ako celok.

- 249 V tomto smere stačí konštatovať, že v článku 4.7 programu riešenia krízovej situácie SRB v súlade s článkom 6 ods. 3 a 5 nariadenia č. 806/2014 s prihliadnutím na to, že Banco Popular má dcérsku spoločnosť v Portugalsku, uviedla, že uplatnenie nástroja odpredaja obchodnej činnosti nebude mať vplyv na portugalskú dcérsku spoločnosť, zatiaľ čo likvidácia Banco Popular by na ňu mala negatívny vplyv.
- 250 Žalobcovia ďalej tvrdia, že aj keby bolo riešenie krízovej situácie banky Banco Popular nevyhnutné, mohlo sa namiesto odpísania kapitálových nástrojov a predaja banky Banco Popular použiť jedno alebo viaceré z alternatívnych opatrení uvedených v druhej časti tohto žalobného dôvodu, čo by zabránilo prepadu hodnoty vlastnenej investormi a zásahu do ich majetkového práva.
- 251 Stačí konštatovať, že z analýzy druhej časti žalobného dôvodu vyplýva, že alternatívne opatrenia, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia, neboli možné. V každom prípade tieto tvrdenia, ktorými žalobcovia v skutočnosti spochybňujú proporcionalitu opatrenia na riešenie krízovej situácie vo vzťahu k alternatívnym opatreniam, na ktoré sa odvolávajú v súvislosti s porušením svojho vlastníckeho práva, nemôžu spochybniť posúdenie SRB a Komisie, pokiaľ ide o dodržanie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014.
- 252 Po druhé žalobcovia tvrdia, že program riešenia krízovej situácie je diskriminačný a svojvoľný. Zákaz diskriminácie je stanovený v odôvodnení 46 a v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 a zakotvený v článku 21 ods. 1 Charty a v článku 18 ZFEÚ. Tvrdia, že zásahy SRB a španielskych orgánov voči Banco Popular boli diskriminačné a svojvoľné vzhľadom na to, že banke nepomohli, lebo jej základné imanie bolo v rukách súkromných osôb vrátane vysokého percenta zahraničných investorov.
- 253 Treba poukázať na to, že tieto tvrdenia žalobcov nemožno vykladať v tom zmysle, že ich cieľom je preukázať porušenie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014. Ide o čisto špekulatívne tvrdenia, ktoré nemajú nič spoločné s dodržiavaním kritéria verejného záujmu.
- 254 V každom prípade, pokiaľ ide o tvrdenia, ktorých cieľom je vytknúť španielskym orgánom, že neposkytli pomoc Banco Popular, hoci to urobili v iných situáciách, stačí konštatovať, že sú neúčinné vzhľadom na to, že sa netýkajú SRB ani Komisie. Pokiaľ ide o tvrdenie, že Komisia schválila poskytnutie štátnej pomoci talianskym bankám a že SRB v týchto prípadoch neuplatnila nariadenie č. 806/2014, treba na jednej strane konštatovať, že situácie, v ktorých členský štát použil verejné prostriedky na ozdravenie podniku v ťažkostiach, sú úzko spojené s konkrétnymi okolnosťami a nie sú porovnateľné so situáciou v prejednávanej veci, a na druhej strane, že ako poznamenali samotní žalobcovia, SRB dospela k záveru, že riešenie krízových situácií týchto talianskych bánk nie je odôvodnené vo verejnom záujme, lebo nevykonávajú zásadné funkcie a ich likvidácia by nemala významný negatívny vplyv na finančnú stabilitu. Navyše, ako zdôraznila Komisia, keďže v prejednávanej veci ide o prvý prípad riešenia krízovej situácie subjektu, nemôže ísť o diskrimináciu vo vzťahu k iným prípadom, pokiaľ ide o uplatnenie nariadenia č. 806/2014.
- 255 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že SRB a Komisia sa nedopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospeli k záveru, že podmienka stanovená v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 je splnená, a teda tretiu časť žalobného dôvodu treba zamietnuť.
- 256 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

- 257 Okrem toho na jednej strane v rámci tretej časti prvého žalobného dôvodu žalobcovia v bodoch 47 a 48 repliky po prvý raz uvádzajú tvrdenia, ktorými spochybňujú postup predaja banky Banco Popular s odôvodnením, že nie je v súlade s ustanoveniami článku 24 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 a článkov 38 a 39 smernice 2014/59. Na druhej strane v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania žalobcovia uvádzajú nový žalobný dôvod založený na porušení článku 24 nariadenia č. 806/2014, v ktorom výslovne uvádzajú, že opakujú tvrdenia predložené v bodoch 47 a 48 repliky.
- 258 V týchto pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania žalobcovia uvádzajú, že vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach namietali nezákonnosť postupu predaja ako subsidiárnu príčinu porušenia zásady proporcionality. Treba však konštatovať, že v časti žaloby, v ktorej tvrdia, že opatrenie na riešenie krízovej situácie je v rozpore so zásadou proporcionality, a všeobecnejšie v časti žalobného dôvodu týkajúcej sa porušenia článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014 žalobcovia neuviedli nijaké tvrdenie, ktorým by spochybňovali postup predaja. V tomto smere žalobcovia síce výslovne odkazujú na body repliky, neuvádzajú však, v ktorom bode žaloby už toto tvrdenie bolo uvedené.
- 259 Navyše treba poukázať na to, že súvislosť, ktorá podľa žalobcov existuje medzi týmito tvrdeniami spochybňujúcimi postup predaja a medzi porušením zásady proporcionality pri uplatňovaní článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, nie je pochopiteľná. Tieto tvrdenia preto treba chápať ako nový žalobný dôvod založený na porušení článku 24 nariadenia č. 806/2014.
- 260 V tomto smere treba pripomenúť, že podľa článku 84 rokovacieho poriadku je uvedenie nových dôvodov počas konania prípustné len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 261 Tento žalobný dôvod však bol prvýkrát uvedený v replike a zopakovaný v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, pričom žalobcovia neodôvodnili, prečo v štádiu žaloby nenamietali nezákonnosť postupu predaja. Tento nový žalobný dôvod nie je založený na skutkových a právnych okolnostiach, o ktorých žalobcovia v čase podania žaloby nevedeli, a úsilie žalobcov odpovedať na tvrdenia uvedené vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania nemožno považovať za odôvodnenie oneskoreného predloženia tohto žalobného dôvodu.
- 262 V dôsledku toho treba zamietnuť ako neprípustné tvrdenia žalobcov uvedené v replike, ktoré sa týkajú zákonnosti postupu predaja, a nový žalobný dôvod založený na porušení článku 24 nariadenia č. 806/2014, po prvý raz uvedený v pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 nariadenia č. 806/2014

- 263 Žalobcovia tvrdia, že SRB porušila článok 20 nariadenia č. 806/2014. Tento žalobný dôvod je rozdelený na päť častí, ktoré sú založené po prvé na porušení článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014, po druhé na porušení článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) tohto nariadenia, po tretie na nedostatočnej nezávislosti spoločnosti Deloitte, po štvrté na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 z dôvodu, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“, a po piate na porušení článku 20 ods. 7 a 9 tohto nariadenia.

264 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Jednotná rada pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečuje, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu, vrátane Jednotnej rady a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, a od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov subjektu uvedeného v článku 2.“

265 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že ocenenie banky Banco Popular, vykonané pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, zahŕňa dve správy, ktoré sú pripojené k programu riešenia krízovej situácie.

266 Ocenenie 1 z 5. júna 2017 vypracovala SRB podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a jeho cieľom bolo poskytnúť informácie, na základe ktorých by sa dalo určiť, či sú splnené podmienky na začatie postupu riešenia krízovej situácie, definované v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

267 Ocenenie 2 zo 6. júna 2017 vypracovala spoločnosť Deloitte ako nezávislý expert podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

268 V programe riešenia krízovej situácie je uvedené, že vzhľadom na naliehavosť situácie bolo cieľom ocenenia 2, vykonaného v súlade s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

269 V ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že vychádza z požiadaviek článku 36 smernice 2014/59 (ktorý zodpovedá článku 20 nariadenia č. 806/2014) a z kapitoly 3 konečného návrhu regulačných technických predpisov EBA č. 2017/05 a 2017/06 z 23. mája 2017 o ocenení na účely riešenia krízových situácií a o ocenení na určenie rozdielu v zaobchádzaní v dôsledku riešenia krízových situácií, ktoré stanovuje smernica 2014/59 (ďalej len „technické predpisy EBA“).

270 Článok 36 ods. 15 smernice 2014/59 oprávňuje EBA na vypracovanie návrhov regulačných technických predpisov spresňujúcich kritériá, na základe ktorých sa majú vykonať ocenenia v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

271 Kapitola 3 technických predpisov EBA sa týka návrhu regulačných technických predpisov č. 2017/05 o ocenení na účely riešenia krízových situácií (ďalej len „regulačné technické predpisy“) a v súlade s článkom 36 ods. 15 smernice 2014/59 obsahuje najmä návrh delegovaného nariadenia Komisie, ktorým sa smernica 2014/59 dopĺňa o regulačné technické predpisy špecifikujúce kritériá metodiky, ktorá sa má použiť na ocenenie hodnoty aktív a pasív inštitúcií alebo subjektov.

272 Ďalej treba poznamenať, že ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie tieto regulačné technické predpisy neboli záväzné, keďže článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na SRB, Radu a Komisiu sa vzťahujú záväzné regulačné a vykonávacie technické predpisy vypracované orgánom EBA, ak boli prijaté Komisiou. Tieto regulačné technické predpisy boli začlenené do delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/345 zo

14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica 2014/59, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodiky odhadovania hodnoty aktív a záväzkov inštitúcií alebo subjektov (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 8).

- 273 V článku 6.3 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že pri rozhodovaní o odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov banky Banco Popular sa opierať o ocenenie 2, doplnené a potvrdené výsledkami postupu predaja, ktorý viedol FROB.
- 274 Keďže ocenenie 2 obsahuje komplexné technické a ekonomické posúdenie, je potrebné priznať SRB širokú mieru voľnej úvahy, keď dospela k záveru, že ocenenie 2 je právoplatným základom pre rozhodnutie o opatrení riešenia krízovej situácie.
- 275 V súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 110 až 115 vyššie teda Všeobecný súd vykonáva obmedzené posúdenie, ktorým len overí, či sa SRB nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že ocenenie 2 je v súlade s požiadavkami článku 20 nariadenia č. 806/2014. Žalobcom prináleží predložiť dostatočné dôkazy o tom, že ocenenie 2 nie je prípustné.

a) O prvej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014

- 276 Žalobcovia namietajú porušenie článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 v tom zmysle, že SRB odmietla poskytnúť konečné znenie ocenení 1 a 2. SRB v odpovedi z 30. júla 2018 na opatrenie Všeobecného súdu na zabezpečenie priebehu konania zo 6. júla 2018 potvrdila, že nezverejní konečné znenie týchto ocenení. Spoločnosť Deloitte priznala, že konečné znenia týchto ocenení sú nevyhnutné a že bola poverená ich vypracovaním. Žalobcovia odkazujú na svoje pripomienky z 21. septembra 2018 k odpovedi SRB na toto opatrenie na zabezpečenie priebehu konania a tvrdia, že podľa odôvodnenia 64 a článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 má SRB povinnosť predložiť konečné znenie ocenení 1 a 2.
- 277 Čo sa týka ocenenia 1, vzhľadom na jeho cieľ vymedzený v bode 266 vyššie a na to, že malo pomôcť určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, žalobcovia nevysvetľujú, aký význam by malo vykonať také ocenenie po prijatí programu riešenia krízovej situácie. Navyše treba poukázať na to, že keďže ocenenie 1 malo určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, stalo sa zastaraným po posúdení, ktoré vykonala ECB 6. júna 2017 v súvislosti s tým, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 278 Čo sa týka ocenenia 2, SRB 30. júla 2018 v odpovedi na otázky položené Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania uviedla, že po ňom nebude nasledovať konečné ocenenie *ex post*. Uviedla, že z dôvodu osobitostí prejednávanej veci dospela k záveru, že konečné ocenenie *ex post* by nemalo nijaký praktický význam v rámci článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 ani by nevedlo k rozhodnutiu o kompenzácii upravenej v článku 20 ods. 12 tohto nariadenia.
- 279 Treba poukázať na to, že konečné ocenenie *ex post* stanovené v článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 sa zo svojej podstaty vykonáva po prijatí programu riešenia krízovej situácie a rozhodnutia Komisie.

- 280 Navyše podľa článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 také predbežné ocenenie, akým je ocenenie 2, predstavuje právoplatný základ na prijatie programu riešenia krízovej situácie. V tomto smere žalobcovia nepopierajú, že vzhľadom na naliehavosť situácie bolo vykonanie predbežného ocenenia v zmysle článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 odôvodnené.
- 281 Stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa zákonnosť aktu Únie posudzuje na základe skutkových alebo právnych okolností existujúcich v deň prijatia aktu (pozri rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že je vylúčené, aby sa pri posudzovaní zákonnosti tohto aktu zohľadnili skutočnosti, ktoré nastali po dátume prijatia aktu Únie (pozri rozsudok zo 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisia, T-201/11, EU:T:2014:1096, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 282 Z toho vyplýva, že to, či po prijatí programu riešenia krízovej situácie bolo alebo nebolo vykonané konečné ocenenie *ex post*, nemá vplyv na platnosť napadnutých rozhodnutí a tvrdenia žalobcov sú neúčinné.
- 283 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého odmietnutie SRB poskytnúť konečné znenie ocenení 1 až 2 svedčí o nepresnosti predbežných znení a riešenie krízovej situácie banky Banco Popular nemalo byť prijaté, stačí konštatovať, že ide o čistú špekuláciu bez akéhokoľvek základu.
- 284 Nakoniec na rozdiel od tvrdení žalobcov článok 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého „oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje“, nemožno vykladať v tom zmysle, že konečné ocenenie *ex post* je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Toto ustanovenie sa týka ocenenia, z ktorého SRB vychádzala pri prijatí programu riešenia krízovej situácie, t. j. v prejednávanej veci ocenenia 2.
- 285 V dôsledku toho treba prvú časť žalobného dôvodu zamietnuť.

b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014

- 286 Žalobcovia namietajú porušenie článku 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 v tom zmysle, že nezávislý expert v ocenení 2 nevykonával analýzu cieľov uvedených v písm. a) až c) a f) tohto ustanovenia. Prijatie programu riešenia krízovej situácie bez zohľadnenia usmernení článku 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 je v rozpore so zásadou právnej istoty. Tvrdia, že nezávislému expertovi, a nie SRB prináleží posúdiť, či sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, a poskytnúť informácie, na základe ktorých je možné rozhodnúť o najvhodnejšom opatrení na riešenie krízovej situácie a o jeho rozsahu. Stanovuje to plán riešenia krízovej situácie z roku 2016 a svedčí o tom aj skutočnosť, že práve nezávislý expert mal vykonať ocenenia 1 a 2.
- 287 Podľa žalobcov SRB v odôvodneniach 42 a 43 programu riešenia krízovej situácie neuvádza, že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 splnila ciele stanovené v článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014. Spoločnosť Deloitte potvrdila, že nevykonala analýzu upravenú v týchto ustanoveniach. Rovnako analýza stanovená v týchto ustanoveniach chýba aj v ocenení 1. SRB stanovila minimálnu cenu za predaj banky Banco Popular bez toho, aby vychádzala z ocenenia. Ocenenie 1 len konštatuje, že Banco Popular je platobne schopná, neanalyzuje však jej likviditu.

SRB odkazuje na posúdenie toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB. Analýzou podľa článku 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 však nemožno poveriť tretiu osobou, akou je ECB.

- 288 V prvom rade treba poukázať na to, že na rozdiel od tvrdení žalobcov z článku 18 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 806/2014 výslovne vyplýva, že SRB, a nie nezávislý hodnotiteľ na výkonnom zasadnutí posúdi, či sú splnené podmienky upravené v tomto ustanovení.
- 289 Okrem toho skutočnosť, že v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 je uvedené, že nezávislý hodnotiteľ má vykonať ocenenia 1 a 2, nie je relevantná vzhľadom na to, že tento plán v prejednávanej veci nebol uplatnený.
- 290 Žalobcovia tvrdia, že nezávislý expert v ocenení 2 nevykonával analýzu cieľov stanovených v článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014.
- 291 Po prvé článok 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že cieľom ocenenia je „podložiť informáciami určenie, či sú splnené podmienky na riešenie krízovej situácie alebo podmienky na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov“.
- 292 Treba pripomenúť, že 5. júna 2017 SRB prijala ocenenie 1, ktorého cieľom bolo určiť, či Banco Popular spĺňa podmienky na riešenie krízovej situácie alebo na odpísanie alebo konverziu svojich kapitálových nástrojov podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014. SRB predovšetkým uviedla, že ocenenie 1 má prispieť k určeniu toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014.
- 293 Z toho vyplýva, že v ocenení 1 SRB vykonala analýzu cieľa uvedeného v článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014. Žalobcovia nesprávne tvrdia, že túto analýzu mal vykonať nezávislý expert, a to vzhľadom na to, že článok 20 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 oprávňuje SRB na vykonanie ocenenia 1. Navyše, keďže SRB uskutočnila túto analýzu, spoločnosť Deloitte mohla vo svojej správe uviesť, že ju nezahrnie do ocenenia 2.
- 294 V každom prípade treba spresniť, že ocenenie 1, ktoré malo určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, sa stalo zastaraným v dôsledku posúdenia, ktoré ECB vykonala 6. júna 2017. V ocenení 1 totiž SRB uviedla, že k referenčnému dátumu posúdenia, t. j. k 31. marcu 2017, bola Banco Popular platobne schopná. Naopak, ECB na základe významného odlevu vkladov banky Banco Popular od apríla a mája 2017 a jej neschopnosti vytvoriť novú likviditu dospela 6. júna 2017 k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Tvrdenia spochybňujúce ocenenie 1 sú teda neúčinné.
- 295 Navyše článok 18 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že posúdenie podmienky uvedenej v písm. a) prvom pododseku, t. j. či subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, prijme ECB po porade so SRB.
- 296 V tomto smere Súdny dvor rozhodol, že článok 18 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 zveruje prednostnú úlohu, aj keď nie exkluzívnu, ECB, lebo ECB vo všeobecnosti prináleží vykonať posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu. Aj keď SRB môže vykonať takéto posúdenie, môže k nemu pristúpiť až po tom, čo informovala ECB o svojom zámere vykonať toto posúdenie, a len vtedy, ak ECB nevykoná posúdenie do troch kalendárnych dní od doručenia tejto informácie. ECB sa teda priznáva prednostná právomoc na vykonanie takého posúdenia založeného na odborných znalostiach, ktoré má ako orgán dohľadu, lebo keďže má ako orgán

- dohľadu prístup k všetkým prudenciálnym informáciám o dotknutom subjekte, vzhľadom na definíciu zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania uvedenú v článku 18 ods. 4 tohto nariadenia, ktorá odkazuje najmä na prvky súvisiace s prudenciálnou situáciou, akými sú podmienky udelenia povolenia, výška aktív v porovnaní so záväzkami alebo súčasná či budúca zadlženosť, má najlepšie predpoklady na určenie, či je táto podmienka splnená (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 62).
- 297 Žalobcovia teda nesprávne tvrdia, že analýza cieľa stanoveného v článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 mala byť uvedená v ocenení 2 a ECB ju nemohla vykonať.
- 298 Okrem toho treba poukázať na to, že v žalobe a replike žalobcovia uvádzajú, že cieľ spomenutý v článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 zodpovedá cieľom stanoveným v článku 20 ods. 5 písm. a) a c), neuvádzajú však nijaké osobitné tvrdenie, pokiaľ ide o cieľ v zmysle písm. c).
- 299 Po druhé článok 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že cieľom ocenenia je, „ak sa uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti, podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti Jednotnej rady o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b)“.
- 300 Na rozdiel od tvrdení žalobcov je v odôvodnení 42 písm. c) programu riešenia krízovej situácie výslovne uvedené, že predbežné ocenenie bolo vykonané s cieľom zhromaždiť informácie, na základe ktorých bude možné rozhodnúť o tom, ktoré akcie alebo kapitálové nástroje sa majú previesť, a SRB bude môcť určiť, aké sú obchodné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.
- 301 Navyše spoločnosť Deloitte spresňuje, že svoju správu vypracovala s cieľom vykonať nezávislé ocenenie v súlade s cieľmi článku 36 ods. 4 písm. b), f) a g) smernice 2014/59. Tieto ustanovenia smernice 2014/59 však zodpovedajú ustanoveniam článku 20 ods. 5 písm. b), f) a g) nariadenia č. 806/2014.
- 302 V každom prípade treba poukázať na to, že podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 sa v prípade, že z dôvodu naliehavosti situácie nie je možné dodržať požiadavky uvedené v odsekoch 7 a 9, vykoná predbežné ocenenie. V tomto ustanovení sa výslovne uvádza, že predbežné ocenenie je v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 4, a pokiaľ je to reálne možné vzhľadom na okolnosti, aj s požiadavkami stanovenými v odsekoch 1, 7 a 9. Navyše článok 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že ocenenie, ktoré nespĺňa všetky požiadavky uvedené v odsekoch 1 a 4 až 9, sa považuje za predbežné.
- 303 Z toho vyplýva, že v takej situácii ako v prejednávanej veci, keď treba ocenenie vykonať s úrňe, ide o predbežné ocenenie, ktoré nemusí spĺňať všetky ciele upravené v článku 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014.
- 304 V dôsledku toho treba druhú časť žalobného dôvodu zamietnuť.

c) O tretej časti žalobného dôvodu založenej na nedostatočnej nezávislosti spoločnosti Deloitte

- 305 Žalobcovia tvrdia, že SRB porušila článok 20 ods. 1 a článok 44 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkami 38 až 41 delegovaného nariadenia 2016/1075 z dôvodu nedostatočnej nezávislosti spoločnosti Deloitte.

- 306 Podľa článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 má ocenenie vykonať osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane SRB, od vnútroštátneho orgánu na riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu.
- 307 Požiadavky na nezávislosť hodnotiteľov sú špecifikované v článkoch 37 až 41 delegovaného nariadenia 2016/1075. Článok 38 delegovaného nariadenia 2016/1075 stanovuje tri kumulatívne podmienky na to, aby sa hodnotiteľ považoval za nezávislého od akéhokoľvek verejného orgánu a príslušného subjektu. Po prvé má hodnotiteľ potrebnú kvalifikáciu, skúsenosti, schopnosti, odborné znalosti a zdroje a môže účinne vykonať ocenenie bez neprimeranej závislosti od akéhokoľvek príslušného verejného orgánu alebo príslušného subjektu. Po druhé je hodnotiteľ právne oddelený od príslušných verejných orgánov a príslušného subjektu. Po tretie hodnotiteľ nemá nijaký podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov v zmysle článku 41 toho istého delegovaného nariadenia.
- 308 Treba však poukázať na to, že žalobcovia netvrdia, že spoločnosť Deloitte nemala potrebnú kvalifikáciu, skúsenosti, schopnosti, odborné znalosti a zdroje na účinné vykonanie ocenenia v zmysle prvej podmienky stanovenej v článku 38 delegovaného nariadenia 2016/1075. Netvrdia ani, že spoločnosť Deloitte nebola právne oddelená od príslušných verejných orgánov, t. j. SRB a FROB, a od banky Banco Popular v zmysle druhej podmienky stanovenej v článku 38 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 309 Po prvé žalobcovia tvrdia, že SRB mala na spoločnosť Deloitte nenáležitý vplyv v rozpore s článkom 39 ods. 3 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075, keď jej nariadila, aby nepredložila stanovisko týkajúce sa článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014, a tým sa zbavila povinností, ktoré mala ako nezávislý expert. Spoločnosť Deloitte na pokyn SRB vychádzala z toho, že sa uplatní nástroj odpredaja obchodnej činnosti, a neposkytla informácie potrebné na rozhodnutie o nástroji riešenia krízových situácií. SRB dala spoločnosti Deloitte pokyn, aby nevypracovala konečné ocenenie. Orgán na riešenie krízových situácií sa síce s expertom môže poradiť, nemôže mu však ukladať pokyny.
- 310 Článok 39 ods. 3 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075 stanovuje, že v súvislosti s vykonávaním oceňovania nezávislý hodnotiteľ nesmie požadovať ani prijímať pokyny ani usmernenia od príslušného verejného orgánu alebo príslušného subjektu.
- 311 Ďalej treba poukázať na to, že článok 39 ods. 4 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075 stanovuje, že „odsek 3 nebráni poskytovaniu pokynov, poradenstva, priestorov, technického zariadenia alebo iných foriem podpory, ak sa to podľa posúdenia menovacieho orgánu, alebo iného takéhoto orgánu, ktorý môže byť splnomocnený vykonávať túto úlohu v dotknutom členskom štáte, považuje za potrebné na dosiahnutie cieľov oceňovania“.
- 312 V tomto smere sú spresnenia uvedené v odôvodnení 35 delegovaného nariadenia 2016/1075, podľa ktorého:

„Okrem toho treba zabezpečiť, aby bol nezávislý odhadca schopný účinne vykonať ocenenie bez neprimeraného spoliehania sa na ktorýkoľvek príslušný orgán verejnej moci vrátane orgánu pre riešenie krízových situácií a inštitúcie alebo subjektu podľa článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d) smernice 2014/59/EÚ. Poskytnutie pokynov alebo usmernení potrebných na podporu vykonania ocenenia, napríklad v súvislosti s metodikou poskytnutou podľa právnych predpisov Únie

v oblasti oceňovania na účely súvisiace s riešením krízových situácií, by sa však nemalo chápať ako neprimeraná závislosť, ak sa takéto pokyny alebo usmernenia považujú za nevyhnutné na podporu vykonania ocenenia...”

- 313 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobcov článok 39 delegovaného nariadenia 2016/1075 nemožno vykladať tak, že zakazuje orgánu na riešenie krízových situácií dávať nezávislému hodnotiteľovi pokyny v akejkoľvek forme.
- 314 Navyše treba poukázať na to, že článok 20 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 definuje ciele ocenenia v závislosti od uplatneného nástroja na riešenie krízových situácií. Článok 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 predovšetkým definuje ciele ocenenia v prípade uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti, ktoré sa líšia od cieľov uvedených v článku 20 ods. 5 písm. d) a e) tohto nariadenia, týkajúcich sa situácie, keď sa použije buď nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, alebo nástroj preklenovacej inštitúcie či oddelenia aktív.
- 315 Článok 20 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje, že ak sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, cieľom ocenenia je podložiť informáciami rozhodnutie o primeranom opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré sa má prijať v súvislosti so subjektom, sa musí vykladať v tom zmysle, že ocenenie má SRB poskytnúť technické a ekonomické podklady, na základe ktorých je možné použiť zvolený nástroj riešenia krízových situácií.
- 316 Z tohto ustanovenia nevyplýva, že hodnotiteľovi prislúcha, aby sám definoval najvhodnejší nástroj na riešenia krízovej situácie. Rozhodnutie o tom, ktorý nástroj riešenia krízových situácií sa uplatní, prijme orgán na riešenie krízových situácií, a nie nezávislý hodnotiteľ.
- 317 Ak je nezávislý hodnotiteľ požiadaný o vykonanie ocenenia na účely použitia konkrétneho nástroja, pokiaľ je to potrebné na dosiahnutie cieľov ocenenia, nejde o jeho neprimeranú závislosť od orgánu na riešenie krízových situácií. Skutočnosť, že SRB sa domnievala, že nástrojom odpredaja obchodnej činnosti možno lepšie dosiahnuť ciele riešenia krízovej situácie, a že poverila spoločnosť Deloitte vykonaním ocenenia, ktoré zodpovedá cieľom tohto nástroja, teda treba považovať z istú formu pokynu v súlade s článkom 39 ods. 4 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075, ktorý nezasahuje do nezávislosti hodnotiteľa.
- 318 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého SRB nariadila spoločnosti Deloitte, aby nepredložila stanovisko týkajúce sa článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014, treba odkázať na analýzu druhej časti tohto žalobného dôvodu.
- 319 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého SRB dala spoločnosti Deloitte pokyn, aby nevypracovala konečné ocenenie, stačí pripomenúť, že táto skutočnosť, ku ktorej došlo po prijatí programu riešenia krízovej situácie, v nijakom prípade nemôže spochybniť jeho zákonnosť.
- 320 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že SRB vydala spoločnosti Deloitte pokyny v rozpore s článkom 39 ods. 3 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 321 Po druhé žalobcovia tvrdia, že v dôsledku tohto vplyvu SRB na spoločnosť Deloitte mal hodnotiteľ podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov s orgánom verejnej moci v zmysle článku 41 ods. 1 delegovaného nariadenia 2016/1075, čo je v rozpore s článkom 38 tohto delegovaného nariadenia. Žalobcovia ďalej tvrdia, že spoločnosť Deloitte porušila článok 39 ods. 3 písm. b) delegovaného nariadenia 2016/1075 tým, že od začiatku riešenia krízovej situácie riadila začlenenie banky Banco Popular do banky Banco Santander.

- 322 V prvom rade, ako vyplýva z bodov 310 až 320 vyššie, toto tvrdenie treba zamietnuť vzhľadom na to, že odvodzuje existenciu podstatného spoločného záujmu alebo konfliktu záujmov zo skutočnosti, že SRB mala na spoločnosť Deloitte nenáležitý vplyv v rozpore s článkom 39 ods. 3 písm. a) delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 323 Okrem toho, pokiaľ ide o porušenie tretej podmienky upravenej v článku 38 delegovaného nariadenia 2016/1075, článok 41 ods. 1 tohto delegovaného nariadenia stanovuje, že nezávislý hodnotiteľ nesmie mať skutočný alebo potenciálny podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov s príslušným orgánom verejnej moci alebo príslušným subjektom.
- 324 Podľa článku 41 ods. 2 delegovaného nariadenia 2016/1075 sa na účely odseku 1 skutočný alebo potenciálny záujem považuje za podstatný vždy, keď by to podľa posúdenia menovacieho orgánu alebo iného takého orgánu, ktorý môže byť splnomocnený vykonávať túto úlohu v dotknutom členskom štáte, mohlo ovplyvniť posudok nezávislého hodnotiteľa pri vykonávaní oceňovania, prípadne by sa také ovplyvnenie dalo dôvodne očakávať. Odsek 3 tohto článku spresňuje, že relevantné sú spoločné záujmy alebo konflikty záujmov s členmi subjektu alebo jeho veriteľmi.
- 325 Stačí konštatovať, že žalobcovia neuvádzajú, aký je v prejednávanej veci tento skutočný alebo potenciálny podstatný spoločný záujem alebo konflikt záujmov medzi spoločnosťou Deloitte a SRB alebo medzi spoločnosťou Deloitte a bankou Banco Popular.
- 326 Nakoniec článok 39 ods. 3 písm. b) delegovaného nariadenia 2016/1075 stanovuje, že v súvislosti s vykonávaním oceňovania nezávislý hodnotiteľ nesmie požadovať ani prijímať finančné alebo iné výhody od príslušného verejného orgánu alebo príslušného subjektu.
- 327 Rovnako ako Komisia a SRB treba konštatovať, že prípadné obchodné záväzky prijaté medzi spoločnosťami Deloitte a Banco Santander po vyriešení krízovej situácie nie sú podstatné a nemôžu preukázať konflikt záujmov spoločnosti Deloitte v čase realizácie ocenenia 2.
- 328 Z toho vyplýva, že ani jedno z tvrdení žalobcov nie je spôsobilé preukázať nedostatok nezávislosti spoločnosti Deloitte.
- 329 V dôsledku toho treba tretiu časť žalobného dôvodu zamietnuť.

d) O štvrtej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 z dôvodu, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“

- 330 Žalobcovia tvrdia, že SRB porušila článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého musí dbať na to, aby bolo vykonané spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a pasív subjektu. Toto ustanovenie nepriznáva SRB významnú právomoc voľnej úvahy a SRB prináleží preukázať, že ocenenia sú v súlade s platnými ustanoveniami. Táto časť žalobného dôvodu je v podstate rozdelená na tri výhrady.

1) O prvej výhrade, podľa ktorej ocenenie 2 bolo založené na nesprávnych kritériách

- 331 Žalobcovia tvrdia, že ocenenie 2 odkazuje len na smernicu 2014/59 a na zákon 11/2015, v dôsledku čoho nie je v súlade s nariadením č. 806/2014. Spoločnosť Deloitte priznáva, že ocenenie 2 sa nezakladá na predpoklade pokračovania v činnosti, ale vykonala ocenenie v rámci likvidácie. Spoločnosť Deloitte teda nevzala do úvahy hodnotu aktív, ktoré by zohľadnil nadobúdateľ, ak by

mal v úmysle pokračovať v činnosti banky Banco Popular, ako sa v skutočnosti stalo. Je nesprávne stotožňovať ich stratu s tým, čo by dostali v rámci bežného konkurzného konania. Spoločnosť Deloitte mala vypočítať hodnotu v rámci pokračovania v činnosti. Použitím hodnoty pri likvidácii spoločnosť Deloitte podhodnotila hodnotu aktív banky Banco Popular.

- 332 Treba spresniť, že smernica 2014/59 citovaná v ocenení 2 obsahuje rovnocenné ustanovenia ako nariadenie č. 806/2014.
- 333 Navyše treba poukázať na to, že tieto tvrdenia sú založené na nesprávnom pochopení metodiky použitej v ocenení 2. Ocenenie 2 sa totiž skladá z dvoch častí, pričom prvá obsahuje predbežné ocenenie banky Banco Popular a druhá spočíva v simulácii scenára likvidácie. Cieľom prvej časti je určiť hospodársku hodnotu banky Banco Popular v rámci uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Cieľom druhej časti je určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania podľa španielskych právnych predpisov.
- 334 SRB prijala program riešenia krízovej situácie po zohľadnení prvej časti ocenenia 2, ktorá obsahuje ocenenie aktív a pasív banky Banco Popular ako také. Naopak, keďže spoločnosť Deloitte uviedla, že v danom štádiu nemá k dispozícii všetky potrebné informácie ani dostatočný čas na vykonanie odhadu, ktorý by bol viac ako orientačný, druhá časť ocenenia 2 zodpovedá prvej simulácii podľa článku 20 ods. 9 nariadenia č. 806/2014. Ocenenie 3, ktoré je konečným ocenením a má v súlade s článkom 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania, bolo vykonané po vyriešení krízovej situácie.
- 335 Hodnota pri likvidácii, ktorej použitie spoločnosťou Deloitte žalobcovia spochybňujú, však zodpovedá druhej časti ocenenia 2.
- 336 Pokiaľ žalobcovia svojím tvrdením spochybňujú druhú časť ocenenia 2, stačí konštatovať, že je neúčinné. Určenie rozdielu medzi zaobchádzaním s akcionármi banky Banco Popular v rámci riešenia krízovej situácie a v rámci bežného konkurzného konania totiž závisí od ocenenia 3 a konečné posúdenie straty, ktorú utrpeli akcionári, závisí od rozhodnutia SRB zo 17. marca 2020, ktoré bolo prijaté na základe ocenenia 3.
- 337 Pokiaľ žalobcovia svojím tvrdením spochybňujú skutočnosť, že spoločnosť Deloitte použila v prvej časti ocenenia 2 na posúdenie aktív banky Banco Popular hodnotu pri likvidácii, stačí poukázať na to, že v rámci tejto prvej časti spoločnosť Deloitte vzala do úvahy hodnotu banky Banco Popular pri odpredaji, a nie hodnotu pri likvidácii.
- 338 Pokiaľ ide o použitú metodiku, spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla, že na určenie hospodárskej hodnoty použila scenár predaja banky v súlade s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti. V súlade s článkom 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 bolo cieľom ocenenia podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti SRB o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia.
- 339 Spoločnosť Deloitte vysvetlila, že „cieľom [jej] hospodárskeho ocenenia je poskytnúť odhad hodnoty, ktorú by bolo možné ponúknuť potenciálnemu nadobúdateľovi banky ako celku po otvorenej, spravodlivej a konkurenčnej dražbe (hodnota pri odpredaji v súlade s článkom 11 regulačných technických predpisov...)“.

340 Z odôvodnenia 6 regulačných technických predpisov vyplýva, že najprimeranejšiu oceňovaciu základňu (hodnotu pri držbe alebo hodnotu pri odpredaji) treba vybrať v závislosti od konkrétnych opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré plánuje prijať orgán na riešenie krízových situácií.

341 Pokiaľ ide o výber oceňovacej základne, článok 11 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 11 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:

„Ak sa v opatreniach na riešenie krízových situácií uvedených v článku 10 ods. 1 požaduje, aby subjekt, ktorý naďalej nepretržite pokračuje v činnosti, si ponechal aktíva a záväzky, tak odhadca používa hodnotu pri držbe ako primeranú oceňovaciu základňu. Hodnota pri držbe môže predpokladať normalizáciu trhových podmienok, ak sa to považuje za spravodlivé, obozretné a realistické.

Hodnota pri držbe sa nepoužíva ako oceňovacia základňa, ak sú aktíva prevedené na subjekt pre správu aktív v súlade s článkom 42 smernice 2014/59/EÚ alebo na preklenovaciu inštitúciu v súlade s článkom 40 uvedenej smernice, alebo ak sa používa nástroj odpredaja obchodnej činnosti podľa článku 38 smernice 2014/59/EÚ.“

342 Podľa článku 12 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, „ak situácia bráni subjektu držať aktívum alebo pokračovať v obchodnej činnosti, alebo ak orgán pre riešenie krízových situácií odpredaj inak považuje za potrebný na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií, očakávané peňažné toky sa uvádzajú v hodnotách pri odpredaji očakávaných v zmysle daného obdobia odpredaja“.

343 Faktory, ktoré je potrebné zvážiť pri určovaní hodnoty pri odpredaji na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti, sú definované v článku 12 ods. 5 až 7 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 až 7 delegovaného nariadenia 2018/345.

344 Z toho vyplýva, že žalobcovia nemôžu tvrdiť, že hodnota pri odpredaji nepredstavovala správnu metodiku na stanovenie hodnoty banky Banco Popular v rámci ocenenia 2.

345 V dôsledku toho treba prvú výhradu zamietnuť.

2) O druhej výhrade, podľa ktorej sú ocenenia 1 a 2 vysoko špekulatívne

346 Po prvé žalobcovia tvrdia, že SRB uviedla, že ocenenie 1 neposkytuje nijakú záruku, pokiaľ ide o presnosť výsledkov vyjadrených v správe, a že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 vyjadrila mnohé výhrady k jeho spoľahlivosti a dostatočnosti overených informácií.

347 Treba pripomenúť, že z toho istého dôvodu, aký je uvedený v bode 294 vyššie, sú tvrdenia spochybňujúce ocenenie 1 neúčinné.

348 Pokiaľ ide o ocenenie 2, v sprievodnom liste k oznámeniu tohto ocenenia SRB spoločnosť Deloitte uviedla, že vzhľadom na zlý stav likvidity banky Banco Popular bola požiadaná o vykonanie ocenenia v mimoriadne krátkom čase. Hlavnú časť práce vykonala za dvanásť dní odo dňa, keď získala prístup k dokumentácii, hoci taký projekt by mal za normálnych okolností trvať šesť týždňov. Spoločnosť Deloitte poukázala na to, že medzi dostupnými informáciami sa vyskytlo niekoľko medzier a nezrovnalostí. Uviedla, že ocenenie treba brať ako vysoko neisté a predbežné

podľa článku 36 smernice 2014/59 a že rezerva na dodatočné straty bola zahrnutá do ocenenia v súlade s článkom 36 ods. 9 smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

- 349 Ako uvádzajú žalobcovia, spoločnosť Deloitte spomína aj obmedzenia spojené s časom a dostupnými informáciami v časti prílohy k oceneniu 2, nazvanej „Pôsobnosť, základ práce a obmedzenia“ (scope, basis of work and limitations), ktorá pripomína podmienky, za akých musela vykonať ocenenie 2.
- 350 Článok 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 výslovne upravuje prípad, keď vzhľadom na naliehavosť situácie nie je možné dodržať požiadavky uvedené v odsekoch 7 a 9 tohto článku, konkrétne najmä prípad, keď nie je možné doplniť ocenenie určitými informáciami z účtovných kníh a záznamov. Navyše toto ustanovenie uznáva existenciu neistoty, ktorá je vlastná každému predbežnému oceneniu, keď v druhom pododseku stanovuje, že toto ocenenie zahŕňa rezervu na dodatočné straty.
- 351 V súlade s týmto ustanovením tak spoločnosť Deloitte len uviedla, že vzhľadom na obmedzený čas, ktorý mala k dispozícii na vykonanie ocenenia, musela vychádzať z neúplných informácií, a spresnila, že ňou vykonané ocenenie treba považovať za predbežné ocenenie v zmysle článku 36 ods. 9 smernice 2014/59.
- 352 Navyše z článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že vzhľadom na naliehavosť situácie SRB mohla pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie vychádzať z ocenenia 2 vykonaného podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.
- 353 Okrem toho neistota vlastná oceneniu 2 je zdôraznená v regulačných technických predpisoch, z ktorých vyplýva, že pri odhade a diskontovaní peňažných tokov, ktoré subjekt môže očakávať v súvislosti s existujúcimi aktívami a pasívami, sa hodnotiteľ musí opierať o spravodlivé, obozretné a realistické predpoklady a zohľadniť rôzne faktory a okolnosti.
- 354 Predovšetkým pokiaľ ide o odhady týkajúce sa hodnoty pri odpredaji, článok 12 ods. 5 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:
- „Odhadca určuje hodnotu pri odpredaji tak, že vychádza z peňažných tokov po odpočítaní nákladov na likvidáciu a očakávanej hodnoty všetkých poskytnutých záruk, ktoré subjekt môže odôvodnene očakávať za v súčasnosti prevládajúcich trhových podmienok prostredníctvom riadneho odpredaja alebo prevodu aktív alebo záväzkov. Ak je to primerané, odhadca môže určiť hodnotu pri odpredaji uplatnením zníženia pre prípadnú zľavu pri urýchlennom odpredaji na pozorovateľnú trhovú cenu uvedeného odpredaja alebo prevodu, pričom zohľadňuje opatrenia, ktoré sa majú prijať v rámci programu riešenia krízových situácií. S cieľom určiť hodnotu pri odpredaji aktív, pre ktoré neexistuje likvidný trh, odhadca zohľadňuje pozorovateľné ceny na trhoch, na ktorých sa obchoduje s podobnými aktívami, alebo modelové výpočty, pričom používa pozorovateľné trhové ukazovatele, v prípade potreby odrážajúce zľavy pre nelikviditu.“
- 355 V článku 12 ods. 6 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 6 delegovaného nariadenia 2018/345, sú uvedené rôzne faktory, ktoré odhadca berie do úvahy a ktoré môžu ovplyvniť hodnoty pri odpredaji a lehoty odpredaja.

- 356 Z toho vyplýva, že ocenenie 2 je založené na predpokladoch a závisí od viacerých faktorov. V súlade s regulačnými technickými predpismi tak spoločnosť Deloitte na účely určenia hodnoty pri odpredaji banky Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie vychádzala v ocenení 2 z odhadov a hodnotení do budúcnosti a svoj výsledok predstavila v podobe rozpätia hodnôt.
- 357 Treba preto vychádzať z toho, že vzhľadom na časové obmedzenia a dostupné informácie sú určité neistoty a aproximácie vlastné každému predbežnému oceneniu vykonanému podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 a že výhrady, ktoré vyjadrila spoločnosť Deloitte, neznamenaajú, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.
- 358 Po druhé žalobcovia tvrdia, že článok 20 ods. 1, 4 a 12 nariadenia č. 806/2014 požaduje, aby ocenenie pokrývalo všetky aktíva a pasíva dotknutého subjektu. Spoločnosť Deloitte však uviedla, že sa zamerala na určité kategórie aktív, ktorých ocenenie bolo veľmi neisté.
- 359 Žalobcovia odkazujú na tvrdenie spoločnosti Deloitte, uvedené v sprievodnom liste k správe o ocenení 2, podľa ktorého vzhľadom na krátkosť času, ktorý mala k dispozícii na vypracovanie ocenenia 2, musela prísne uprednostniť preskúmanie dostupných informácií, pričom sa zamerala len na kľúčové aktíva a pasíva, ktorých ocenenie bolo vysoko neisté.
- 360 Stačí poukázať na to, že tento prístup je v súlade s ustanoveniami článku 8 regulačných technických predpisov, podľa ktorého:
- „Odhadca sa osobitne zameriava na oblasti, ktoré sú predmetom významnej neistoty ocenenia, ktorá má významný vplyv na celkové ocenenie. Odhadca pre tieto oblasti poskytuje výsledky ocenenia vo forme najlepších bodových odhadov a v prípade potreby rozpätí hodnôt...“
- 361 Po tretie žalobcovia tvrdia, že hodnotenie kategórií aktív v ocenení 2 nespĺňa minimálne požiadavky článku 20 ods. 4 a 6 nariadenia č. 806/2014. Spochybňujú posúdenie jednotlivých kategórií aktív, ktoré spoločnosť Deloitte vykonala v ocenení 2.
- 362 Žalobcovia v súvislosti s viacerými kategóriami aktív tvrdia, že spoločnosť Deloitte nemala dostatočné informácie a že výsledok jej posúdenia sa líši od ocenenia 1.
- 363 V tomto smere na jednej strane z vyššie uvedeného vyplýva, že neistota je z podstaty veci vlastná každému predbežnému oceneniu a že vzhľadom na veľmi krátky čas, ktorý mala spoločnosť Deloitte k dispozícii, nemohla mať určité informácie. Táto neistota sa odráža najmä v skutočnosti, že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 v súlade s regulačnými technickými predpismi uviedla, že výsledky ocenenia majú podobu rozpätia hodnôt, ktoré zahŕňa najlepší a najhorší scenár, ako aj najlepšie možné ocenenie.
- 364 Na druhej strane skutočnosť, že posúdenie týchto aktív v ocenení 2 sa líši od posúdenia v ocenení 1, je nepodstatná vzhľadom na to, že tieto dve ocenenia mali rôzne ciele a boli založené na odlišných metódach a výpočtoch. Cieľom ocenenia 2 bolo stanoviť hodnotu aktív pri odpredaji pre potenciálneho nadobúdateľa, ktorá predpokladala úpravy v porovnaní s ich účtovnou hodnotou. V tomto smere treba spresniť, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte vykonala úpravy hodnoty každej kategórie aktív na základe konsolidovanej súvahy banky Banco Popular k 31. marcu 2017.

- 365 Porovnanie medzi hodnotou úprav vypočítaných v ocenení 2, pokiaľ ide o úvery a pohľadávky, nehnuteľný majetok a daňové pohľadávky, a medzi hodnotou týchto kategórií aktív v ocenení 1, ktoré uskutočnili žalobcovia, teda nie je relevantné.
- 366 Je potrebné preskúmať ďalšie tvrdenia žalobcov špecifické pre jednotlivé kategórie aktív.
- 367 Pokiaľ ide o ocenenie úverov a pohľadávok, žalobcovia tvrdia, že keďže spoločnosť Deloitte nebola schopná vykonať analýzu diskontovaných peňažných tokov (Discounting Cash Flows), vykonala vysoko špekulatívne ocenenia, čo viedlo k podhodnoteniu týchto aktív s úpravou vo výške 3,5 miliardy eur v základnom scenári oproti úprave o 501 až 774 miliónov eur v ocenení 1.
- 368 V ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že jej metóda výpočtu hospodárskej hodnoty úverov a pohľadávok spočívala v odhade očakávanej úverovej straty. Tak dospela k rozpätiu úprav od 2,7 miliardy eur pri najlepšom scenári do 6,9 miliardy eur pri najhoršom scenári a k najlepšiemu odhadu vo výške 3,5 miliardy eur.
- 369 Treba poukázať na to, že táto metóda je v súlade s regulačnými technickými predpismi.
- 370 V tomto smere treba poukázať na to, že úvery a pohľadávky patria medzi faktory, pri ktorých existuje značná neistota a ktorým hodnotiteľ venuje osobitnú pozornosť podľa článku 8 písm. a) regulačných technických predpisov, ktorý stanovuje:
- „Úvery alebo úverové portfóliá, očakávané peňažné toky, od ktorých závisí schopnosť, ochota alebo motivácia protistrany dodržať svoju povinnosť, ak takéto očakávania vychádzajú z predpokladov týkajúcich sa mier nesplácania dlhu, pravdepodobností zlyhania, straty v prípade zlyhania alebo vlastností nástroja, najmä ak sú doložené súpisom strát pre portfólio úverov.“
- 371 Okrem toho na stranách 4 až 11 prílohy k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte vysvetlila úpravy, ktoré vykonala v súvislosti s ocenením úverov a pohľadávok, najmä pokiaľ ide o riziká platobnej neschopnosti. Žalobcovia neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by tieto úpravy spochybňovali. Okrem odkazu na ocenenie 1 žalobcovia nevysvetľujú, prečo by malo byť ocenenie úprav vykonaných spoločnosťou Deloitte v rámci najlepšieho odhadu podhodnotené.
- 372 Pokiaľ ide o ocenenie nehnuteľného majetku, žalobcovia tvrdia, že spoločnosť Deloitte preskúmala len vzorku 112 hodnotiacich správ, nezohľadnila likviditu portfólia a nevzala do úvahy ďalší nehnuteľný majetok v hodnote 1,043 miliardy eur, čo viedlo k výraznému podhodnoteniu.
- 373 Treba poukázať na to, že tieto tvrdenia sú založené na nesprávnom výklade ocenenia 2.
- 374 V tomto smere na strane 5 správy k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte uvádza, že ocenenie vychádza z informácií o 93 % portfólia nehnuteľností banky Banco Popular, extrapolovaných na pokrytie všetkých aktív. Uvádza, že použila vlastnú metodiku ocenenia a že na overenie získaných výsledkov použila druhú metodiku spočívajúcu vo vykonaní krízovej kontroly pri najdôležitejšom nehnuteľnom majetku na základe vzorky 112 hodnotiacich správ vypracovaných tretími osobami, a to s cieľom upraviť svoje predpoklady tak, aby poskytla presnejšie zostupné ocenenie. Žalobcovia preto nemôžu tvrdiť, že ocenenie nehnuteľného majetku v ocenení 2 bolo založené výlučne na týchto 112 správach.

- 375 Navyše skutočnosť, že spoločnosť Deloitte uviedla, že analyzovaná likvidita portfólia nehnuteľných aktív je obmedzená, nemôže znamenať, ako tvrdia žalobcovia, že túto likviditu neskúmala. Napríklad na stranách 15 až 16 prílohy k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte v posúdení portfólia nehnuteľností banky Banco Popular podľa druhu aktív na viacerých miestach spomína ich obmedzenú likviditu.
- 376 Okrem toho z tabuľky uvedenej na strane 26 prílohy k oceneniu 2, nazvanej „Výsledok ocenenia (štruktúra súvahy)“, vyplýva, že spoločnosť Deloitte zohľadnila nehnuteľný majetok označený v súvahe banky Banco Popular ako „ostatný“ v hodnote 1,043 miliardy eur. Zmienka na strane 12 prílohy k oceneniu 2, podľa ktorej tento nehnuteľný majetok označený ako „ostatný“ nebol posudzovaný, znamená len to, že spoločnosť Deloitte naň neuplatnila nijakú úpravu. Na rozdiel od tvrdení žalobcov to teda nemôže mať za následok podhodnotenie.
- 377 Pokiaľ ide o ocenenie daňových pohľadávok, žalobcovia vychádzajú z výpočtu vykonaného bankou Banco Santander po vyriešení krízovej situácie a tvrdia, že spoločnosť Deloitte ich podhodnotila.
- 378 V tomto smere stačí pripomenúť, že cieľom analýzy vykonanej spoločnosťou Deloitte bolo určiť hodnotu jednotlivých kategórií aktív pre každého potenciálneho nadobúdateľa. Hodnota, ktorú týmto aktívam pripísala Banco Santander po nadobudnutí banky Banco Popular a ktorá závisela od synergie medzi týmito dvoma subjektmi, teda nie je relevantná na účely posúdenia platnosti ocenenia 2.
- 379 Navyše spoločnosť Deloitte v správe k oceneniu 2 uviedla, že posúdenie nechránených odložených daňových pohľadávok závisí od očakávaných zdaniteľných ziskov nadobúdateľa (podnikateľský plán) a od úrovne existujúcich daňových úľav. Na strane 32 prílohy k oceneniu 2 predovšetkým uviedla, že ocenenie nechránených odložených daňových pohľadávok závisí od nadobúdateľa, najmä od toho, či pôjde o španielsky alebo cudzí subjekt, a že ak bude nadobúdateľom španielska banka, ich návratnosť a možnosť zahrnutia do súvahy bude závisieť od podnikateľského plánu banky Banco Popular a nadobúdateľa. V správe o ocenení sa uvádza, že posúdenie vykonané spoločnosťou Deloitte zohľadňuje tieto rôzne predpoklady.
- 380 Pokiaľ ide o ocenenie rezerv na právne riziká, žalobcovia tvrdia, že spoločnosť Deloitte nepreskúmala právne stanovisko k dôvodnosti nárokov, ktoré viedli k vytvoreniu týchto rezerv.
- 381 V ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že vychádzala z výpočtov vykonaných vedením banky Banco Popular a uskutočnila úpravy založené na vlastných skúsenostiach a na trendoch v odvetví. Treba vychádzať z toho, že pomocou tejto metódy je možné dospieť k „spravodlivému, obozretnému a realistickému“ oceneniu v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.
- 382 Pokiaľ ide o ocenenie spoločných podnikov, dcérskych spoločností a spriaznených podnikov, žalobcovia tvrdia, že spoločnosť Deloitte použila metódu založenú na trhovej hodnote a výsledok nepotvrdila posúdením založeným na iných metódach. Okrem toho výsledok ocenenia 2 je v rozpore s ocenením 3, s posúdením vykonaným ďalšími trhovými analytikmi a s neskorším odpredajom niektorých týchto aktív.
- 383 Na jednej strane treba pripomenúť, že spoločnosť Deloitte správne použila metódu založenú na hodnote banky Banco Popular pri odpredaji, ktorá v súlade s regulačnými technickými predpismi zodpovedá cene, ktorú je možné získať na trhu za dané aktívum alebo skupinu aktív

s prihliadnutím na primerané diskontovanie. Skutočnosť, že spoločnosť Deloitte uviedla, že nebola schopná uplatniť aj iné metódy, nespochybňuje výsledok ocenenia 2 založeného na vhodnej metóde analýzy.

- 384 Na druhej strane posúdenie vykonané po vyriešení krízovej situácie nie je relevantné. Žalobcovia okrem toho nesprávne porovnávajú hodnotu 1,9 miliardy eur zohľadnenú v ocenení 2 so sumou 7,496 miliardy eur uvedenou v ocenení 3. V ocenení 2 spoločnosť Deloitte spresnila, že jej analýza je založená na konsolidovanom základe a že táto časť posúdenia je obmedzená na spoločné podniky a spriaznené podniky, zatiaľ čo ocenenie 3 zahŕňala dcérske spoločnosti.
- 385 Pokiaľ ide o ocenenie nehmotného majetku, žalobcovia tvrdia, že spoločnosť Deloitte pripísala nulovú hodnotu goodwillu banky Banco Popular a obmedzenú hodnotu ochrannej známke Banco Pastor, čo nezodpovedá realite. Spoločnosť Deloitte uviedla, že nemala k dispozícii testy zníženia hodnoty, takže nemohla potvrdiť reálnu hodnotu nehmotného majetku.
- 386 Treba poukázať na to, že v správe k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte v súvislosti s goodwillom vysvetlila, že potenciálny nadobúdateľ neprípíše nijakú hodnotu už existujúcemu goodwillu, lebo nejde o identifikovateľný majetok v kontexte zoskupenia podnikov. Uviedla, že vzhľadom na silnú prítomnosť ochrannej známky Banco Pastor v Galícii táto značka má hodnotu pre tretiu osobu a že rozpätie hodnôt odhadla pomocou metódy licenčných poplatkov, ktorá je najpoužívanejšou metódou na hodnotenie ochranných známk. Žalobcovia neuvádzajú nijaké konkrétne tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť tieto vysvetlenia.
- 387 V správe k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že testy zníženia hodnoty jej neboli poskytnuté, takže nebola schopná analyzovať podklady, ktoré Banco Popular použila pre tieto aktíva, ale slabá výkonnosť Banco Popular v posledných rokoch naznačuje potenciálne zníženie hodnoty nehmotného majetku. Z toho vyplýva, že ak by Banco Popular poskytla tieto informácie, nevyhnutne by to viedlo k zníženiu hodnoty v porovnaní s hodnotou konsolidovanej súvahy z marca 2017, ktorú vzala do úvahy spoločnosť Deloitte.
- 388 Pokiaľ ide o aktíva a dlhové nástroje, žalobcovia tvrdia, že spoločnosť Deloitte vykonala vlastné odhady, keďže nemala dostatočné informácie o vlastnostiach aktív úrovne 3.
- 389 Týmto tvrdením žalobcovia len opätovne poukazujú na vety zo správy k oceneniu 2, v ktorých spoločnosť Deloitte uviedla zdroje neistoty svojho posúdenia, ktoré sú vlastné predbežnému oceneniu. Neuvádzajú však nijaké tvrdenia zamerané na spochybnenie týchto odhadov.
- 390 Nakoniec, pokiaľ ide o synergie a ďalšie kľúčové faktory, žalobcovia tvrdia, že keďže výpočet spoločnosti Deloitte je upravený, nie je možné overiť, či jej odhad zodpovedá ziskovosti deklarovanej spoločnosťou Banco Santander po akvizícii banky Banco Popular.
- 391 V tomto smere v správe k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte poukázala na to, že svoj odhad vykonala na základe verejne dostupných informácií o fúziách a akvizíciách v bankovom sektore v Španielsku, že „synergie sa môžu líšiť v závislosti od nadobúdateľa a závisia predovšetkým od toho, či sa dcérske spoločnosti prekrývajú“, a že „čím viac sa dcérske spoločnosti prekrývajú, tým významnejšie synergie môžu nastať“. Uviedla, že synergie vo významnej miere závisia od nadobúdateľa. Spoločnosť Deloitte však musela vykonať svoje posúdenie s prihliadnutím na akéhokoľvek prípadného nadobúdateľa. Výsledok tohto ocenenia nemožno porovnávať so synergiami, ktoré Banco Santander dosiahla po akvizícii banky Banco Popular.

392 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia neuviedli nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť ocenenie aktív banky Banco Popular, ktoré spoločnosť Deloitte vykonala v ocenení 2.

393 Druhú výhradu preto treba zamietnuť.

3) O tretej výhrade, podľa ktorej ocenenie 2 nie je „spravodlivé, obozretné a realistické“

394 Po prvé žalobcovia tvrdia, že odhadované rozpätie hodnoty banky Banco Popular zo strany spoločnosti Deloitte nemožno akceptovať z dôvodu značných odchýlok medzi rôznymi scenármi.

395 V ocenení 2 spoločnosť Deloitte poukázala na to, že výsledok jej hodnotenia sa nachádza v rozpätí od 1,3 miliardy do mínus 8,2 miliardy eur, pričom najlepší odhad sa nachádza v rámci tohto rozpätia na hodnote mínus 2 miliardy eur.

396 Na jednej strane treba poukázať na to, že žalobcovia len spochybňujú spoľahlivosť tohto rozpätia, neuvádzajú však nijaké konkrétne tvrdenie. Na druhej strane treba poukázať na to, že rozsah rozpätia je opodstatnený vzhľadom na metódu použitú v ocenení 2.

397 V tomto smere, pokiaľ ide o metodiku použitú v ocenení 2, spoločnosť Deloitte uviedla, že prijala prístup podľa jednotlivých kategórií, pričom upravila účtovné hodnoty každej triedy aktív a pasív s cieľom odhadnúť straty a zisky, ako aj ďalšie úpravy, ktoré by na hodnotu uplatnil každý nadobúdateľ. Vytvorila rozpätie ocenenia pre každú triedu aktív a pasív.

398 Táto metóda je v súlade s článkom 2 ods. 3 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 2 ods. 3 delegovaného nariadenia 2018/345, podľa ktorého:

„Odhadca zabezpečuje najlepší bodový odhad hodnoty uvedeného aktíva, záväzku alebo ich kombinácie. V prípade potreby sa výsledky ocenenia takisto poskytujú vo forme rozpätí hodnôt.“

399 Sčítaním najnižších hodnôt pre každú triedu aktív a pasív teda vznikol spodný odhad rozpätia hodnôt a sčítaním najvyšších hodnôt vznikol vrchný odhad rozpätia hodnôt. Táto metóda teda vysvetľuje rozsah rozpätia hodnôt použitého v ocenení 2.

400 Navyše, ako zdôrazňuje SRB, vzhľadom na rozsah súvahy Banco Popular s hodnotou viac ako 130 miliárd eur rozdiel medzi krajnými hodnotami rozpätia predstavuje len približne 7 % súvahy. Tento rozdiel teda odráža mieru neistoty, ktorá je vlastná procesu oceňovania.

401 Po druhé žalobcovia tvrdia, že negatívne ocenenie banky Banco Popular v ocenení 2 nie je v súlade s odhadmi ECB, SRB a španielskych orgánov, podľa ktorých bola banka platobne schopná. Ocenenie 2 je nezlučiteľné s ocenením 1, v ktorom SRB konštatovala, že aj po úpravách by Banco Popular zostala platobne schopnou. Odôvodnenie ocenení 1 a 2 je protichodné, pokiaľ ide o to, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

402 V úvodnom zhrnutí sa v technických predpisoch EBA uvádza potreba rozlišovať medzi dvoma typmi ocenenia pred riešením krízovej situácie, a to na jednej strane ocenením 1, vykonaným podľa článku 36 ods. 4 písm. a) smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, a na druhej strane ocenením 2, vykonaným podľa článku 36 ods. 4 písm. b) až g) smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 5 písm. b) až g) nariadenia č. 806/2014.

- 403 Odôvodnenie 1 regulačných technických predpisov, prebraté do odôvodnenia 1 delegovaného nariadenia 2018/345, pripomína toto rozlišovanie medzi počiatočným ocenením, v ktorom sa odhaduje, či sa splnili podmienky na riešenie krízovej situácie alebo na odpísanie a konverziu kapitálových nástrojov, na jednej strane a následným ocenením, z ktorého vychádza rozhodnutie uplatniť jeden alebo viaceré nástroje na riešenie krízových situácií, na strane druhej. Regulačné technické predpisy stanovujú rôzne kritériá na vykonanie ocenenia 1 a ocenenia 2.
- 404 Pokiaľ ide o ocenenie 1, v regulačných technických predpisoch sa uvádza, že príslušné kritérium spočíva v určení, či subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 405 Na rozdiel od tvrdení žalobcov cieľom ocenenia 2 nebolo určiť, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a teda nemôžu v tomto smere namietat' rozpor s ocenením 1.
- 406 Okrem toho treba poukázať na to, že rozdielne závery ocenenia 1 a ocenenia 2 sa dajú vysvetliť skutočnosťou, že vzhľadom na rôzne ciele sú založené na rozdielnych kritériách posudzovania vymedzených v technických predpisoch EBA. V súlade s technickými predpismi EBA tak bolo hlavným cieľom ocenenia 1 určiť, či celková hodnota majetku subjektu prevyšuje hodnotu jeho záväzkov, inými slovami, či je subjekt platobne schopný z hľadiska súvahy, zatiaľ čo ocenenie 2 sa malo opierať o hospodársku hodnotu, a nie o účtovnú hodnotu subjektu.
- 407 V každom prípade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého sú závery ocenení 1 a 2 protichodné, stačí konštatovať, že je neúčinné, keďže závery ocenenia 1 už po posúdení ECB zo 6. júna 2017 neboli relevantné z dôvodu uvedeného v bode 294 vyššie.
- 408 Navyše treba pripomenúť, že ECB vo svojom hodnotení nevychádzala z platobnej neschopnosti banky Banco Popular pri konštatovaní, že banka zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Záver ECB, podľa ktorého Banco Popular z dôvodu stavu svojej likvidity a neschopnosti vytvárať novú likviditu v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, nie je v rozpore so skutočnosťou, že Banco Popular bola platobne schopná z účtovného hľadiska.
- 409 Keďže ocenenie 2 musí zohľadňovať hospodársku hodnotu, a nie účtovnú hodnotu banky Banco Popular, žalobcovia nemôžu namietat' rozpor medzi konštatovaním, že Banco Popular je platobne schopná, ktoré vyplýva z ocenenia 1, posúdenia ECB alebo vyjadrení Národnej banky Španielska, a záverom ocenenia 2.
- 410 Ani ich tvrdenia týkajúce sa výpočtu hodnoty čistých aktív banky Banco Popular po zohľadnení úprav súvisiacich s neproduktívnymi aktívami, ktoré mala v úmysle ECB a Banco Popular, preto nie sú relevantné na účely posúdenia platnosti ocenenia 2, keďže sa týkajú len účtovnej hodnoty banky Banco Popular.
- 411 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že treba zamietnuť tretiu výhradu, a teda aj štvrtú časť žalobného dôvodu.

e) O piatej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 7 a 9 nariadenia č. 806/2014

- 412 Žalobcovia namietajú porušenie článku 20 ods. 7 nariadenia č. 806/2014, ktorý stanovuje, že ocenenie je doplnené najmä aktualizovanou súvahou a správou o finančnej pozícii subjektu. Spoločnosť Deloitte priznala, že nevykonala analýzu štruktúry podniku a súvah jednotlivých

subjektov. Bez súvah jednotlivých subjektov skupiny Banco Popular spoločnosť Deloitte vykonala hodnotenie na konsolidovanom základe. Spoločnosť Deloitte však uviedla, že analýza jednotlivých subjektov má zásadný význam.

- 413 Žalobcovia namietajú aj porušenie článku 20 ods. 9 nariadenia č. 806/2014, keďže spoločnosť Deloitte uznala, že nebola schopná zohľadniť rozdelenie veriteľov do kategórií podľa poradia prednosti pohľadávok. Spoločnosť Deloitte však zahrnula hierarchiu veriteľov do ocenenia 3, pričom vychádzala z informácií dostupných k 6. júnu 2017.
- 414 Treba pripomenúť, že keďže v prejednávanej veci bolo ocenenie 2 predbežným ocenením vykonaným na základe článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, z tohto ustanovenia, uvedeného v bode 302 vyššie, výslovne vyplýva, že muselo spĺňať požiadavky článku 20 ods. 7 a 9 tohto nariadenia len v miere, v akej to bolo za daných okolností reálne možné.
- 415 Navyše na rozdiel od tvrdení žalobcov článok 20 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 nestanovuje, že ocenenie musí byť doplnené aktualizovanou súvahou a správou o finančnej pozícii každého subjektu skupiny, ktorej krízová situácia sa rieši. Pojem „subjekt“ uvedený v tomto článku je definovaný v článku 2 nariadenia č. 806/2014. Ocenenie 2 bolo založené na konsolidovanej súvahe skupiny Banco Popular.
- 416 Žalobcovia sa okrem toho opierajú o výňatky z ocenenia 2, ktoré nie sú relevantné.
- 417 Vo výňatku z prílohy k oceneniu 2, ktorý žalobcovia citujú, spoločnosť Deloitte uviedla, že vzhľadom na to, že jej nebola poskytnutá štruktúra jednotlivých spoločností subjektu a ich súvahy, scenár likvidácie pripravila na konsolidovanom základe na ilustračné účely, a že je to v rozpore so španielskym právom. V ďalšom výňatku z tejto prílohy, ktorý žalobcovia tiež spomínajú, spoločnosť Deloitte potvrdila, že analýza jednotlivých subjektov je pre simuláciu scenára likvidácie rozhodujúca. Žalobcovia odkazujú aj na výňatky, v ktorých spoločnosť Deloitte uvádza, že nemala dostatok údajov alebo času na to, aby mohla zoradiť veriteľov podľa dôležitosti, a že skutočnosť, že vykonala výpočty na úrovni skupiny Banco Popular, by mohla mať významné dôsledky z hľadiska hodnoty pre veriteľov niektorých subjektov, ktorí získajú náhradu vo výške 100 % na úkor veriteľov iných subjektov.
- 418 Tieto výňatky, ktoré sú súčasťou druhej časti prílohy k oceneniu 2, súvisiacej so simuláciou scenára likvidácie, a nie prvej časti tejto prílohy, ktorá sa týka predbežného ocenenia banky Banco Popular, však nie sú relevantné. Treba totiž pripomenúť, že program riešenia krízovej situácie bol prijatý s prihliadnutím na prvú časť prílohy k oceneniu 2, ktorá obsahuje predbežné ocenenie banky Banco Popular, pripravené na účely uplatnenia nástroja odpredaja obchodnej činnosti.
- 419 Ako je uvedené v bode 3 správy k oceneniu 2, cieľom simulácie scenára likvidácie bolo určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi banky Banco Popular zaobchádzalo lepšie, ak by bola Banco Popular predmetom likvidácie v rámci bežného konkurzného konania podľa španielskych právnych predpisov.
- 420 Na jednej strane však spoločnosť Deloitte v druhej časti prílohy k oceneniu 2, ktorá obsahuje túto simuláciu, vysvetlila, že ak by mala viac údajov o súvahe každej účtovnej jednotky a viac času, mohla by spresniť hypotézy likvidácie a vypracovať stratégiu scenára likvidácie. Uviedla teda, že simulácia scenára likvidácie uvedená v prílohe ocenenia 2 je ilustračná.

- 421 V súlade s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 teda spoločnosť Deloitte vykonala odhad stanovený v článku 20 ods. 9 tohto nariadenia len v miere, v akej to bolo reálne možné vzhľadom na okolnosti.
- 422 Na druhej strane otázka zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v rámci scenára likvidácie súvisí s ocenením 3, ktoré má podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by bol subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, predmetom bežného konkurzného konania. V tomto smere treba pripomenúť, že spoločnosť Deloitte zaslala 14. júna 2018 SRB ocenenie 3 po prijatí programu riešenia krízovej situácie.
- 423 Navyše tvrdenie žalobcov, podľa ktorého spoločnosť Deloitte zahrnula hierarchiu veriteľov do ocenenia 3 len na základe informácií dostupných k 6. júnu 2017, nie je relevantné, pokiaľ ide o posúdenie zákonnosti programu riešenia krízovej situácie. V každom prípade je toto tvrdenie chybné v tom zmysle, že v ocenení 3 síce je uvedené, že sa zakladá na finančných informáciách dostupných k 6. júnu 2017, uvádza sa v ňom však aj to, že vychádza z mnohých informácií získaných po prijatí programu riešenia krízovej situácie, ktoré teda neboli k dispozícii v čase vypracovania ocenenia 2.
- 424 V dôsledku toho treba piatu časť žalobného dôvodu zamietnuť.
- 425 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že SRB sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia konštatovaním, že ocenenie 2 je v súlade s článkom 20 nariadenia č. 806/2014. Druhý žalobný dôvod teda treba zamietnuť v celom rozsahu.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý a práva na prístup k spisu, ktoré stanovuje článok 41 ods. 2 Charty

- 426 Žalobcovia tvrdia, že SRB porušila právo na vypočutie, zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, keďže neboli vypočutí a nemali prístup k spisu pred prijatím programu riešenia krízovej situácie. Tento žalobný dôvod sa v podstate delí na dve časti.

a) O prvej časti žalobného dôvodu založenej na porušení práva byť vypočutý

- 427 Žalobcovia tvrdia, že právo byť vypočutý, zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, sa vzťahuje na každé opatrenie, ktoré môže ovplyvniť určitú osobu, predovšetkým v prípade riešenia krízovej situácie inštitúcie, v ktorej táto osoba vlastní akcie. Napadnuté rozhodnutia sa týkajú riešenia krízovej situácie jedinej banky a dotknutými osobami sú jej akcionári a veritelia. Držitelia kapitálových nástrojov banky by mali byť vypočutí, skôr než sú zbavení majetku.
- 428 Komisia tvrdí, že rozhodnutie o riešení krízovej situácie v rozsahu, v akom sa týka žalobcov, nepredstavuje individuálne opatrenie, ale opatrenie so všeobecnou pôsobnosťou, a že článok 41 Charty sa neuplatní. Domnieva sa, že aj keby žalobcovia mali právo byť vypočutí pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, toto právo môže zahŕňať určité obmedzenia.
- 429 SRB tvrdí, že obmedzenie práva byť vypočutý, pokiaľ by sa uplatnilo, by bolo odôvodnené potrebou zabezpečiť účinnosť rozhodnutí o riešení krízových situácií a stabilitu finančných trhov.

- 430 Treba pripomenúť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty stanovuje, že právo na dobrú správu vecí verejných zahŕňa právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.
- 431 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy. Navyše treba spresniť, že právo byť vypočutý sleduje dvojaký cieľ. Na jednej strane slúži na čo najpresnejšie a najsprávnejšie preverenie veci a zistenie skutkového stavu a na druhej strane umožňuje zabezpečiť účinnú ochranu dotknutej osoby. Toto právo má predovšetkým zabezpečiť, aby každé rozhodnutie spôsobujúce ujmu bolo prijaté s plnou znalosťou veci, a jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo umožniť dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri rozsudok zo 4. júna 2020, *ESVČ/De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, body 68 a 69 a citovanú judikatúru).
- 432 Treba poukázať na to, že Súdny dvor potvrdil význam práva byť vypočutý a jeho veľmi široký rozsah pôsobnosti v právnom poriadku Únie, keď konštatoval, že toto právo sa musí vzťahovať na každé konanie, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci ujmu. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora dodržiavanie práva byť vypočutý musí byť zabezpečené aj vtedy, keď uplatniteľná právna úprava výslovne nestanovuje takúto formálnu požiadavku (pozri rozsudky z 22. novembra 2012, *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, body 85 a 86 a citovanú judikatúru; z 18. júna 2020, *Komisia/RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 67 a citovanú judikatúru, a zo 7. novembra 2019, *ADDE/Parlament*, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 89 a citovanú judikatúru).
- 433 Vzhľadom na svoju povahu základnej a všeobecnej zásady práva Únie teda uplatnenie zásady práva na obhajobu, ktoré zahŕňa právo byť vypočutý, nemožno vylúčiť ani obmedziť ustanovením právnych predpisov, a preto jej dodržiavanie musí byť zabezpečené tak v prípade úplnej neexistencie osobitnej právnej úpravy, ako aj v prípade existencie právnej úpravy, ktorá sama osebe nezohľadňuje túto zásadu (pozri rozsudok z 18. júna 2014, *Španielsko/Komisia*, T-260/11, EU:T:2014:555, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 434 V prvom rade treba poukázať na to, že cieľom programu riešenia krízovej situácie prijatého zo strany SRB je riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, ktorá sa preto musí považovať za osobu, vo vzťahu ku ktorej je prijaté individuálne opatrenie a ktorej článok 41 ods. 2 písm. a) Charty zaručuje právo na vypočutie.
- 435 Je teda potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalobcovia nie sú adresátmi programu riešenia krízovej situácie, ktorý nie je individuálnym rozhodnutím prijatým vo vzťahu k nim, ani adresátmi rozhodnutia 2017/1246 schvaľujúceho tento program riešenia krízovej situácie.
- 436 Zároveň však treba poukázať na to, že v súlade s článkom 21 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB vykonala svoju právomoc na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov banky Banco Popular.
- 437 Postup, ktorý uplatnila SRB na účely prijatia programu riešenia krízovej situácie, tak síce nie je individuálnym postupom, ktorý by sa začal vo vzťahu k žalobcom, môže však viesť k prijatiu opatrenia spôsobilého nepriaznivo ovplyvniť ich záujmy ako akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov banky Banco Popular.

- 438 Súdny dvor však vo svojej judikatúre, citovanej v bode 432 vyššie, prijal široký výklad práva byť vypočutý v tom zmysle, že je zaručené každému v priebehu konania, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci tejto osobe ujmu.
- 439 Navyše na jednej strane nariadenie č. 806/2014 podľa svojho odôvodnenia 121 rešpektuje základné práva a práva, slobody a zásady uznané najmä Chartou, medzi ktoré patrí právo na obhajobu, a malo by sa vykonávať v súlade s týmito právami a s týmito zásadami. Na druhej strane článok 18 nariadenia č. 806/2014 síce nestanovuje, že SRB má počas postupu riešenia krízovej situácie vypočúť akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov dotknutého subjektu, nijaké ustanovenie nariadenia č. 806/2014 však takémuto vypočutiu výslovne nebráni.
- 440 V tomto smere treba poukázať na to, že žalobcovia nenamietajú nezákonnosť nariadenia č. 806/2014 v tom zmysle, že nestanovuje vypočutie akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov pred prijatím programu riešenia krízovej situácie. Tvrdia, že právo na vypočutie by im malo byť priznané v rámci postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, aj keď ho platné predpisy neupravujú.
- 441 Pokiaľ by sa však akcionári a veritelia subjektu, ktorých sa dotýka opatrenie na riešenie krízovej situácie, mohli dovoliť práva na vypočutie v rámci postupu riešenia krízovej situácie, toto právo môže podliehať obmedzeniam v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.
- 442 Článok 52 ods. 1 Charty stanovuje:
- „Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.“
- 443 Súdny dvor rozhodol, že základné práva, akým je dodržiavanie práva na obhajobu, nie sú absolútnou požiadavkou, ale môžu podliehať obmedzeniam pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré predmetné opatrenie sleduje, a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a nepripustným zásahom poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudky z 10. septembra 2013, G. a R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 20. decembra 2017, Prequ’Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 444 Z toho vyplýva, že nevypočutie žalobcov ako akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov banky Banco Popular v rámci postupu riešenia krízovej situácie zo strany SRB alebo Komisie mohlo byť odôvodnené.
- 445 Treba pripomenúť, že v článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie banky Banco Popular je v súlade s verejným záujmom, keďže je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov sledovaných článkom 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu a zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular. V rozhodnutí 2017/1246 Komisia výslovne schválila dôvody, ktoré SRB uviedla na odôvodnenie potreby opatrenia na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme.

- 446 V prejednávanej veci obmedzenie práva žalobcov na vypočutie možno odôvodniť na jednej strane sledovaním cieľov uvedených v článku 14 nariadenia č. 806/2014 a na druhej strane potrebou zabezpečiť efektívnosť riešenia krízovej situácie banky Banco Popular, ktoré sa muselo uskutočniť urýchlene.
- 447 Po prvé treba poukázať na to, že viaceré odôvodnenia nariadenia č. 806/2014, najmä odôvodnenia 12, 58 a 61, stanovujú, že stabilita finančných trhov je jedným z cieľov sledovaných mechanizmami riešenia krízových situácií, ktoré zavádza toto nariadenie.
- 448 Okrem toho podľa článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 sa opatrenie na riešenie krízovej situácie pokladá za opatrenie vo verejnom záujme, ak je potrebné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo viac cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 nariadenia, zatiaľ čo likvidácia subjektu v rámci bežného konkurzného konania by to neumožnila v rovnakej miere. Medzi ciele riešenia krízových situácií upravené v článku 14 nariadenia č. 806/2014 patrí najmä „zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním ‚nákaze‘ vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržaním trhovej disciplíny“, ako aj „chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory“.
- 449 V tomto smere Súdny dvor poukázal na to, že finančné služby zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie. Banky a úverové inštitúcie sú základným zdrojom financovania pre podniky pôsobiace na jednotlivých trhoch. Banky sú navyše často navzájom úzko prepojené a mnohé z nich pôsobia na medzinárodnej úrovni. Z tohto dôvodu existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Negatívne účinky sa potom môžu prejaviť aj v ostatných odvetviach hospodárstva (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 50; z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 72, a z 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).
- 450 Súdny dvor konštatoval, že cieľ spočívajúci v zabezpečení stability finančného systému pri súčasnom obmedzení nadmerných verejných výdavkov a minimalizácii narušenia hospodárskej súťaže predstavuje naliehavý verejný záujem (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 69).
- 451 Navyše Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, bod 6), uviedol, že v hospodársky citlivých oblastiach, akou je stabilita bankového systému, majú štáty širokú právomoc voľnej úvahy, a preto skutočnosť, že sa akcionár nemôže zúčastniť na postupe vedúcom k predaju banky, nie je neprimeraná z hľadiska legitímnych cieľov, ktoré spočívajú v ochrane práv veriteľov a v zachovaní riadnej správy stavu platobnej neschopnosti banky.
- 452 Za zmienku stojí aj rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i. (C-41/15, EU:C:2016:836), vydaný v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania v súvislosti s výkladom článkov 8, 25 a 29 druhej smernice Rady 77/91/EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku [54 ZFEÚ,] pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. ES L 26, 1997, s. 1; Mim. vyd. 17/00/, s. 8). Táto vec sa týkala výnimočného opatrenia vnútroštátnych orgánov, ktorého cieľom bolo vyhnúť sa prostredníctvom zvýšenia imania

zlyhaniu spoločnosti, ktoré podľa vnútroštátneho súdu ohrozovalo finančnú stabilitu Únie. Súdny dvor rozhodol, že ochrana, ktorú druhá smernica 77/91 priznáva akcionárom a veriteľom akciovej spoločnosti, pokiaľ ide o jej základné imanie, sa nevzťahuje na takéto vnútroštátne opatrenie prijaté v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu, ktorého cieľom je zabrániť systémovému ohrozeniu finančnej stability Únie vyplývajúceho z nedostatku vlastných zdrojov dotknutej spoločnosti (rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 50). Súdny dvor ďalej uviedol, že ustanovenia druhej smernice 77/91 teda nebránia výnimočnému opatreniu týkajúceho sa základného imania akciovej spoločnosti, ktoré prijali vnútroštátne orgány v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu bez súhlasu valného zhromaždenia tejto spoločnosti a s cieľom vyhnúť sa systémovému riziku a zabezpečiť finančnú stabilitu Únie (pozri rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 51 a citovanú judikatúru).

- 453 Tieto úvahy sa analogicky uplatnia na situáciu bývalých akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov banky, ktorej krízová situácia sa riešila v súlade s nariadením č. 806/2014, akými sú žalobcovia.
- 454 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že postup riešenia krízových situácií, zavedený nariadením č. 806/2014 a opísaný v jeho článku 18, sleduje cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, konkrétne cieľ zabezpečiť stabilitu finančných trhov, ktorý môže odôvodniť obmedzenie práva byť vypočutý.
- 455 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že žalobcovia nepopierajú, že postup riešenia krízovej situácie banky Banco Popular bol v súlade s cieľom zabezpečiť finančnú stabilitu podľa článku 14 nariadenia č. 806/2014.
- 456 V tomto smere v článku 4.4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB vysvetlila, že dospela k záveru, že situácia banky Banco Popular predstavuje rastúce riziko významných negatívnych účinkov na finančnú stabilitu v Španielsku, a to na základe rôznych faktorov. Medzi tieto faktory patrí po prvé veľkosť a význam banky Banco Popular, ktorá je materskou spoločnosťou šiestej najväčšej bankovej skupiny v Španielsku s aktívami v celkovej výške 147 miliárd eur a ktorú Národná banka Španielska v roku 2017 označila za systémovo významnú inštitúciu. SRB poukázala najmä na to, že Banco Popular je jedným z hlavných trhových hráčov v Španielsku s významným podielom na trhu v segmente malých a stredných podnikov (MSP) a že má relatívne vysoký podiel na trhu s vkladmi (takmer 6 %) a veľký počet retailových zákazníkov (približne 1,4 milióna) v celom Španielsku. Po druhé SRB zohľadnila povahu činnosti Banco Popular, ktorá bola štruktúrovaná okolo aktivít komerčnej banky a zameraná najmä na ponuku financovania, spravovanie úspor a služby jednotlivcom, rodinám a firmám (najmä MSP). Podľa SRB by podobnosť obchodného modelu Banco Popular s obchodným modelom iných španielskych komerčných bánk mohla prispieť k potenciálu nepriamej „nákazy“ týchto bánk, ktoré by mohli byť vnímané tak, že musia čeliť rovnakým ťažkostiam.
- 457 Navyše treba poukázať na to, že druhý cieľ sledovaný programom riešenia krízovej situácie, konkrétne cieľ zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular, sa tiež podieľa na dosahovaní cieľa všeobecného záujmu, ktorým je ochrana stability finančných trhov.
- 458 Podľa článku 2 ods. 1 bodu 35 smernice 2014/59 sú zásadné funkcie inštitúcie vymedzené ako „činnosti, služby alebo operácie, ktorých prerušenie by v jednom alebo vo viacerých členských štátoch pravdepodobne viedlo k narušeniu základných služieb reálneho hospodárstva alebo

narušení finanční stability v důsledku velikosti instituce alebo skupiny alebo ich podielu na trhu, vonkajšej a vnútornej prepojenosti, zložitosti alebo cezhraničných činností, a to s osobitným zreteľom na nahraditeľnosť týchto činností, služieb alebo operácií“.

- 459 V tomto smere článok 6 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/778 Komisie z 2. februára 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ so zreteľom na okolnosti a podmienky, za ktorých sa platba mimoriadnych príspevkov *ex post* môže čiastočne alebo úplne odložiť, a o kritériách na určenie činností, služieb a operácií so zreteľom na zásadné funkcie a na určenie oblastí obchodnej činnosti a súvisiacich služieb so zreteľom na hlavné oblasti obchodnej činnosti (Ú. v. EÚ L 131, 2016, s. 41), stanovuje kritériá na určenie zásadných funkcií. Ide o funkciu, ktorú poskytuje inštitúcia tretím stranám, ktoré nie sú pridružené k inštitúcii ani k skupine, a náhle prerušenie tejto funkcie by malo pravdepodobne významný negatívny vplyv na tretie strany, viedlo by k „nákaze“ alebo narušeniu všeobecnej dôvery účastníkov trhu vzhľadom na systémový význam funkcie pre tretie strany a systémový význam inštitúcie alebo skupiny pri poskytovaní funkcie.
- 460 Cieľ spočívajúci v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií dotknutého subjektu opatrením na riešenie krízovej situácie, ktorý je upravený v článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, tak má zabrániť prerušeniu týchto funkcií, ktoré by mohlo viesť k narušeniu nielen na dotknutom trhu, ale aj celkovej finančnej stability Únie.
- 461 Opatrenie na riešenie krízovej situácie sa preto vzhľadom na to, že jeho cieľom je zachovať alebo obnoviť finančnú situáciu úverovej inštitúcie najmä tým, že predstavuje alternatívu k jej likvidácii, musí považovať za opatrenie, ktoré skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou (pozri analogicky rozsudok z 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).
- 462 V tomto smere v článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie banky Banco Popular je nevyhnutné a primerané predovšetkým dosiahnutiu cieľa uvedeného v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, ktorým je zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular.
- 463 V článku 4.4 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla tri zásadné funkcie banky Banco Popular v zmysle článku 6 delegovaného nariadenia 2016/778, a to výber vkladov od domácností a nefinančných spoločností, úvery pre MSP a hotovostné platobné služby.
- 464 Žalobcovia neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by spochybňovali toto posúdenie.
- 465 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že postup riešenia krízovej situácie banky Banco Popular sledoval cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, a to zaručiť stabilitu finančných trhov, čo môže odôvodniť obmedzenie práva byť vypočutý.
- 466 Po druhé všeobecný záujem Únie, najmä sledovanie cieľov zameraných na zachovanie stability finančných trhov a zabezpečenie kontinuity vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular, si vyžaduje, aby bolo po splnení podmienok upravených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté čo najskôr.

- 467 Treba poukázať na to, že z viacerých odôvodnení nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že ak je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné, musí byť prijaté rýchlo. Ide najmä o odôvodnenia 26, 31 a 53 a predovšetkým odôvodnenie 56 tohto nariadenia, ktoré stanovuje, že s cieľom minimalizovať narušenie finančného trhu a hospodárstva by sa proces riešenia krízových situácií mal dokončiť v krátkom čase.
- 468 V tomto smere Súdny dvor konštatoval, že cieľom nariadenia č. 806/2014 je zaviesť v súlade so svojím odôvodnením 8 účinnejšie mechanizmy na riešenie krízových situácií, ktoré musia byť hlavným nástrojom na zabránenie škodlivým následkom zlyhania bánk, ku ktorým došlo v minulosti, a že takýto cieľ predpokladá rýchle prijatie rozhodnutia, ako ilustrujú krátke lehoty stanovené v článku 18 uvedeného nariadenia, aby finančná stabilita nebola ohrozená (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 55).
- 469 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 tak najmä stanovuje, že ak sa ECB domnieva, že určitý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bezodkladne oznámi svoje posúdenie Komisii a SRB. Odsek 2 tohto článku stanovuje, že keď posúdenie vykoná samotná SRB, bezodkladne ho oznámi ECB. Ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1, SRB prijme program riešenia krízovej situácie, ktorý je podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 zaslaný Komisii ihneď po jeho prijatí. Komisia má potom dvadsaťštyri hodín na schválenie programu riešenia krízovej situácie alebo na vznesenie námietok.
- 470 Z toho vyplýva, že keď subjekt spĺňa podmienky na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, t. j. po prvé zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé neexistuje odôvodnený predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia by v primeranej lehote zabránili jeho zlyhaniu, a po tretie riešenie jeho krízovej situácie je potrebné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov uvedených v článku 14 nariadenia č. 806/2014, článok 18 toho istého nariadenia stanovuje, že rozhodnutie musí byť prijaté vo veľmi krátkom čase.
- 471 V prejednávanej veci tak od okamihu, keď ECB konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a keď SRB usúdila, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, mal byť program riešenia krízovej situácie prijatý čo najrýchlejšie.
- 472 Toto rýchle prijatie rozhodnutia bolo odôvodnené potrebou zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular a zabrániť významným negatívnym účinkom jej situácie na finančné trhy, najmä zabrániť riziku „nákazy“. Keďže v prejednávanej veci došlo k zlyhaniu banky Banco Popular v pracovný deň, bolo potrebné dokončiť postup a prijať rozhodnutie pred otvorením trhov ráno 7. júna 2017.
- 473 Ako zdôraznil generálny advokát Campos Sánchez-Bordona v bode 80 svojich návrhov v spojených veciach ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:16), rýchlosť, s akou tieto inštitúcie a agentúry Únie musia rozhodovať, je nevyhnutná na to, aby zabránili nepriaznivému vplyvu riešenia krízovej situácie bankovej inštitúcie na finančné trhy, a táto rýchlosť ich *de facto* núti mať „pripravené“ rozhodnutie pred začatím postupu, aby využili uzavretie trhov s cennými papiermi.
- 474 Rýchlosť prijatia rozhodnutia bola preto podmienkou jeho účinnosti.

- 475 Súdny dvor tak už rozhodol, že naliehavosť, ktorá si vyžaduje okamžité konanie príslušného orgánu, odôvodňuje obmedzenie práva byť vypočutý u osôb, ktorých sa týkajú opatrenia prijaté v oblasti environmentálnej zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 2010, ERG a i., C-379/08 a C-380/08, EU:C:2010:127, bod 67) a v oblasti poľnohospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2006, Dokter a i., C-28/05, EU:C:2006:408, bod 76).
- 476 Okrem toho v oblasti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov Súdny dvor rozhodol, že oznámenie dôvodov, na ktorých sa zakladá prvé zaradenie mena osoby alebo subjektu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, pred týmto zaradením by mohlo ohroziť účinnosť zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov požadovaného právom Únie. Na dosiahnutie cieľa sledovaného uplatniteľným nariadením musia také opatrenia už zo svojej podstaty využiť moment prekvapenia a uplatniť sa s okamžitou účinnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 338 až 340; z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 61, a z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 51).
- 477 Z dôvodov, ktoré sa tiež týkajú cieľa sledovaného právom Únie a účinnosti opatrení, ktoré sú v ňom stanovené, orgány Únie nie sú ani povinné vypočuť žalobcov pred prvým zaradením ich mien do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 341, a z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 103).
- 478 O to viac to platí v prípadoch, keď sa obmedzenie práva byť vypočutý ako v prejednávanej veci netýka subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, t. j. banky Banco Popular, ale žalobcov ako jej akcionárov alebo držiteľov jej kapitálových nástrojov.
- 479 Ďalej treba poukázať na to, že v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ESĽP konštatoval, že predaj banky v konkurze ako fungujúcej spoločnosti bol vykonaný s cieľom dosiahnuť rýchle a istejšie uspokojenie jej veriteľov, ktorí roky čakali na to, čo im prináleží, a rýchle ukončenie konkurzného konania. Preto mala potreba jednoduchosti a rýchlosti postupu vedúceho k predaju banky prvoradý význam. Ak by zákon stanovoval, že konkurzný súd sa musí poradiť so všetkými akcionármi a veriteľmi banky, viedlo by to k výraznému spomaleniu postupu, a teda k ďalšiemu oneskoreniu pri vyplácaní dlžných súm veriteľom a pri ukončovaní konkurzného konania.
- 480 V rozsudku z 24. novembra 2005, Capital Bank AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, bod 136), ESĽP rozhodol, že v hospodársky citlivej oblasti, akou je stabilita bankového systému, a v určitých situáciách môže existovať naliehavá potreba konať čo najstarostlivejšie a bez predchádzajúceho upozornenia, ak je potrebné zabrániť nenapraviteľným škodám, ktoré by mohla utrpieť banka, jej vkladatelia a ostatní veritelia, prípadne bankový systém ako celok.
- 481 Navyše skutočnosť, že program riešenia krízovej situácie môže viesť k zásahu do majetkového práva žalobcov, nemôže odôvodniť povinnosť priznať im právo na vypočutie pred prijatím tohto programu.

- 482 V tomto smere už Všeobecný súd v bode 282 rozsudku z 13. júla 2018, *K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i.* (T-680/13, EU:T:2018:486), zdôraznil, že uplatniteľné konania musia priznať dotknutej osobe primeranú príležitosť vysvetliť jej stanovisko príslušným orgánom. Aby sa zabezpečilo dodržanie tejto podmienky, ktorá predstavuje požiadavku zahrnutú v článku 1 protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, treba vnímať uplatniteľné konania zo všeobecného pohľadu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 368 a citovanú judikatúru; z 25. apríla 2013, *Gbagbo/Rada*, T-119/11, neuvverejnený, EU:T:2013:216, bod 119, a rozsudok ESĽP z 20. júla 2004, *Bäck v. Fínsko*, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, bod 56). Túto požiadavku teda nemožno vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba musí mať za každých okolností možnosť vyjadriť svoje stanovisko pred príslušnými orgánmi pred prijatím opatrení, ktoré zasahujú do jej majetkového práva (pozri v tomto zmysle rozsudok ESĽP z 19. septembra 2006, *Maupas a i. v. Francúzsko*, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, body 20 a 21).
- 483 Všeobecný súd rozhodol, že to platí najmä vtedy, keď ako v prejednávanej veci predmetné opatrenia nepredstavujú sankciu a radia sa do kontextu osobitnej naliehavosti. V tejto poslednej súvislosti Všeobecný súd uviedol, že cieľom je predísť bezprostrednému riziku krachu dotknutých bánk na účely zachovania stability finančného systému členského štátu, a tým zabrániť „nakazeniu“ ostatných členských štátov eurozóny. Zavedenie postupu predbežnej konzultácie, v rámci ktorého by tisíce majiteľov vkladov a akcionárov v dotknutých bankách mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko pred prijatím ustanovení spôsobujúcich ujmu, by však nevyhnutne spomalilo uplatnenie opatrení, ktoré majú predísť tomuto krachu. Uskutočnenie cieľa spočívajúceho v zachovaní stability finančného sektora tohto členského štátu, a teda v zabránení „nákaze“ ostatných členských štátov eurozóny, by tak bolo vystavené veľkým rizikám (pozri rozsudok z 13. júla 2018, *K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i.*, T-680/13, EU:T:2018:486, bod 282 a citovanú judikatúru).
- 484 Toto posúdenie potvrdil Súdny dvor, ktorý konštatoval, že Všeobecný súd správne založil svoje úvahy na rozsudku ESĽP z 21. júla 2016, *Mamatas a i. v. Grécko* (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), z ktorého vyplýva, že požiadavku, podľa ktorej každé obmedzenie majetkového práva musí byť stanovené zákonom, nemožno vykladať v tom zmysle, že konzultácie s dotknutými osobami sa mali uskutočniť pred prijatím tohto zákona, najmä ak by takáto predchádzajúca konzultácia nevyhnutne oddialila uplatnenie opatrení, ktorých cieľom bolo zabrániť krachu dotknutých bánk (rozsudok zo 16. decembra 2020, *Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i.*, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 159).
- 485 Okrem toho treba vychádzať z toho, že potreba konať rýchlo bez informovania akcionárov a veriteľov subjektu o bezprostrednosti postupu riešenia krízovej situácie tohto subjektu má za cieľ zabrániť zhoršeniu jeho situácie, ktoré by narušilo účinnosť opatrenia na riešenie krízovej situácie. Keby boli totiž akcionári alebo držitelia dlhopisov banky informovaní o tom, že banka by mohla byť predmetom postupu riešenia krízovej situácie, a teda že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, mohlo by ich to povzbudiť k tomu, aby predávali svoje cenné papiere na trhoch, čo by mohlo viesť aj k masívnemu výberu vkladov, ktorý by mal za následok zhoršenie finančnej situácie banky a sťaženie, ak nie znemožnenie prijatia riešenia, ktoré by mohlo zabrániť jej likvidácii.

- 486 V tomto smere, ako vyplýva z odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014, oznámenie akejkoľvek informácie o rozhodnutí pred jeho prijatím, či už sa týka toho, že podmienky riešenia krízovej situácie sú splnené, použitia konkrétneho nástroja alebo opatrenia prijatého počas postupu, môže mať dôsledky pre verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenie dotýka.
- 487 Treba teda vychádzať z toho, že vypočutie žalobcov ako akcionárov a držiteľov dlhopisov banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie alebo pred prijatím rozhodnutia 2017/1246 by viedlo k podstatnému spomaleniu postupu, a teda by ohrozilo dosiahnutie cieľov opatrenia, ako aj jeho účinnosť.
- 488 Z predchádzajúcich úvah na jednej strane vyplýva, že predchádzajúce vypočutie žalobcov, ktoré by ich informovalo o existencii potenciálneho opatrenia na riešenie krízovej situácie, by ich mohlo podnietiť k správaniu na trhu, ktoré by zhoršilo finančnú situáciu banky Banco Popular. Také vypočutie by teda mohlo ohroziť efektívnosť plánovaného opatrenia na riešenie krízovej situácie.
- 489 Na druhej strane vzhľadom na naliehavú potrebu prijatia programu riešenia krízovej situácie by nebolo možné vopred sa obrátiť na žalobcov ani ostatných akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov banky Banco Popular nielen z dôvodu ťažkostí spojených s ich identifikáciou, ale aj z dôvodu nemožnosti účinne analyzovať ich pripomienky pred prijatím programu riešenia krízovej situácie.
- 490 Žalobcovia tvrdia, že keby boli vypočutí pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, Banco Popular by sa nestala predmetom riešenia krízovej situácie, lebo by vysvetlili, že podmienky nie sú splnené, alebo by sa riešenie krízovej situácie uskutočnilo za iných podmienok, lebo by mohli poukázať na potrebu počkať na núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity, navrhnúť uplatnenie alternatívneho opatrenia alebo použitie iného nástroja na riešenie krízových situácií.
- 491 V tomto smere stačí pripomenúť, že z analýzy prvého žalobného dôvodu na jednej strane vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 nie sú splnené. Na druhej strane bolo konštatované, že keďže Národná banka Španielska odmietla poskytnúť dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity, SRB nemala dôvod čakať na jej poskytnutie, a že alternatívne riešenia, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia, neboli v krátkodobom horizonte možné. Žalobcovia teda nepreukázali, že ich vypočutie v rámci postupu riešenia krízovej situácie by zmenilo obsah programu riešenia krízovej situácie.
- 492 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vypočutie žalobcov pred prijatím programu riešenia krízovej situácie by ohrozilo ciele spočívajúce v ochrane stability finančných trhov a v kontinuite zásadných funkcií subjektu, ako aj požiadavky na rýchlosť a účinnosť postupu riešenia krízovej situácie.
- 493 Nevypočutie žalobcov v rámci postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular teda predstavuje obmedzenie práva byť vypočutý, ktoré bolo odôvodnené a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu a rešpektovalo zásadu proporcionality v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.
- 494 V dôsledku toho treba prvú časť žalobného dôvodu zamietnuť.

b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na porušení práva na prístup k spisu

- 495 Žalobcovia tvrdia, že ako osoby podliehajúce rozhodnutiu SRB majú právo na prístup k spisu podľa článku 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 a článku 41 ods. 2 Charty.
- 496 Po prvé tvrdia, že pred prijatím aktu spôsobujúceho ujmu inštitúcia nemôže zohľadniť informácie a dokumenty bez toho, aby najprv poskytla adresátovi aktu možnosť vyjadriť jeho stanovisko, čo znamená prístup k administratívne spisu. Program riešenia krízovej situácie by mal byť zrušený, keďže je založený na predbežnom ocenení, ktoré žalobcovia nemali k dispozícii.
- 497 Právo na prístup k spisu stanovuje článok 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého:
„Osoby, ktoré podliehajú rozhodovaniu Jednotnej rady, majú nárok na prístup k spisu Jednotnej rady za predpokladu ochrany oprávneného záujmu iných osôb na ochrane ich obchodného tajomstva. Právo na prístup k dokumentácii sa nevzťahuje na dôverné informácie a interné prípravné dokumenty Jednotnej rady.“
- 498 V tomto smere treba po prvé pripomenúť, že účelom prístupu k spisu vo veciach hospodárskej súťaže je najmä umožniť adresátom oznámenia o výhradách oboznámiť sa s dôkazmi uvedenými v spise Komisie, aby mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko k záverom, ku ktorým Komisia dospela vo svojom oznámení o výhradách na základe týchto dôkazov. Toto právo na prístup k spisu znamená, že Komisia dáva dotknutému podniku možnosť preskúmať všetky dokumenty vo vyšetrovacom spise, ktoré môžu byť relevantné pri obhajobe tohto podniku. Patria medzi ne usvedčujúce aj oslobodzujúce dokumenty s výhradou obchodného tajomstva iných spoločností, interných dokumentov Komisie a ďalších dôverných informácií (pozri rozsudok zo 14. mája 2020, NKT Verwaltung a NKT/Komisia, C-607/18 P, neuvverejnený, EU:C:2020:385, body 261 a 262 a citovanú judikatúru).
- 499 Po druhé podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora si dodržanie práva na obhajobu v konaní vedenom Komisiou na účely uloženia pokuty podniku za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže vyžaduje, aby dotknutý podnik mal možnosť účinne vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti namietaných skutkových okolností, ako aj k dokumentom, na ktoré sa odvoláva Komisia na podporu svojho tvrdenia o existencii porušenia. Tieto práva sú uvedené v článku 41 ods. 2 písm. a) a b) Charty (pozri rozsudok z 28. novembra 2019, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg/Komisia, C-591/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:1026, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 500 Po tretie, pokiaľ ide všeobecnejšie o dodržiavanie práva na obhajobu, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 Charty, zahŕňa právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu pri dodržaní oprávnených záujmov dôvernosti (pozri rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 99 a citovanú judikatúru, a z 2. decembra 2020, Kalai/Rada, T-178/19, neuvverejnený, EU:T:2020:580, bod 73).
- 501 Po štvrté treba pripomenúť, že porušenie práva na prístup k spisu počas postupu predchádzajúceho prijatiu rozhodnutia môže mať v zásade za následok zrušenie tohto rozhodnutia, pokiaľ bolo porušené právo na obhajobu [pozri rozsudky z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 55 a citovanú judikatúru, a z 15. júla 2015, Akzo Nobel a i./Komisia, T-47/10, EU:T:2015:506, bod 349 (neuvverejnený) a citovanú judikatúru].

- 502 Z judikatúry citovanej v bodoch 498 až 501 vyplýva, že právo na prístup k spisu zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) a konkrétnejšie prístup k spisu vo veciach hospodárskej súťaže sa týkajú osôb alebo podnikov, ktoré sú predmetom začatých konaní alebo rozhodnutí, ktoré boli vo vzťahu k nim prijaté.
- 503 V prejednávanej veci z článku 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že právo na prístup k spisu sa týka subjektu, ktorý je predmetom programu riešenia krízovej situácie, t. j. banky Banco Popular, a nie jej akcionárov alebo veriteľov.
- 504 Žalobcovia sa preto nemôžu dovolávať práva na prístup k spisu.
- 505 Okrem toho článok 41 ods. 2 písm. b) Charty aj článok 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 stanovujú, že niektoré údaje môžu byť chránené, ak sú dôverné.
- 506 Z toho vyplýva, že žalobcovia nemôžu namietat, že skutočnosť, že SRB nezverejnila ocenenie 2 počas správneho konania, v ktorom bol prijatý program riešenia krízovej situácie, predstavuje porušenie práva na prístup k spisu.
- 507 Po druhé žalobcovia v replike tvrdia, že v súvislosti s riešením krízovej situácie neexistuje povinnosť mlčanlivosti voči akcionárom a veriteľom, keďže opatrenie na riešenie krízovej situácie sa dotýka ich majetku a musia mať možnosť oboznámiť sa s dôvodmi riešenia krízovej situácie. Navyše článok 88 nariadenia č. 806/2014 upravuje výnimku zo služobného tajomstva v prípade, že zverejnenie je potrebné na účely súdneho konania. Podľa odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014 zverejnenie informácií pred prijatím programu riešenia krízovej situácie môže mať vplyv na postup riešenia krízovej situácie, zatiaľ čo po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie už cieľ riešenia krízovej situácie nie je týmto zverejnením ohrozený.
- 508 Treba vychádzať z toho, že tieto tvrdenia sa netýkajú práva na prístup k spisu počas správneho konania v zmysle článku 90 ods. 4 nariadenia č. 806/2014, ale práva na prístup k dokumentom, o ktoré sa SRB opierala pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie, po prijatí tohto programu.
- 509 Navyše treba poukázať na to, že SRB má povinnosť chrániť dôverné údaje všetkých subjektov vrátane obchodného tajomstva podľa článku 339 ZFEÚ, článku 41 ods. 2 písm. b) Charty a článku 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014.
- 510 V tomto smere z článku 34 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že na účely plnenia svojich úloh v zmysle tohto nariadenia môže SRB prostredníctvom vnútroštátnych orgánov na riešenie krízových situácií alebo priamo po tom, čo ich informuje, pričom v plnej miere využije všetky informácie, ktoré sú k dispozícii ECB alebo príslušným vnútroštátnym orgánom, požadovať predovšetkým od subjektov, ktorých krízová situácia sa rieši, poskytnutie všetkých informácií potrebných na vykonávanie úloh, ktoré jej zveruje toto nariadenie. Odsek 2 tohto článku spresňuje, že požiadavky na zachovanie služobného tajomstva nesmú uvedené subjekty oslobodiť od povinnosti poskytnúť tieto informácie. Článok 34 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB musí byť schopná, a to i priebežne, získavať všetky informácie potrebné na vykonávanie svojich funkcií podľa tohto nariadenia, najmä informácie o kapitáli, likvidite, aktívach a záväzkoch každej inštitúcie, ktorá podlieha jej právomociam na riešenie krízových situácií.

511 Článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Pred poskytnutím akýchkoľvek informácií Jednotná rada zabezpečí, aby neobsahovali dôverné informácie, najmä tým, že preskúma účinky, ktoré by poskytnutie týchto informácií mohlo mať na verejný záujem, pokiaľ ide o finančnú, menovú alebo hospodársku politiku, na obchodné záujmy fyzických a právnických osôb, na účel kontrol, na vyšetrovania a na audity. Postup overovania účinkov poskytnutia informácií zahŕňa aj osobitné posúdenie účinkov akéhokoľvek poskytnutia obsahu a podrobností plánov riešenia krízových situácií uvedených v článkoch 8 a 9, výsledok akéhokoľvek posúdenia uskutočneného podľa článku 10 alebo programu riešenia krízových situácií uvedeného v článku 18.“

512 Toto ustanovenie výslovne stanovuje povinnosť SRB overiť pred zverejnením alebo oznámením programu riešenia krízovej situácie tretej osobe, že program neobsahuje dôverné informácie, ktoré mohla získať najmä podľa článku 34 nariadenia č. 806/2014. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na ocenenie 2, ktoré tvorí prílohu k programu riešenia krízovej situácie a je jeho neoddeliteľnou súčasťou v súlade s článkom 12.2 tohto programu.

513 Žalobcovia tvrdia, že podľa odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014 platí služobné tajomstvo len počas postupu riešenia krízovej situácie, kým rozhodnutie o riešení krízovej situácie nebolo zverejnené.

514 Odôvodnenie 116 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Opatrenia na riešenie krízových situácií by sa mali riadne oznamovať a s výhradou obmedzených výnimiek stanovených v tomto nariadení zverejňovať. Keďže však informácie získané Jednotnou radou, vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a ich odbornými poradcami počas procesu riešenia krízovej situácie budú pravdepodobne citlivé, pred zverejnením rozhodnutia o riešení krízovej situácie by sa na tieto informácie mal vzťahovať účinný režim zachovania služobného tajomstva. Je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že informácie o obsahu a podrobnostiach plánov riešenia krízovej situácie a výsledku akéhokoľvek vyhodnotenia týchto plánov môžu mať ďalekosiahle účinky, najmä pokiaľ ide o dotknuté podniky. Pri všetkých informáciách poskytnutých v súvislosti s rozhodnutím pred jeho vydaním, či ide o informácie o tom, či boli splnené podmienky riešenia krízovej situácie, alebo informácie o použití konkrétneho nástroja alebo akéhokoľvek opatrenia v rámci konaní, treba predpokladať, že tieto informácie majú vplyv na verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenia týkajú. Avšak aj informácia o tom, že Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií skúmajú konkrétny subjekt, by mohla byť dostatočná na to, aby mala negatívny vplyv na tento subjekt. Preto je nutné zabezpečiť vhodné mechanizmy na zachovanie dôvernosti takých informácií, akými sú obsah a podrobnosti plánov riešenia krízových situácií a výsledok akéhokoľvek hodnotenia vypracovaného v tejto súvislosti.“

515 Na jednej strane z tohto odôvodnenia vyplýva, že na určité informácie, ktorými disponuje SRB a ktoré sú uvedené v programe riešenia krízovej situácie, v ocenení 2, ako aj v dokumentoch, z ktorých vychádzala, sa vzťahuje služobné tajomstvo a sú dôverné.

516 V tomto smere, pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. EÚ L 145, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263), Súdny dvor rozhodol, že účinné fungovanie systému monitorovania činnosti investičných spoločností založeného na dohlade vykonávanom v rámci členského štátu a na výmene informácií medzi príslušnými orgánmi viacerých členských

štátov si vyžaduje, aby si podniky, ktoré sú predmetom dohľadu, ako aj príslušné orgány mohli byť isté, že poskytnuté dôverné informácie si v zásade zachovávajú dôvernú povahu (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 31 a citovanú judikatúru).

- 517 Súdny dvor usúdil, že absencia takejto dôvery by mohla ohroziť hladký prenos dôverných informácií pri výkone činnosti dohľadu. Článok 54 ods. 1 smernice 2004/39 ako všeobecné pravidlo teda upravuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo s cieľom chrániť nielen osobitné záujmy priamo dotknutých podnikov, ale aj všeobecný záujem súvisiaci s riadnym fungovaním trhov s finančnými nástrojmi v Únii (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, body 32 a 33 a citovanú judikatúru).
- 518 Treba však poukázať na to, že článok 88 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, ktorý sa týka požiadaviek na zachovávanie služobného tajomstva členmi SRB, obsahuje ustanovenie rovnocenné článku 54 ods. 1 smernice 2004/39.
- 519 Na druhej strane síce je pravda, že v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014 je spomenutá povinnosť SRB zachovávať služobné tajomstvo pred prijatím rozhodnutia o riešení krízovej situácie. Stanovuje, že pokiaľ sú určité informácie, ktorými disponuje SRB, citlivé a vzťahuje sa na ne obchodné tajomstvo, nesmú sa oznámiť verejnosti pred prijatím opatrenia na riešenie krízovej situácie. Zverejnenie informácií o tom, že subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá a že by mohol byť predmetom opatrenia na riešenie krízovej situácie, by totiž mohlo predovšetkým podnietiť akcionárov k tomu, aby predávali svoje cenné papiere na trhoch, a rovnako by mohlo viesť k masívnemu výberu vkladov, čo by malo za následok zhoršenie finančnej situácie banky, a teda oslabenie účinnosti opatrenia SRB a ohrozenie fungovania trhu.
- 520 Toto odôvodnenie však zároveň výslovne stanovuje, že opatrenia na riešenie krízových situácií „by sa mali riadne oznamovať a s výhradou obmedzených výnimiek stanovených v tomto nariadení zverejňovať“. Treba ale pripomenúť, že článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014, citovaný v bode 511 vyššie, výslovne upravuje povinnosť SRB overiť pred zverejnením programu riešenia krízovej situácie, či tento program neobsahuje dôverné informácie.
- 521 Odôvodnenie 116 nariadenia č. 806/2014 teda nemožno vykladať tak, ako to robia žalobcovia, podľa ktorých sa pravidlá dôvernosti a služobného tajomstva uplatňujú len dovtedy, kým nie je prijaté rozhodnutie o riešení krízovej situácie.
- 522 Žalobcovia sa odvolávajú aj na článok 88 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého „informácie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva, sa nesmú sprístupniť iným verejným alebo súkromným subjektom okrem prípadov, keď je takéto sprístupnenie potrebné na účely súdnych konaní“.
- 523 Toto ustanovenie však nemôže znamenať, že SRB má povinnosť zverejniť celé rozhodnutie o riešení krízovej situácie od okamihu začatia súdneho konania. Toto ustanovenie odkazuje na to, že súd môže nariadiť predloženie dokumentov, a to aj tých, ktoré obsahujú dôverné informácie.
- 524 V tomto smere Všeobecný súd môže nariadiť SRB predloženie akéhokoľvek dokumentu, ktorý považuje za relevantný na účely rozhodnutia v spore, ako dôkazného prostriedku podľa článku 91 písm. b) a článku 92 ods. 3 rokovacieho poriadku. V súlade s článkom 103 ods. 1 rokovacieho poriadku však Všeobecný súd môže dospieť k záveru, že niektoré informácie obsiahnuté v týchto dokumentoch majú dôverný charakter, a teda rozhodnúť, že nebudú poskytnuté ostatným účastníkom konania, najmä žalobcom.

- 525 Z toho vyplýva, že rozhodnutie Všeobecného súdu nariadiť predloženie určitých dokumentov nezaručuje žalobcom prístup k úplnému zneniu týchto dokumentov, ak sa Všeobecný súd domnieva, že obsahujú dôverné údaje.
- 526 Navyše v rámci tohto konania Všeobecný súd 12. mája 2021 uznesením o nariadení dôkazného prostriedku požiadal SRB o predloženie určitých dokumentov, okrem iného dôverných verzií programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2 a posúdenia ECB týkajúceho sa otázky, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. V súlade s článkom 103 rokovacieho poriadku Všeobecný súd po preskúmaní obsahu týchto dokumentov konštatoval, že údaje, ktoré zostali skryté vo verziách týchto dokumentov zverejnených na internetových stránkach SRB a ECB, nie sú relevantné na vyriešenie tohto sporu. Uznesením z 9. júna 2021 preto Všeobecný súd vyňal dôverné verzie týchto dokumentov zo spisu.
- 527 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia nemôžu tvrdiť, že po prijatí programu riešenia krízovej situácie vo vzťahu k nim neexistuje povinnosť mlčanlivosti, ani to, že majú právo na poskytnutie celého spisu, z ktorého SRB vychádzala.
- 528 V dôsledku toho musí byť druhá časť žalobného dôvodu zamietnutá, a teda aj tretí žalobný dôvod v celom rozsahu.

4. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 529 Žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutia nie sú dostatočne odôvodnené.
- 530 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora odôvodnenie požadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musí z neho jasne a jednoznačne vyplývať uvažovanie inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Nie je potrebné, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen z hľadiska jeho znenia, ale aj z hľadiska kontextu, ako aj všetkých legislatívnych ustanovení upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudky z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, body 85 a 87 a citovanú judikatúru, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuvverejnený, EU:C:2020:845, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 531 Navyše miera presnosti odôvodnenia aktu musí byť úmerná vecným možnostiam a technickým podmienkam alebo lehote, v ktorej musí byť tento akt prijatý (pozri rozsudky zo 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisia, C-551/10 P, EU:C:2012:681, bod 48 a citovanú judikatúru; z 23. mája 2019, KPN/Komisia, T-370/17, EU:T:2019:354, bod 139 a citovanú judikatúru, a z 27. januára 2021, KPN/Komisia, T-691/18, neuvverejnený, EU:T:2021:43, bod 162).
- 532 Po prvé žalobcovia namietajú viacero nedostatkov v odôvodnení programu riešenia krízovej situácie.
- 533 Na úvod treba pripomenúť, že v prejednávanej veci SRB 7. júna 2017 uverejnila na svojej internetovej stránke oznámenie informujúce o prijatí programu riešenia krízovej situácie spolu s dokumentom, v ktorom boli zhrnuté účinky riešenia krízových situácií v súlade s článkom 29 ods. 5 nariadenia č. 806/2014. Dňa 11. júla 2017 SRB zverejnila neutajenú verziu programu

riešenia krízovej situácie. SRB tiež na svojej internetovej stránke 2. februára 2018 a následne 31. októbra 2018, teda pred podaním repliky, zverejnila menej upravené neutajené verzie programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2.

- 534 Po prvé určité tvrdenia žalobcov sa týkajú postupu predaja banky Banco Popular. Žalobcovia tvrdia, že dôvody, pre ktoré boli len dvaja potenciálni nadobúdatelia vyzvaní, aby podpísali dohody o mlčanlivosti, a len jeden z nich predložil ponuku, nie sú v programe riešenia krízovej situácie vysvetlené. Táto skutočnosť je dôležitá na určenie, či bola Banco Popular predaná v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014.
- 535 Treba pripomenúť, že postup predaja banky Banco Popular viedol FROB. FROB v liste o postupe predaja prijatom 6. júna 2017 v súvislosti s možným riešením krízovej situácie banky Banco Popular vyzval potenciálnych nadobúdateľov, aby sa zúčastnili na postupe predaja a predložili mu ponuku na nadobudnutie 100 % kapitálu banky Banco Popular v súlade s podmienkami opísanými v tomto liste.
- 536 V článku 6.6 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že úsilie o predaj banky Banco Popular, ktoré vyvinul FROB pred prijatím tohto programu, spĺňalo požiadavky stanovené v článku 24 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 39 smernice 2014/59. SRB poukázala na to, že v období bezprostredne predchádzajúcim riešeniu krízovej situácie Banco Popular viedla proces súkromného predaja a v týždni, ktorý sa začal 29. mája 2017, sa ukázalo, že tento proces neuspel. Uviedla, že rozhodnutie obmedziť úsilie vyvíjané v súvislosti s predajom na banky, ktoré už vyjadrili všeobecný záujem o akvizíciu Banco Popular v rámci procesu súkromného predaja, je v súlade s požiadavkami článku 39 smernice 2014/59. SRB uviedla, že po tom, čo FROB uskutočnil postup predaja, boli nakoniec dve banky vyzvané, aby sa na predaji zúčastnili. Konštatovala, že všetci potenciálni nadobúdatelia boli oslovení v ten istý deň, mali prístup do tej istej virtuálnej dátovej miestnosti a pre ich ponuky platili tie isté podmienky a rovnaký termín. SRB ďalej poukázala na to, že z dvoch potenciálnych nadobúdateľov jeden predložil platnú ponuku, a keďže ponuku predložil jediný nadobúdateľ, bolo obozretné akceptovať jeho podmienky, a tak zabrániť nekontrolovanej platobnej neschopnosti banky Banco Popular, ktorá by okrem iného mohla zasiahnuť jej zásadné funkcie.
- 537 Tieto jednotlivé informácie, uvedené vo verzii programu riešenia krízovej situácie pripojenej k replike, postačujú na pochopenie priebehu postupu predaja banky Banco Popular. Keďže postup predaja viedol FROB, stačilo, aby SRB konštatovala, že bola predložená len jedna ponuka, a vzala do úvahy výsledok tohto predaja. Navyše dôvody, pre ktoré ostatní potenciálni uchádzači nepredložili ponuku, nie sú relevantné.
- 538 Žalobcovia ďalej tvrdia, že nebolo poskytnuté nijaké vysvetlenie v súvislosti so stanovením predajnej ceny Banco Popular na jedno euro ani v súvislosti s tým, či táto cena odrážala trhovú hodnotu banky Banco Popular, a že nevedia, prečo spoločnosti BBVA nebola poskytnutá dodatočná lehota na predloženie ponuky.
- 539 Keďže tieto tvrdenia sa týkajú postupu predaja, ktorý viedol FROB, žalobcovia nevysvetľujú, prečo by tieto informácie mali byť uvedené v programe riešenia krízovej situácie, ani v akom zmysle sú potrebné na jeho pochopenie.
- 540 Navyše tieto tvrdenia sú založené na nesprávnom pochopení faktov. Na jednej strane treba pripomenúť, že predajnú cenu jedno euro neurčila SRB. V liste o postupe predaja totiž FROB uviedol, že cena navrhovaná v ponukách má byť jedno euro alebo vyššia. Predajná cena jedno

euro, spomenutá v programe riešenia krízovej situácie, je výsledkom súťažného postupu predaja, ktorý viedol FROB, a ceny ponúknukej bankou Banco Santander. Táto cena teda zo svojej podstaty odráža trhovú hodnotu banky Banco Popular. Na druhej strane keďže spoločnosť BBVA 6. júna 2017 informovala FROB, že sa rozhodla nepredložiť ponuku, v programe riešenia krízovej situácie nebolo potrebné uviesť dôvod, pre ktorý jej FROB neposkytol novú lehotu.

- 541 Po druhé niektoré tvrdenia žalobcov sa týkajú odôvodnenia dodržania podmienok riešenia krízových situácií. Žalobcovia tvrdia, že dôvody, pre ktoré sa v článku 2.1 programu riešenia krízovej situácie konštatuje, že Banco Popular nie je schopná v blízkej budúcnosti uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, nie sú vysvetlené. Predovšetkým nie je uvedené, či sú dôvodom vyhlásenia a úniky alebo výbery vkladov španielskymi správnymi orgánmi, alebo či je to neposkytnutie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity. SRB v článku 3.1 programu riešenia krízovej situácie dospela k záveru, že neexistujú alternatívne opatrenia, ktoré by v primeranej lehote mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, nepreskúmala však alternatívne riešenia uvedené v druhej časti prvého žalobného dôvodu. Dôvody, pre ktoré bol spomedzi týchto iných opatrení vybratý nástroj odpredaja obchodnej činnosti, nie sú vysvetlené.
- 542 Na jednej strane treba poukázať na to, že v článku 2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že ECB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v súlade s ustanoveniami článku 18 ods. 1 písm. a) a článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014. Poukázala na to, že viaceré skutočnosti naznačujú, že Banco Popular nebude v blízkej budúcnosti schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.
- 543 V odôvodnení 23 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že ako ECB opísala vo svojom posúdení, stav likvidity banky Banco Popular sa výrazne zhoršil, a v odôvodnení 24 vymenovala okolnosti, ktoré viedli k tejto situácii. Navyše treba pripomenúť, že dôvody, pre ktoré sa ECB domnievala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, sú jasne uvedené v jej posúdení, ktoré je súčasťou kontextu, v ktorom bol prijatý program riešenia krízovej situácie. Neutajená verzia posúdenia ECB bola uverejnená na jej internetovej stránke 14. augusta 2017.
- 544 Žalobcovia preto nemôžu tvrdiť, že SRB dostatočne nevysvetlila dôvody, pre ktoré Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 545 Na druhej strane z analýzy druhej časti prvého žalobného dôvodu (pozri body 188 až 192 vyššie) vyplýva, že SRB v článku 3 programu riešenia krízovej situácie dostatočne odôvodnila neexistenciu alternatívnych riešení súkromnej alebo prudenciálnej povahy, ktoré by mohli zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular. Navyše v článku 5 programu riešenia krízovej situácie, predovšetkým v článku 5.3, SRB odôvodnila voľbu nástroja odpredaja obchodnej činnosti ako nástroja na riešenie krízovej situácie a vysvetlila, prečo ostatné nástroje uvedené v článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 neumožňujú dosiahnuť ciele riešenia krízových situácií v rovnakej miere.
- 546 Žalobcovia netvrdia, že tieto ustanovenia programu riešenia krízovej situácie nepostačujú na pochopenie jeho rozsahu pôsobnosti, ale len vytýkajú SRB, že nepreskúmala alternatívne riešenia, na ktoré sa odvolávajú v prvom žalobnom dôvode.
- 547 V tomto smere stačí pripomenúť, že SRB nebola povinná preskúmať riešenia, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia a ktoré neboli uskutočniteľné, ako vyplýva z bodov 193 až 230 vyššie.

- 548 Po tretie žalobcovia v replike uvádzajú tvrdenia, ktoré sa týkajú odôvodnenia ocenenia 2. Tvrdia, že nevedia, z akého dôvodu bolo použité ocenenie 2, hoci je v ňom uvedené, že je len ilustračné a nemá sa použiť na prijatie rozhodnutia, z akého dôvodu správy k oceneniu neobsahujú analýzu požadovanú v článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014, z akého dôvodu sú ocenenia 1 a 2 nekonzistentné, pokiaľ ide o platobnú schopnosť banky Banco Popular, a z akého dôvodu ocenenie neproduktívnych aktív banky Banco Popular zo strany ECB nebolo použité, hoci SRB vyhlásila, že ide o najlepší odhad.
- 549 Treba konštatovať, že tieto tvrdenia sú len zopakovaním tvrdení, ktoré žalobcovia uvádzajú v rámci druhého žalobného dôvodu, založeného na porušení článku 20 nariadenia č. 806/2014. Žalobcovia však nevysvetľujú, z akého dôvodu by objasnenia otázok, ktoré zodpovedajú len ich vlastným žalobným dôvodom, mali byť uvedené v programe riešenia krízovej situácie, ani v akom zmysle sú nevyhnutné na jeho pochopenie.
- 550 Po štvrté žalobcovia SRB vytýkajú, že v programe riešenia krízovej situácie neuviedla, či spoločnosť Deloitte spĺňa podmienky nezávislosti stanovené v článkoch 37 až 41 delegovaného nariadenia 2016/1075.
- 551 V tomto smere SRB v odôvodnení 41 programu riešenia krízovej situácie uviedla, že na vykonanie ocenenia 2 najala nezávislého hodnotiteľa. Stačí konštatovať, že predmetom programu riešenia krízovej situácie nie je vysvetľovať, z akého dôvodu tento hodnotiteľ spĺňa požiadavky delegovaného nariadenia 2016/1075, a že žalobcovia nevysvetľujú, v akom zmysle sú tieto objasnenia nevyhnutné na pochopenie opatrenia na riešenie krízovej situácie, ktoré prijala SRB.
- 552 Po piate žalobcovia tvrdia, že SRB nespomenula stratégiu riešenia krízových situácií ani nástroj riešenia krízových situácií uvedený v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016, ani dôvody, pre ktoré sa tento plán neuskutočnil.
- 553 Stačí konštatovať, že v odôvodneniach 44 až 46 programu riešenia krízovej situácie, ktoré sú v plnom znení uvedené vo verzii programu riešenia krízovej situácie, uverejnenej na internetovej stránke SRB 2. februára 2018 a pripojenej k replike, SRB vysvetlila, z akých dôvodov nástroj riešenia krízových situácií navrhnutý v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 nebol primeraný okolnostiam v čase riešenia krízovej situácie. Poukázala tak na to, že plán riešenia krízovej situácie z roku 2016 vychádzal z predpokladu, že zlyhanie banky Banco Popular súvisí so zhoršením stavu jej kapitálu. Keďže však zlyhanie banky Banco Popular vyplývalo zo zhoršenia stavu jej likvidity, SRB uviedla, že nie je zaučené, že nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, navrhnutý v tomto pláne, by umožnil okamžite a účinne vyriešiť krízu likvidity banky Banco Popular.
- 554 Tieto vysvetlenia dostatočne objasňujú dôvody, pre ktoré plán riešenia krízovej situácie z roku 2016 nebol použitý v programe riešenia krízovej situácie.
- 555 Po šieste žalobcovia tvrdia, že nevedia, z akých dôvodov SRB pred začatím riešenia krízovej situácie Banco Popular nečakala na udelenie celej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, ktorú už ECB schválila.
- 556 Stačí pripomenúť, že z analýzy prvej výhrady prvej časti prvého žalobného dôvodu vyplýva, že SRB v programe riešenia krízovej situácie konštatovala, že Národná banka Španielska po udelení prvej núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular 5. júna 2017 nebola schopná

poskytnúť jej dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity. Keďže udelenie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity patrí do právomoci vnútroštátnych centrálnych bánk, SRB mohla len konštatovať, že dodatočná núdzová pomoc na zvýšenie likvidity nie je k dispozícii.

- 557 Keďže teda nebol nijaký dôvod na to, aby SRB čakala na poskytnutie tejto núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, nemusela to odôvodňovať v programe riešenia krízovej situácie.
- 558 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sú mnohé časti programu riešenia krízovej situácie a ocenení upravené, takže žalobcovia ich nedokážu pochopiť, stačí konštatovať, že ide len o všeobecnú úvahu, ktorá neumožňuje preukázať existenciu porušenia povinnosti odôvodnenia, pokiaľ nie sú upresnené časti programu riešenia krízovej situácie alebo ocenenia 2, ktoré žalobcovia nedokážu pochopiť.
- 559 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že ani jedno z tvrdení žalobcov nemôže preukázať, že SRB porušila svoju povinnosť odôvodnenia.
- 560 Po druhé žalobcovia tvrdia, že dostali len čiastočné „nedôverné“ znenie programu riešenia krízovej situácie a že nemali prístup k jeho prílohám ani k správnomu spisu. Tvrdia, že nepoznali odôvodnenie napadnutých rozhodnutí. V replike ďalej uvádzajú, že povinnosť odôvodnenia chráni každú osobu, ktorej sa akt týka, nielen osobu, ktorej je akt určený, a že teda majú právo získať úplné odôvodnenie napadnutých rozhodnutí. Okrem toho žalobcovia v replike uvádzajú, že nežiadajú o všeobecné zverejnenie dokumentov, keďže článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 tomu podľa všetkého bráni, ale o poskytnutie odôvodneného rozhodnutia a o povolenie na dôverný prístup k spisu počas tohto konania.
- 561 Treba vychádzať z toho, že žalobcovia týmto tvrdením SRB v podstate vytýkajú, že im neoznámila plné znenie programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2.
- 562 V tomto smere z analýzy druhej časti tretieho žalobného dôvodu vyplýva, že po prijatí programu riešenia krízovej situácie žalobcovia nemajú právo na poskytnutie celého spisu, o ktorý sa SRB opierala, keďže SRB má povinnosť chrániť dôverné informácie, ktoré sú v ňom obsiahnuté. Tieto úvahy sa vzťahujú aj na riešenie krízovej situácie a na ocenenie 2, ktoré obsahujú dôverné údaje.
- 563 Navyše treba pripomenúť, že žalobcovia nie sú adresátmi programu riešenia krízovej situácie, ktorý je určený pre FROB. Žalobcov treba považovať za tretie osoby, a preto nemajú právo na oznámenie celého programu riešenia krízovej situácie.
- 564 Treba poukázať na to, že Súdny dvor už rozhodol, že rozhodnutie Komisie konštatujúce neexistenciu štátnej pomoci oznámenej sťažovateľom môže byť vzhľadom na povinnosť rešpektovať obchodné tajomstvo dostatočne odôvodnené, aj keď neobsahuje všetky číselné údaje, na ktorých sú založené úvahy tejto inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 108 až 111). Neutajená verzia takého rozhodnutia, z ktorej jasne a jednoznačne vyplýva uvažovanie tejto inštitúcie, ako aj metodika, ktorú použila, takže dotknuté osoby sa môžu oboznámiť s týmto odôvodnením a Všeobecný súd ho môže preskúmať, teda postačuje na splnenie povinnosti odôvodnenia, ktorú má táto inštitúcia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki a i./Komisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 55).

- 565 Okrem toho, pokiaľ ide o ekonomické údaje použité spoločnosťou Deloitte v ocenení 2 a zohľadnené zo strany SRB v programe riešenia krízovej situácie, nemožno spochybniť, že ide o komplexné technické posúdenie. Vzhľadom na to, že z programu riešenia krízovej situácie jasne vyplývali úvahy SRB, takže bolo možné spochybniť ich dôvodnosť v neskoršej fáze na príslušnom súde, bolo by neprimerané požadovať osobitné odôvodnenie pre každú z technických volieb alebo pre každý číselný údaj, na ktorých sa tieto úvahy zakladajú (pozri analogicky rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 108 a citovaných judikatúru).
- 566 Žalobcovia však na jednej strane pripúšťajú, že článok 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 bráni zverejneniu celého programu riešenia krízovej situácie. Toto ustanovenie, citované v bode 511 vyššie, stanovuje, že SRB musí pred poskytnutím informácií zabezpečiť, aby neobsahovali dôverné údaje, takže sa netýka len možnosti ich uverejnenia, ale aj možnosti ich oznámenia tretím osobám.
- 567 Na druhej strane žalobcovia nespresnili, v akom zmysle boli údaje, ktoré zostali skryté v nedôverných verziách programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2, nevyhnutné na pochopenie programu riešenia krízovej situácie.
- 568 Žalobcovia preto nepreukázali, že SRB porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prislúcha, tým, že utajila ekonomické údaje v nedôverných verziách programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2.
- 569 Treba teda vychádzať z toho, že žalobcovia sa nemôžu domáhať práva na poskytnutie celého programu riešenia krízovej situácie a ocenenia 2.
- 570 Po tretie žalobcovia tvrdia, že v súlade s rozsudkom z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), jedine Komisia môže skúmať aspekty programu riešenia krízovej situácie, ktoré súvisia s voľnou úvahou. Rozhodnutie 2017/1246 však v tomto smere neuvádza vôbec nič a neobsahuje nijaké odôvodnenie.
- 571 Treba pripomenúť, že z odôvodnenia 4 rozhodnutia 2017/1246 vyplýva:
- „Komisia s programom riešenia krízových situácií súhlasí. Predovšetkým súhlasí s dôvodmi, ktoré poskytla rada SRB, prečo je riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.“
- 572 Okrem toho na jednej strane v odôvodnení 2 rozhodnutia 2017/1246 Komisia poukázala na skutočnosť, že SRB v programe riešenia krízovej situácie uviedla, že všetky podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, stanovené v článku 18 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, sú splnené, pokiaľ ide o Banco Popular, a že posúdila dôvody, pre ktoré je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme. Na druhej strane v odôvodnení 3 rozhodnutia 2017/1246 Komisia schválila program riešenia krízovej situácie a poukázala na to, že podľa programu riešenia krízovej situácie sa v súlade s článkom 18 ods. 6 nariadenia č. 806/2014 začína riešiť krízová situácia Banco Popular, stanovuje sa v ňom uplatnenie nástroja odpredaja obchodnej činnosti a rovnako sú v ňom uvedené dôvody, pre ktoré sú všetky tieto prvky dostatočné.
- 573 Z toho vyplýva, že Komisia v rozhodnutí 2017/1246 výslovne poukázala na dôvody, pre ktoré sa SRB domnievala, že podmienky na prijatie programu riešenia krízovej situácie sú splnené a že by sa mal uplatniť nástroj odpredaja obchodnej činnosti. Schválenie programu riešenia krízovej

situácie v odôvodnení 4 rozhodnutia 2017/1246 preto treba chápať z hľadiska ďalších odôvodnení a týka sa všetkých týchto dôvodov. V tomto odôvodnení Komisia výslovne vyhlásila, že súhlasí s dôvodmi uvedenými v programe riešenia krízovej situácie na odôvodnenie opatrenia na riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, najmä pokiaľ ide o kritérium verejného záujmu.

- 574 Treba preto vychádzať z toho, že program riešenia krízovej situácie a jeho odôvodnenie sú súčasťou kontextu, v ktorom bolo prijaté rozhodnutie 2017/1246, v zmysle judikatúry citovanej v bode 530 vyššie.
- 575 Navyše treba pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 Komisia buď schváli program riešenia krízovej situácie, alebo vyjadrí námietky k jeho aspektom, ktoré súvisia s voľnou úvahou.
- 576 Z toho vyplýva, že keď Komisia ako v prejednávanej veci schváli program riešenia krízovej situácie, odôvodnenie jej rozhodnutia sa môže obmedziť na konštatovanie, že súhlasí s dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené. Akékoľvek iné dodatočné odôvodnenie schválenia by spočívalo len v zopakovaní informácií, ktoré už sú uvedené v programe riešenia krízovej situácie. Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 však Komisia nemá vo svojom rozhodnutí zopakovať analýzu SRB, ale ju len schváliť.
- 577 Navyše v súlade s judikatúrou citovanou v bode 531 vyššie treba zohľadniť veľmi krátky čas, ktorý mala Komisia podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 k dispozícii na prijatie rozhodnutia od okamihu, keď jej SRB zaslala program riešenia krízovej situácie.
- 578 Z toho vyplýva, že na odôvodnenie schválenia programu riešenia krízovej situácie treba považovať za postačujúce odôvodnenie, ktorým Komisia vyhlasuje, že súhlasí s obsahom programu a s dôvodmi, ktoré uviedla SRB v programe riešenia krízovej situácie na odôvodnenie jeho prijatia.
- 579 V replike žalobcovia tvrdia, že ani jeden z dokumentov, o ktorých Komisia tvrdí, že sú súčasťou jej správneho spisu, nepotvrďuje jej účasť na postupe nad rámec prijatia jej rozhodnutia. Žalobcovia uvádzajú, že cieľom tohto tvrdenia je preukázať, že Komisia si nesplnila povinnosti, ktoré jej prináležia podľa článku 291 ZFEÚ a rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).
- 580 Žalobcovia týmto tvrdením nenamietajú, že Komisia si nesplnila povinnosť odôvodnenia, ale namietajú porušenie zásad súvisiacich s prenesením právomocí, ktoré stanovil rozsudok z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7). Žalobcovia v replike uvádzajú, že toto tvrdenie odkazuje na bod 153 žaloby. V uvedenom bode žaloby však žalobcovia iba spomínajú, že Komisia neodôvodnila preskúmanie diskrečných aspektov programu riešenia krízovej situácie, ktoré vykonala, a len ho schválila.
- 581 Treba teda konštatovať, že toto tvrdenie je prvýkrát uvedené v replike a treba ho chápať v tom zmysle, že predstavuje nový žalobný dôvod.
- 582 Podľa článku 84 rokovacieho poriadku je uvedenie nových dôvodov počas konania prípustné len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 583 Žalobcovia však netvrdia, že toto nové tvrdenie je založené na skutkových okolnostiach, ktoré im neboli známe v čase podania žaloby, a toto tvrdenie preto treba zamietnuť ako neprípustné.

- 584 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že je potrebné zamietnuť štvrtý žalobný dôvod.
- 585 Keďže všetky žalobné dôvody boli zamietnuté, návrh na zrušenie napadnutých rozhodnutí musí byť zamietnutý.
- 586 Je teda potrebné zamietnuť aj návrh žalobcov uvedený v prvom bode návrhov, aby Všeobecný súd v dôsledku zrušenia napadnutých rozhodnutí „zaviazal Komisiu a SRB, aby im vrátili investície, ktoré vložili do banky Banco Popular“, pričom nie je potrebné rozhodnúť o prípustnosti tohto návrhu. Pokiaľ ide o subsidiárny návrh uvedený v prvom bode návrhov, aby Všeobecný súd nariadil SRB a Komisii „vyplatiť žalobcom náhradu škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti“, treba vychádzať z toho, že splýva s prvou nižšie preskúmanou žiadosťou o náhradu škody.

B. O žiadostiach o náhradu škody

- 587 Druhým bodom návrhov žalobcovia navrhujú, aby boli SRB a Komisia zaviazané vyplatiť im náhradu škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti. Žalobcovia uvádzajú dve samostatné žiadosti o náhradu škody, pričom prvá je založená na zrušení napadnutých rozhodnutí a druhá je nezávislá od tohto zrušenia.

1. O prvej žiadosti o náhradu škody

- 588 Čo sa týka prvej žiadosti o náhradu škody, žalobcovia tvrdia, že pokiaľ by Všeobecný súd zrušil napadnuté rozhodnutia, požadujú odškodnenie na základe mimozmluvnej zodpovednosti, ako aj potvrdenie účinkov týchto rozhodnutí podľa článku 264 ZFEÚ.
- 589 Tvrdia, že podľa článku 264 ZFEÚ môže Všeobecný súd konštatovať, že účinky napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo vyhlásené za neplatné, sa majú považovať za konečné, a v takom prípade navrhujú, aby Všeobecný súd subsidiárne k ich návrhu na zrušenie rozhodnutí uložil SRB a Komisii povinnosť vyplatiť im náhradu škody z dôvodu vzniku ich mimozmluvnej zodpovednosti. Čo sa týka náhrady škody utrpenej v prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí, článok 266 druhý pododsek ZFEÚ stanovuje, že povinnosť prijať všetky opatrenia nevyhnutné na obnovenie predchádzajúcej situácie žalobcov nemá vplyv na povinnosť, ktorá môže vyplývať z uplatnenia článku 340 druhého pododseku ZFEÚ.
- 590 Podľa ustálenej judikatúry sa návrhy na náhradu hmotnej škody alebo nehmotnej ujmy musia zamietnuť, ak úzko súvisia s návrhmi na zrušenie aktu, ktoré boli zamietnuté ako neprípustné alebo nedôvodné (pozri rozsudok z 29. apríla 2020, Tilly-Sabco/Rada a Komisia, T-707/18, neuverejný, EU:T:2020:160, bod 115 a citovanú judikatúru).
- 591 V tomto smere stačí poukázať na to, že prvá žiadosť žalobcov o náhradu škody je podmienená konštatovaním nezákonnosti napadnutých rozhodnutí. Keďže však bol návrh na zrušenie napadnutých rozhodnutí zamietnutý, je potrebné zamietnuť prvú žiadosť žalobcov o náhradu škody.

2. O druhej žiadosti o náhradu škody

- 592 Žalobcovia požadujú náhradu škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti SRB a Komisie podľa článku 87 nariadenia č. 806/2014, ktorý upravuje zodpovednosť SRB pri výkone jej funkcií v rámci riešenia krízových situácií, ako aj podľa článkov 266, 268 a 340 ZFEÚ, ktoré sa vzťahujú na SRB i na Komisiu.
- 593 Žalobcovia tvrdia, že bez ohľadu na to, či napadnuté rozhodnutia budú alebo nebudú zrušené, SRB a Komisii je potrebné uložiť povinnosť vyplatiť im náhradu škody na základe mimozmluvnej zodpovednosti v dôsledku ich protizákonného správania, opísaného v žalobných dôvodoch smerujúcich k zrušeniu napadnutých rozhodnutí, konkrétne vyhlásení a prezradenia informácií zo strany SRB, ktoré vyústili do riešenia krízovej situácie banky Banco Popular, pasivity európskych inštitúcií zoči-voči kolapsu Banco Popular, ako aj absencie riadneho úradného postupu a včasnej intervencie a protizákonnosti postupu riešenia krízovej situácie. Tvrdia, že ak by sa SRB nedopustila nijakého takéhoto protizákonného konania, nebolo by potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular alebo by sa aspoň riešenie krízovej situácie uskutočnilo za odlišných podmienok.
- 594 Treba pripomenúť, že podľa článku 340 druhého pododseku ZFEÚ Únia v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov napraviť škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.
- 595 Podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ je podmienený súčasným splnením podmienok, ktorými sú protiprávnosť konania vytýkaného inštitúcii Únie, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním inštitúcie a údajnou škodou (pozri rozsudky z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 64 a citovanú judikatúru; zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 79 a citovanú judikatúru, a z 25. februára 2021, Dalli/Komisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 596 Ak jedna z týchto podmienok nie je splnená, žalobu treba zamietnuť v celom rozsahu, pričom nie je potrebné skúmať ďalšie podmienky mimozmluvnej zodpovednosti Únie. Navyše súd Únie nie je povinný skúmať tieto podmienky v špecifickom poradí (pozri rozsudky z 5. septembra 2019, Európska únia/Guardian Europe a Guardian Europe/Európska únia, C-447/17 P a C-479/17 P, EU:C:2019:672, bod 148 a citovanú judikatúru, a z 10. marca 2021, AM/EIB, T-134/19, EU:T:2021:119, bod 84 a citovanú judikatúru).
- 597 Podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ ide o prvú podmienku týkajúcu sa protiprávnosti konania vytýkaného inštitúciám, je potrebné, aby sa preukázalo dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom (pozri rozsudky z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 65 a citovanú judikatúru; z 25. februára 2021, Dalli/Komisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 55 a citovanú judikatúru, a uznesenie z 24. októbra 2019, Liaño Reig/SRB, T-557/17, neuverejnené, EU:T:2019:771, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 598 Požiadavka na dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom, má bez ohľadu na povahu dotknutého protiprávneho aktu za cieľ zabrániť tomu, aby hrozba povinnosti nahradiť škodu, ktorú údajne utrpeli dotknuté osoby, neobmedzovala schopnosť príslušnej inštitúcie vykonávať v plnom rozsahu a vo všeobecnom záujme svoje

právomoci, a to tak v legislatívnej oblasti alebo v oblasti zahŕňajúcej rozhodnutia hospodárskej politiky, ako aj vo sfére administratívnych právomocí tejto inštitúcie, a to bez toho, aby jednotlivci museli znášať dôsledky závažných a neospravedlniteľných porušení povinností (pozri rozsudky z 3. marca 2010, Artegoda/Komisija, T-429/05, EU:T:2010:60, bod 55 a citovanú judikatúru; z 23. novembra 2011, Sison/Rada, T-341/07, EU:T:2011:687, bod 34 a citovanú judikatúru, a zo 14. decembra 2018, East West Consulting/Komisija, T-298/16, EU:T:2018:967, bod 124 a citovanú judikatúru).

- 599 Také porušenie je preukázané, ak zahŕňa zjavné a závažné prekročenie hraníc voľnej úvahy dotknutou inštitúciou, pričom medzi prvky, ktoré majú byť v tejto súvislosti zohľadnené, patrí predovšetkým zložitost' situácií, ktoré sa majú riešiť, stupeň jasnosti a presnosti porušenej normy, ako aj rozsah miery voľnej úvahy, ktorý porušená norma ponecháva inštitúcii Únie (pozri rozsudky z 10. septembra 2019, HTTS/Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 18. novembra 2020, H/Rada, T-271/10 RENV II, EU:T:2020:548, bod 101 a citovanú judikatúru). Iba vtedy, ak má inštitúcia len značne obmedzenú či dokonca nulovú právomoc voľnej úvahy, môže samotné porušenie práva Únie postačovať na preukázanie existencie dostatočne závažného porušenia (pozri rozsudky z 20. januára 2021, Komisia/Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, bod 103 a citovanú judikatúru, a z 20. septembra 2019, Dehousse/Súdny dvor Európskej únie, T-433/17, EU:T:2019:632, bod 165 a citovanú judikatúru).

a) O namietanej protizákonnosti

- 600 Pokiaľ ide o správanie Komisie a SRB, žalobcovia tvrdia, že vyhlásenia a prezradenie informácií zo strany SRB 23. a 31. mája 2017, ako aj počas nasledujúcich dní, vyvolali všeobecnú paniku a viedli k pádu akcií banky Banco Popular a k masívnemu výberu vkladov jej zákazníkmi. SRB porušila svoju povinnosť mlčanlivosti. Keď sa únik informácií začal, SRB a Komisia namiesto prijatia opatrení na zmiernenie ujmy zaujali pasívny postoj voči právu na dobrú správu vecí verejných a právu na včasnú intervenciu. Žalobcovia sa domnievajú, že keď SRB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, prijala program riešenia krízovej situácie bez zohľadnenia opatrení, ktoré by boli pre nich menej obmedzujúce, čo je v rozpore s nariadením č. 806/2014 a základnými zásadami, akými sú zásada proporcionality, zákaz diskriminácie a svojvoľnosti, právo byť vypočutý a právo na odôvodnenie rozhodnutí.
- 601 Žalobcovia sa domnievajú, že porušenie práva Únie zo strany SRB a Komisie je jasne preukázané, čo postačuje na preukázanie existencie dostatočne závažného porušenia. Ide o neospravedlniteľnú chybu SRB, ktorá je dôvodom vzniku jej mimozmluvnej zodpovednosti. Nemala robiť vyhlásenia ani prezrádzať informácie, a teda keďže banke Banco Popular bola spôsobená ujma, SRB a Komisia sa mali usilovať zmierniť ju, a pokiaľ bolo zlyhanie nezvratné, mali rozhodnúť o programe riešenia krízovej situácie, ktorý by bol v súlade so zákonom a základnými zásadami.
- 602 Tvrdenia žalobcov súvisiace so správaním Komisie a SRB sú rozdelené na dve výhrady, ktoré sa týkajú na jednej strane porušenia povinnosti mlčanlivosti a na druhej strane pasívneho postoja SRB a Komisie.

1) O prvej výhrade, ktorá sa týka porušenia povinnosti mlčanlivosti

- 603 Žalobcovia tvrdia, že z odôvodnenia 116 a z článkov 88 a 90 nariadenia č. 806/2014, ako aj z článku 339 ZFEÚ vyplýva, že kritérium starostlivosti a obozretnosti je mimoriadne prísne. Podľa ich názoru je nesprávne tvrdiť, že rozhovor, ktorý televíznej stanici Bloomberg poskytla predsedníčka SRB 23. mája 2017, neumožňoval verejnosti vyvodiť si záver, že Banco Popular je predmetom skúmania v zmysle odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014.
- 604 Žalobcovia tvrdia, že vyhlásenia a úniky informácií z 23. a 31. mája 2017 je možné pripísať SRB alebo prinajmenšom úradníkom Únie, ktorí sa zúčastnili na postupe riešenia krízovej situácie. SRB nepoprela, že na základe únikov informácií vznikol článok v tlači, publikovaný agentúrou Reuters 31. mája 2017. Komisia a SRB nepopreli, že španielske správne orgány, predovšetkým FROB, uskutočnili výbery vkladov. SRB a Komisia nepredložili interné vyšetrovanie, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že neboli zdrojom únikov informácií. SRB neuskutočnila postup na overenie dôsledkov akéhokoľvek zverejnenia informácií v zmysle článku 88 ods. 5 nariadenia č. 806/2014, čo predstavuje dostatočne závažné porušenie.
- 605 Článok 339 ZFEÚ stanovuje:
- „Povinnosť mlčanlivosti členov orgánov Únie, členov výborov, úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, ktorá sa vzťahuje na informácie chránené služobným tajomstvom, najmä informácie o podnikoch, ich obchodných stykoch alebo nákladových položkách, trvá aj po ukončení ich funkcie.“
- 606 Z judikatúry vyplýva, že hoci sa toto ustanovenie týka predovšetkým informácií získaných od podnikov, z príslovky „najmä“ vyplýva, že ide o všeobecnú zásadu, ktorá sa rovnako uplatňuje aj na ostatné dôverné informácie (pozri analogicky rozsudok z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, T-110/07, EU:T:2011:68, bod 400 a citovanú judikatúru).
- 607 Článok 88 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:
- „Na členov Jednotnej rady, podpredsedu, členov Jednotnej rady uvedených v článku 43 ods. 1 písm. b), zamestnancov Jednotnej rady a zamestnancov, ktorí sa zúčastňujú na pracovnej výmene so zúčastnenými členskými štátmi alebo sú týmito štátmi vyslaní, ktorí si plnia povinnosti zamerané na riešenie krízových situácií, sa vzťahujú požiadavky zachovania služobného tajomstva podľa článku 339 ZFEÚ a príslušné ustanovenia právnych predpisov Únie, a to aj po skončení plnenia ich povinností. Platí pre nich osobitný zákaz poskytnúť dôverné informácie, ktoré získali počas svojej profesionálnej činnosti alebo od príslušného orgánu či orgánu pre riešenie krízových situácií v rámci výkonu svojich funkcií podľa tohto nariadenia, akejkoľvek osobe alebo orgánu, s výnimkou výkonu ich funkcií podľa tohto nariadenia, s výnimkou informácií v súhrnnej alebo kolektívnej forme, pri ktorých nie je možné zistiť totožnosť subjektov uvedených v článku 2, alebo s výnimkou okrem situácie, keď orgán alebo subjekt výslovne udelí predchádzajúci súhlas s poskytnutím informácií.“
- 608 Treba spomenúť aj odôvodnenie 116 nariadenia, citované v bode 514 vyššie, ktoré sa týka dôvernej povahy informácií, ktoré má k dispozícii SRB pred prijatím rozhodnutia o riešení krízovej situácie.
- 609 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že žalobcovia v žalobe spomínajú „vyhlásenia a prezradenie informácií zo strany SRB 23. a 31. mája 2017, ako aj počas nasledujúcich dní“. V replike žalobcovia odkazujú len na rozhovor s predsedníčkou SRB 23. mája 2017 a na článok uverejnený agentúrou Reuters 31. mája 2017.

610 Keďže žalobcovia neuvádzajú, o aké ďalšie údajné vyhlásenia SRB ide, Všeobecný súd preskúma len obsah vyjadrení predsedníčky SRB 23. mája 2017 a článok agentúry Reuters z 31. mája 2017, o ktoré sa žalobcovia opierajú, keď namietajú porušenie povinnosti mlčanlivosti.

611 Po prvé pokiaľ ide o rozhovor, ktorý predsedníčka SRB poskytla televíznej stanici Bloomberg 23. mája 2017, novinár sa opýtal:

„Môžeme sa presunúť do Španielska? Rád by som divákovi ukázal niečo, na čo sa intenzívne zameriava náš radar tu v televízii Bloomberg, ide o Banco Popular a dlhopisy prevoditeľné na požiadanie, ktoré sú momentálne trochu pod tlakom. Táto inštitúcia má koeficient CET 1 o niečo vyšší ako 7 %. Máte ju aj vy na svojom radare?“ [Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?]

612 Predsedníčka SRB odpovedala:

„Nikdy nehovorím o bankách jednotlivo. Na radare máme viacero bánk a, samozrejme, sledujeme aj prípad Banco Popular, ale nielen ten.“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).

613 Na jednej strane treba konštatovať, že ako zdôrazňuje SRB, tieto vyhlásenia majú všeobecnú platnosť, keďže dohľad nad inštitúciami je súčasťou jej poslania v spolupráci s ECB. Informácia, podľa ktorej Banco Popular ako úverová inštitúcia, na ktorú sa vzťahuje jednotný mechanizmus dohľadu, je „sledovaná“, nie je dôverná.

614 Navyše z článku z 15. mája 2017, uverejneného na stránke *elconfidencial.com*, ktorý je spomenutý v bode 41 vyššie, vyplýva, že informácia, podľa ktorej bola Banco Popular predmetom inšpekcie ECB, už bola verejná.

615 Na druhej strane počas tohto rozhovoru predsedníčka SRB nespomína možnosť riešenia krízovej situácie banky Banco Popular. Z týchto slov nemožno vyvodiť nijaké závery, pokiaľ ide o nadchádzajúce riešenie krízovej situácie banky Banco Popular a už vôbec nie pokiaľ ide o nástroj riešenia krízových situácií, ktorý by SRB mohla uplatniť.

616 Navyše, keďže tieto slová nemožno vykladať v tom zmysle, že Banco Popular bude predmetom postupu riešenia krízových situácií, nevzťahujú sa na ne možnosti upravené v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014, ktoré sa týka oznámenia akejkoľvek informácie v súvislosti s rozhodnutím o riešení krízových situácií pred jeho prijatím.

617 Okrem toho, pokiaľ ide o ďalší úryvok z tohto rozhovoru, citovaný v bode 16 žaloby, stačí poukázať na to, že vyjadrenia predsedníčky SRB sú všeobecné a netýkajú sa konkrétnej situácie banky Banco Popular. V tomto úryvku totiž na otázku týkajúcu sa budúcnosti inštitúcií, akou je Banco Popular, ktoré nedávno získali finančné prostriedky na trhu a mali by ťažkosti urobiť to znova, predsedníčka SRB odpovedala:

„Opakujem ešte raz, nebudem hovoriť o banke Banco Popular. Ako iste chápete, domnievam sa, že zaoberať sa touto problematikou znamená práve vrátiť sa k otázke hlbšej príčiny, a je to individuálne a citlivé rozhodnutie v každom jednotlivom prípade, keď si položíte otázku, či je možné previesť portfólio nesplácaných úverov na zlú banku. Je možné pokúsiť sa predať ho? Ako ho môžete reštrukturalizovať? Zlúčenie je vždy jednou z možností. Myslím si, že mojím jasným posolstvom je, že sme v posledných rokoch tvrdo pracovali a pokúsili sme sa zaviesť plány riešenia krízových situácií, ktoré, dúfajme, ponúknu aj viac súkromných riešení. Banka je teda skôr, než sa dostane do bodu, keď už nie je životaschopná a je potrebné riešiť jej krízovú situáciu, štruktúrovaná tak, aby bolo možné nájsť alternatívne, súkromné riešenia. Povedala by som, že aj z nášho hľadiska vždy existuje riešenie, ktoré preferujeme. A neexistuje univerzálne riešenie.“

618 Treba teda vychádzať z toho, že vyjadrenia predsedníčky SRB počas rozhovoru z 23. mája 2017 neobsahujú dôverné informácie a nepredstavujú porušenie zásady dôvernosti ani povinnosti služobného tajomstva upravenej v článku 88 nariadenia č. 806/2014 a v článku 339 ZFEÚ.

619 Po druhé, pokiaľ ide o článok uverejnený agentúrou Reuters 31. mája 2017, nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom riešenia krízovej situácie banky Banco Popular“ (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular), v tomto článku je uvedené, že podľa nemenovaného vysoko postaveného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca, a že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“. Podľa tohto článku vysoko postavený úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu, pričom dodala, že ponuka na zlúčenie banky nemusí priniesť želaný výsledok.

620 V tomto článku agentúry Reuters je zároveň uvedené, že podľa iného zdroja, rovnako anonymného, prebiehajú všeobecné prípravy, hoci ešte nebolo prijaté nijaké konkrétne opatrenie. Podľa tohto článku hovorca Banco Popular vyhlásil, že banka pracuje na viacerých plánoch vrátane zlúčenia, zvýšenia imania a predaja aktív.

621 Ďalej treba poukázať na to, že v tomto článku je spomenutá tlačová správa SRB z toho istého dňa, v ktorej SRB uviedla, že sa nevyjadruje ku konkrétnym ťažkostiam určitej banky, že nemôže potvrdiť interpretácie týkajúce sa citácie údajných vyjadrení svojej predsedníčky a že nikdy nevydáva varovanie v súvislosti s bankami.

622 Žalobcovia spomínajú úryvok z tohto článku, podľa ktorého „prebiehajú všeobecné prípravy“. Stačí konštatovať, že podľa článku o tom informoval „iný zdroj“, rovnako anonymný, o ktorom nie je uvedené, že ide o úradníka Únie. Tieto vyjadrenia teda nemožno pripísať úradníkovi Komisie alebo zamestnancovi SRB. Okrem toho odkaz na „všeobecné prípravy“ je veľmi vágny a neobsahuje nič, na základe čoho by sa dalo určiť, či sa týka postupu riešenia krízových situácií, ktorý sa začal v Banco Popular, alebo či odkazuje na plány samotnej banky, ktoré sú tiež spomenuté v tomto článku.

- 623 Navyše treba konštatovať, že žalobcovia nespresňujú, ktoré informácie uvedené v tomto článku sú dôverné, ani v akom zmysle by ich zverejnenie znamenalo porušenie požiadaviek na služobné tajomstvo, ktoré platia pre SRB alebo Komisiu. V každom prípade vyjadrenia tohto úradníka Únie, ktoré článok priniesol, sa netýkajú dôverných informácií, ktoré by mohli poznať len členovia SRB alebo Komisie, a nie sú spôsobilé preukázať existenciu údajných únikov informácií, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia.
- 624 Úradník tak po prvé spomenul „včasné varovanie“, ktoré údajne vydala predsedníčka SRB. Treba však poukázať na to, že toto tvrdenie nezodpovedá právomoci SRB, čo SRB napokon pripomenula v tlačovej správe z 31. mája 2017.
- 625 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie tohto úradníka, podľa ktorého „predsedníčka SRB vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu“, stačí konštatovať, že toto vyjadrenie opakuje podstatu toho, čo predsedníčka SRB verejne potvrdila v rozhovore poskytnutom televíznej stanici Bloomberg 23. mája 2017, t. j. že Banco Popular je „sledovaná“. Navyše SRB v tlačovej správe dementovala široký výklad tohto vyjadrenia.
- 626 Okrem toho skutočnosť, že tento článok prináša údajné vyjadrenia predsedníčky SRB, nepostačuje na preukázanie ich autenticity, a to tým viac, že nie je uvedená totožnosť osoby, ktorá o týchto vyjadreniach údajne informovala.
- 627 Po tretie, čo sa týka tvrdenia tohto úradníka, že ponuka na zlúčenie banky nemusí priniesť želaný výsledok, z toho istého článku vyplýva, že samotná Banco Popular uviedla, že termín na predloženie ponúk v rámci procesu súkromného predaja, pôvodne stanovený na 10. júna 2017, je flexibilný.
- 628 V tomto smere žalobcovia v prílohe k žalobe predložili článok z denníka *El País* z 31. mája 2017, nazvaný „Banco Popular predlžuje lehotu na predloženie ponúk do konca júna“ (El Popular amplía el plazo para presentar ofertas hasta fin de junio), ktorý potvrdzuje, že banka posunula termín na predloženie ponúk z 10. júna na posledný týždeň tohto mesiaca.
- 629 Skutočnosť, že proces súkromného predaja začatý v apríli 2017 by nemusel priniesť želaný výsledok, teda nemožno pokladať za dôvernú informáciu, ale len za dedukciu vyplývajúcu z okolností, konkrétne že k 31. máju 2017 Banco Popular ešte v rámci tohto procesu nenašla nadobúdateľa a že termín na ukončenie procesu bol posunutý.
- 630 Po štvrté pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého nemenovaný vysoko postavený úradník Únie uviedol, že jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že by mohlo byť potrebné riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, ak nenájde kupca, treba poukázať na to, že už počas mesiaca máj bolo vo viacerých článkoch v tlači spomenuté, že Banco Popular má ťažkosti a začala proces súkromného predaja.
- 631 Z článku z 11. mája 2017 uverejneného na internetovej stránke *elconfidencial.com*, ktorý je citovaný v bode 40 vyššie, tak vyplýva, že riaditeľ banky Banco Popular si pre hroziaci bankrot objednal urýchlený predaj banky. Zmienka v článku agentúry Reuters z 31. mája 2017, podľa ktorej „jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe“ varoval úradníkov Únie, podľa všetkého zodpovedá informácii poskytnutej v tomto článku z 11. mája 2017, podľa ktorej z dôvodu vážnej hrozby bankrotu predovšetkým v dôsledku neustáleho odlevu vkladov bol riaditeľ banky Banco Popular nútený začať postup predaja, aby splnil požiadavky ECB. Navyše

v článku z 15. mája 2017 uverejnenom na internetovej stránke *elconfidencial.com*, ktorý je spomenutý v bode 41 vyššie, bolo uvedené, že plán predaja banky Banco Popular, ktorý realizuje jej riaditeľ, bol prijatý po inšpekcii ECB.

- 632 Skutočnosť, že banke Banco Popular hrozí bankrot, ak v postupe predaja, ktorý začala realizovať, nenájde nadobúdateľa, bola teda verejnou informáciou od polovice mája 2017.
- 633 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobcov vyjadrenia nemenovaného úradníka Únie, ktoré priniesol tento článok, neobsahujú také dôverné informácie o realizácii postupu riešenia krízových situácií v Banco Popular, aké sú uvedené v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014, ktoré by mohli poznať len úradníci Komisie alebo členovia SRB.
- 634 Navyše tento článok agentúry Reuters sa opiera o vyjadrenia údajného nemenovaného úradníka Únie, nie je však uvedené, do ktorej inštitúcie alebo orgánu Únie patrí.
- 635 Ako tvrdí SRB, také vyjadrenia mohli vysloviť mnohé iné osoby než členovia SRB alebo úradníci Komisie, a to najmä vzhľadom na možnosti výmeny informácií, ktoré upravuje predovšetkým článok 88 ods. 6 nariadenia č. 806/2014.
- 636 Podľa judikatúry však v rámci konania o náhrade škody práve žalobcovi prináleží preukázať, že podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 ZFEÚ sú splnené. Keďže teda žalobcovia v prejednávanej veci nepreukázali, že uverejnenie informácií v tlači bolo výsledkom prezradenia informácií, ktoré možno pripísať Komisii alebo SRB, toto zverejnenie im v zásade nemožno vytýkať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júla 2008, *Franchet a Byk/Komisia*, T-48/05, EU:T:2008:257, bod 182 a citovanú judikatúru).
- 637 V tomto smere treba poukázať na to, že žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz toho, že úradník citovaný v tomto článku je úradníkom Komisie alebo zamestnancom SRB.
- 638 Žalobcovia len tvrdia, že tento článok preukazuje existenciu únikov a že SRB nepoprela, že k únikom došlo. Tvrdia, že SRB a Komisia nepredložili nijakú správu ani neuskutočnili interné vyšetrovanie, na základe ktorého by sa dalo dospieť k záveru, že nie sú príčinou úniku informácií uvedených v článku agentúry Reuters. Tvrdia, že keďže sa neuskutočnilo interné vyšetrovanie, SRB a Komisia nemôžu predložiť nijaký dôkaz, ktorým by vyvrátili domnienku plynúcu z odôvodnenia 116 a článkov 88 a 91 nariadenia č. 806/2014.
- 639 Ak by však aj zdrojom vyjadrení uvedených v tomto článku bol únik informácií od úradníka Únie, keďže nie je preukázané, že útvary Komisie alebo SRB sú zodpovedné za únik informácií, o ktorom svedčia články v tlači, na ktoré žalobcovia odkazujú, z judikatúry vyplýva, že takýto pôvod úniku informácií nemožno predpokladať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. marca 2006, *BASF/Komisia*, T-15/02, EU:T:2006:74, bod 605).
- 640 Navyše treba poukázať na to, že aj keby bolo pravdepodobné, že Komisia alebo SRB môžu byť príčinou úniku informácií, táto možnosť sama osebe nestačí na to, aby na nich spočívalo bremeno preukázať opak, ako tvrdia žalobcovia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2006, *Degussa/Komisia*, T-279/02, EU:T:2006:103, bod 412).

- 641 Na rozdiel od tvrdení žalobcov odôvodnenie 116 ani článok 88 nariadenia č. 806/2014, ktoré zakazujú sprístupniť dôverné informácie akejkoľvek osobe alebo orgánu, nemožno vykladať tak, že obsahujú domnienku, podľa ktorej každý únik informácií v súvislosti s riešením krízovej situácie subjektu pochádza od zamestnanca SRB, z čoho vyplýva prenesenie dôkazného bremena.
- 642 Keďže v prejednávanej veci neexistuje domnienka, podľa ktorej Komisia alebo SRB spôsobili údajný únik informácií, neprináleží im preukázať, že to tak nebolo.
- 643 Navyše z nevykonania interného vyšetrovania nemožno v nijakom prípade vyvodiť dôkaz toho, že SRB alebo Komisia porušili svoju povinnosť mlčanlivosti. Treba preto vychádzať z toho, že skutočnosť, že SRB a Komisia nevykonali interné vyšetrovanie s cieľom určiť pôvod potenciálnych únikov informácií po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie, nie je relevantná, pokiaľ ide o posúdenie protiprávneho konania, ktoré je príčinou škody namietanej žalobcami.
- 644 V tomto smere listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 9. októbra 2020 žalobcovia predložili návrh nových dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Tento návrh dôkazov sa týka dvoch interných e-mailov SRB z 10. a 18. augusta 2017, ktoré súvisia s potenciálnym únikom informácií, z ktorého vychádza článok agentúry Reuters z 31. mája 2017. Žalobcovia spomínajú, že získali prístup k týmto dokumentom na základe rozhodnutia odvolacieho výboru SRB z 15. apríla 2020, ktoré sa týkalo ich žiadosti o sprístupnenie dokumentov podanej podľa článku 90 nariadenia č. 806/2014, a že SRB im poskytla tieto dva e-maily 27. augusta 2020. Tvrdia, že tieto e-maily preukazujú, že sa neuskutočnilo interné vyšetrovanie SRB v súvislosti s údajným únikom informácií, na ktorom je založený článok z 31. mája 2017.
- 645 Stačí pripomenúť, že žalobcovia nepreukázali, že vyjadrenia uvedené v článku agentúry Reuters z 31. mája 2017 sú založené na úniku informácií od zamestnanca SRB, a že to, že SRB nevykonala interné vyšetrovanie, nie je relevantné na účely určenia, či SRB porušila svoju povinnosť mlčanlivosti. Treba teda vychádzať z toho, že tento nový dôkaz, ktorý má preukázať neexistenciu interného vyšetrovania SRB týkajúceho sa údajného úniku informácií, na ktorom je založený článok z 31. mája 2017, nie je relevantný.
- 646 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia nepreukázali existenciu porušenia zásady dôvernosti a povinnosti služobného tajomstva zo strany SRB alebo Komisie.

2) O druhej výhrade týkajúcej sa pasívneho postoja SRB a Komisie

- 647 Žalobcovia tvrdia, že na začiatku úniku informácií SRB a Komisia namiesto toho, aby prijali opatrenia na zmiernenie ujmy, zaujali pasívny postoj voči právu na dobrú správu vecí verejných a právu na včasnú intervenciu. Keď SRB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, prijala program riešenia krízovej situácie, pričom však nevzala do úvahy opatrenia, ktoré by boli pre žalobcov menej obmedzujúce, čím porušila nariadenie č. 806/2014 a základné zásady, akými sú zásady proporcionality, zákazu diskriminácie a svojvoľnosti, ako aj právo byť vypočutý a právo na odôvodnenie rozhodnutí. Domnievajú sa, že keďže SRB a Komisia vytvorili stav neistoty, ktorý spôsobil bankrot banky Banco Popular, boli povinné konať tak, aby minimalizovali spôsobenú ujmu.
- 648 Treba poukázať na to, že žalobcovia nevysvetľujú, čo presne vytýkajú Komisii a SRB, keď sa odvolávajú na ich „pasívny postoj“, ani aké opatrenia mali prijať na „zmiernenie ujmy“.

- 649 Ako zdôrazňuje Komisia, podľa judikatúry opomenutie zo strany inštitúcií Únie môže spôsobiť vznik zodpovednosti Únie, len pokiaľ inštitúcie porušili svoju zákonnú povinnosť konať, vyplývajúcu z ustanovenia práva Únie (rozsudok z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, EU:C:1994:329, bod 58; pozri tiež rozsudky zo 14. decembra 2005, Beamglow/Parlement a i., T-383/00, EU:T:2005:453, bod 166 a citovanú judikatúru, a zo 16. novembra 2017, Acquafarm/Komisia, T-458/16, neuverejnený, EU:T:2017:810, bod 47 a citovanú judikatúru). Žalobcovia však nevysvetľujú, podľa ktorých ustanovení mali SRB a Komisia povinnosť konať, aby zabránili prijatiu rozhodnutia o riešení krízovej situácie.
- 650 V rozsahu, v akom žalobcovia odkazujú na tvrdenia, ktoré už uviedli v súvislosti s návrhom na zrušenie rozhodnutí, stačí poukázať na to, že boli zamietnuté v rámci analýzy prvého žalobného dôvodu. Konkrétne tvrdenia o pasívnom postoji SRB a Komisie v rozpore so zásadou riadneho úradného postupu boli zamietnuté v rámci analýzy tretej výhrady prvej časti prvého žalobného dôvodu v bodoch 173 až 176 vyššie a tvrdenia o nezohľadnení menej obmedzujúcich opatrení pre žalobcov boli zamietnuté v rámci druhej a tretej časti prvého žalobného dôvodu.
- 651 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobcovia nepreukázali existenciu protiprávneho konania SRB alebo Komisie, a teda nepreukázali existenciu dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 596 vyššie vzhľadom na to, že prvá podmienka vzniku mimozmluvnej zodpovednosti SRB alebo Komisie nie je splnená, je potrebné zamietnuť druhú žiadosť o náhradu škody, pričom nie je potrebné skúmať ďalšie podmienky.
- 652 Všeobecný súd však v záujme riadneho výkonu spravodlivosti považuje za vhodné preskúmať aj tvrdenia žalobcov, ktoré sa týkajú existencie príčinnej súvislosti medzi údajným protiprávnym konaním SRB a Komisie a ujmou, ktorú utrpeli.

b) O príčinnej súvislosti

- 653 Žalobcovia tvrdia, že príčinná súvislosť týkajúca sa zverejňovania dôverných informácií je spomenutá v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014 v tom zmysle, že by mohlo mať za následok riešenie krízovej situácie bankovej inštitúcie. Použitie výrazu „treba predpokladať“ v odôvodnení 116 znamená, že v prípade porušenia povinnosti mlčanlivosti je na inštitúciách EÚ, aby preukázali neexistenciu príčinnej súvislosti.
- 654 Žalobcovia pripomínajú, že vyhlásenie predsedníčky SRB z 23. mája 2017, podľa ktorého SRB sleduje banku Banco Popular, a článok agentúry Reuters z 31. mája 2017, podľa ktorého SRB uplatní postup riešenia krízovej situácie, boli príčinou všeobecnej paniky, ktorá viedla k poklesu akcií banky Banco Popular na burze a k masívnym výberom vkladov. Po týchto únikoch informácií SRB a Komisia neurobili nič na nápravu situácie, v dôsledku čoho SRB dospela k záveru, že Banco Popular zlyháva, a začala postup riešenia krízovej situácie. Navyše SRB sa dopustila viacerých porušení pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie. Všetky tieto porušenia sú príčinou ujmy spôsobenej žalobcom. Žalobcovia sa domnievajú, že SRB a Komisia nemali prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, pričom v takom prípade by ešte mali k dispozícii svoje investície, alebo ho mali prijať za iných podmienok, pričom v takom prípade by nemuseli utrpieť majetkovú škodu.
- 655 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa existencie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným správaním a uvádzanou ujmou, táto ujma musí dostatočne priamym spôsobom vyplývať z vytýkaného správania, ktoré musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy, pričom neexistuje povinnosť napraviť

každý, aj vzdialený škodlivý dôsledok nezákonnej situácie. Žalobcovi prináleží predložiť dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi vytýkaným správaním a uvádzanou ujmom (pozri rozsudok z 11. júla 2019, BP/FRA, T-838/16, neuverejnený, EU:T:2019:494, bod 217 a citovanú judikatúru).

- 656 Žalobcovia tvrdia, že vyhlásenie predsedníčky SRB z 23. mája 2017 a článok agentúry Reuters z 31. mája 2017 sú príčinou krízy likvidity banky Banco Popular.
- 657 Tieto tvrdenia sú založené na čiastkovom a nesprávnom prezentovaní skutkových okolností, ktoré stáli na počiatku krízy likvidity banky Banco Popular, a príčin, ktoré viedli k tomu, že banka zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala.
- 658 Treba preto pripomenúť, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, uviedla, že Banco Popular pritiahla pozornosť z dôvodu svojej nízkej ziskovosti, nízkej kvality svojich aktív a nízkej miery krytia v porovnaní s inými bankami a že od januára 2017 je predmetom negatívneho mediálneho krytia. ECB poukázala na to, že keď Banco Popular vo februári 2017 oznámila svoje ročné výsledky za rok 2016, informovala o potrebe vytvoriť špeciálne rezervy a o výmene svojho riaditeľa. Konštatovala, že tieto vyhlásenia zapríčinili zníženie ratingu banky Banco Popular zo strany DBRS a vyvolali významné obavy u zákazníkov Banco Popular, ktoré viedli k neočakávaným výberom vkladov.
- 659 ECB poukázala aj na to, že ďalšiu vlnu výberov vkladov spustilo uverejnenie verejného vyhlásenia *ad hoc* bankou Banco Popular 3. apríla 2017, v ktorom informovala o výsledku viacerých vnútorných auditov, a podporili ju ďalšie udalosti spomenuté v bode 56 vyššie.
- 660 V odôvodnení 24 programu riešenia krízovej situácie SRB citovala viaceré skutočnosti, ktoré viedli k rýchlemu zhoršeniu stavu likvidity banky Banco Popular, konkrétne:
- vo februári 2017 Banco Popular oznámila, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate 3,485 miliardy eur, a vymenovala nového výkonného riaditeľa,
 - dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS znížila rating Banco Popular,
 - dňa 3. apríla 2017 Banco Popular vydala verejné vyhlásenie *ad hoc*, v ktorom informovala o výsledkoch vnútorného auditu, ktoré môžu mať významný vplyv na jej účtovnú závierku, a potvrdila, že jej výkonný riaditeľ bol nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie,
 - dňa 7. apríla 2017 znížila rating Banco Popular agentúra Standard & Poor's a 21. apríla agentúra Moody's,
 - dňa 12. mája 2017 Banco Popular porušila požiadavku na krytie likvidity vo výške 80 % a následne nebola schopná opätovne dosiahnuť súlad so zákonom stanovenou hodnotou,
 - pokračujúce negatívne mediálne krytie v súvislosti s finančnými výsledkami banky Banco Popular a s údajným bezprostredným rizikom bankrotu alebo nedostatku likvidity spôsobili nárast výberov vkladov,
 - dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody's znížili rating Banco Popular.
- 661 SRB poukázala na to, že všetky tieto okolnosti viedli k významnému odlevu vkladov.

- 662 Ďalej treba uviesť, že správna rada banky Banco Popular v zápisnici zo zasadnutia zo 6. júna 2017, po ktorom bolo oznámené, že banka zlyháva, uvádza dôvody, ktoré viedli k danej situácii banky Banco Popular, okrem iného článku v tlači o finančnej situácii skupiny vo všeobecnosti a banky Banco Popular zvlášť, uverejnené v priebehu predchádzajúcich mesiacov, a ich účinky na stav likvidity. Správna rada spomenula, že obdobie extrémneho finančného napätia, ktorým Banco Popular prechádza, je spôsobené viacerými faktormi, najmä nižšou platobnou schopnosťou, kvalitou aktív a ich krytím v porovnaní s referenčnou skupinou, ako aj nepretržitým mimoriadne negatívnym mediálnym pokrytím skupiny v niektorých médiách. Z toho vyplýva, že správna rada síce uznáva, že informácie o finančných ťažkostiach skupiny, šírené niekoľko mesiacov v tlači, prispeli k situácii banky Banco Popular, uvádza ich však len ako jeden z faktorov a nespomína vyhlásenie predsedníčky SRB z 23. mája 2017 ani článok agentúry Reuters z 31. mája 2017.
- 663 Z týchto skutočností, ktoré žalobcovia nepopierajú, vyplýva, že situácia Banco Popular sa zhoršila už dávno pred 23. májom 2017 a že krízu likvidity banky Banco Popular spôsobili viaceré faktory, ktorých príčinou boli zlé výsledky banky oznámené vo februári a v apríli 2017. Predovšetkým krytie likvidity banky Banco Popular nebolo v súlade so zákonom stanovenými požiadavkami od 12. mája 2017.
- 664 Treba poukázať na to, že žalobcovia nemôžu ignorovať všetky objektívne okolnosti, ktoré spôsobili problémy banky Banco Popular s likviditou najmä od apríla 2017. Nemôžu dôvodne tvrdiť, že vyhlásenie z 23. mája 2017 a článok z 31. mája 2017, dokonca aj keby vychádzali z porušenia zásady dôvernosti zo strany SRB alebo Komisie, boli príčinou krízy likvidity banky Banco Popular, a teda ich ujmy.
- 665 Z toho teda vyplýva, že žalobcovia nepreukázali príčinnú súvislosť medzi údajnými nezákonnosťami, ktorých sa dopustila SRB a Komisia, a krízou likvidity banky Banco Popular, a teda medzi týmito nezákonnosťami a tvrdenou ujmu.
- 666 Tento záver nie je spochybnený ostatnými tvrdeniami žalobcov.
- 667 Žalobcovia tvrdia, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, poukázala na to, že straty vkladov boli od 31. mája 2017 mimoriadne významné po tom, čo médiá odhalili, že banka by mohla čeliť likvidácii, ak by prebiehajúci proces súkromného predaja nebol vo veľmi krátkom čase úspešný.
- 668 Z posúdenia vyplýva, že podľa ECB oznámenie neúspechu procesu súkromného predaja a rizika likvidácie spoločnosti prehĺbilo straty vkladov banky Banco Popular. To je však len jeden z mnohých ďalších faktorov citovaných zo strany ECB, ktoré sú príčinou úniku vkladov. Žalobcovia nemôžu tvrdiť, že ECB uznala, že článok agentúry Reuters zapríčinil krízu likvidity banky Banco Popular.
- 669 ECB zdôraznila významné negatívne mediálne pokrytie, ktorého predmetom bola Banco Popular v tomto období, a dokonca citovala príklady článkov publikovaných 11. a 15. mája 2017, spomenutých v bodoch 40 a 41 vyššie. Žalobcovia nemôžu od všetkých týchto článkov v tlači izolovať jediný článok, v ktorom sa spomína istý úradník Únie, a tvrdiť, že iba tento článok zapríčinil únik likvidity banky Banco Popular.
- 670 Žalobcovia tiež tvrdia, že SRB v ocenení 1 a ECB v posúdení žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular z 5. júna 2017 uviedli, že 23. máj a 31. máj 2017 boli dôležitými dátumami krízy likvidity banky Banco Popular.

671 V tomto smere ECB v posúdení žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular 5. júna 2017 uviedla:

„Banco Popular od 31. marca do 1. júna 2017 čelila významným výberom vkladov vo všetkých klientskych segmentoch, čo viedlo k vážnemu zhoršeniu jej vkladovej základne... a jej vyrovnávacej kapacity (CBC...). Výbery vkladov, zapríčinené zhoršením dobrého mena banky v dôsledku mediálneho krytia a oznámením banky o potrebe pristúpiť buď k zvýšeniu imania, alebo k zlúčeniu-akvizícii z dôvodu zhoršenia jej finančnej situácie v spojení s vplyvom výrazného zníženia jej ratingu, presiahli v posledných týždňoch opakovane 500 miliónov denne (12. mája, 16. mája, 22. mája, 23. mája, 31. mája a 1. júna) v kontexte neustáleho poklesu finančných prostriedkov s obmedzenou rezervou likvidity.“

672 SRB v ocenení 1 zopakovala toto isté stanovisko, pričom uviedla, že vychádza z informácií, ktoré poskytla ECB.

673 Z toho vyplýva, že ECB a SRB spomínajú dátumy 23. a 31. mája 2017 len ako jedny z dní, v ktorých výbery vkladov presiahli 500 miliónov eur, a nemajú nijakú spojitosť s vyhlásením predsedníčky SRB a s článkom agentúry Reuters. Na rozdiel od tvrdení žalobcov ECB a SRB neuviedli, že dátumy 23. a 31. mája sú dôležitejšie ako ostatné uvedené dátumy. Navyše zdôraznili, že príčin výberov vkladov je viacero, z čoho nemožno vyvodiť, ako to robia žalobcovia, že vyhlásenie z 23. mája a článok z 31. mája boli príčinou vzniku krízy likvidity banky Banco Popular.

674 Navyše vývoj kurzu akcií banky Banco Popular vykazoval od júna 2016 do júna 2017 neustály pokles. Na rozdiel od tvrdení žalobcov tento vývoj neodhaľuje nijakú súvislosť medzi vyhlásením z 23. mája a článkom z 31. mája 2017 na jednej strane a kurzom akcií banky Banco Popular na druhej strane. Pokles ceny akcií Banco Popular sa dá vysvetliť zlou finančnou situáciou banky a treba ho dať do súvislosti s po sebe idúcimi zníženiami ratingu banky Banco Popular zo strany ratingových agentúr, ktoré sú uvedené v bodoch 32, 38 a 46 vyššie.

675 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žiadosti žalobcov o náhradu škody treba zamietnuť.

C. O návrhoch na zrušenie ocenenia 2 a na vyplatenie náhrady

676 Tretím bodom návrhov žalobcovia spochybňujú ocenenie 2 na základe článku 20 ods. 15 a článkov 86 a 87 nariadenia č. 806/2014 a uplatňujú si právo na náhradu.

677 Komisia tvrdí, že spochybnenie ocenenia 2 je neprípustné. SRB tvrdí, že ocenenie 2 nemožno napadnúť oddelene od rozhodnutia o riešení krízovej situácie.

678 Po prvé žalobcovia navrhujú zrušenie ocenenia 2 nezávisle od zrušenia napadnutých rozhodnutí. V žalobe totiž výslovne uvádzajú, že právo napadnúť ocenenie na základe článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 predstavuje návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia o riešení krízovej situácie, konkrétne znaleckého posudku, ktorý SRB použila na účely riešenia krízovej situácie. Tvrdia, že návrh, ktorý podali na základe článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014, je nezávislý od žaloby o neplatnosť napadnutých rozhodnutí a od ich žiadostí o náhradu škody. Tento návrh by bol prípustný aj v prípade zamietnutia ostatných návrhov.

- 679 Navyše v liste podanom do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2019, ktorý sa týka návrhu na pozmenenie dôkazných prostriedkov, samotní žalobcovia prezentujú návrh na zrušenie napadnutých rozhodnutí, žalobu o určenie mimozmluvnej zodpovednosti a spochybnenie ocenenia 2 spolu s návrhom na vyplatenie náhrady škody ako tri samostatné opravné prostriedky.
- 680 V tomto smere treba poukázať na to, že článok 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:
- „Oceňovanie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, alebo rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje. Ocenenie samo osebe nepodlieha samostatnému právu na opravný prostriedok, ale môže byť predmetom opravného prostriedku spolu s rozhodnutím Jednotnej rady.“
- 681 V tomto smere žalobcovia vychádzajú z nesprávneho výkladu tohto ustanovenia a odôvodnenia 63 nariadenia č. 806/2014, podľa ktorého „takéto ocenenie by malo podliehať právu na opravný prostriedok len spolu s rozhodnutím o riešení krízovej situácie“. Na rozdiel od tvrdení žalobcov možnosť podať „spoločný“ opravný prostriedok proti oceneniu a programu riešenia krízovej situácie neznamena, že je možné napadnúť ocenenie opravným prostriedkom, ktorý by bol oddelený od návrhu na zrušenie programu riešenia krízovej situácie, aj keď je podaný v rovnakom čase a v rámci jediného podania.
- 682 Z výrazov použitých v článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 jasne vyplýva, že ocenenie 2 ako neoddeliteľná súčasť programu riešenia krízovej situácie možno napadnúť len v rámci opravného prostriedku, ktorým sa žalobca domáha zrušenia uvedeného programu, ale nemôže byť predmetom samostatného opravného prostriedku.
- 683 Treba preto konštatovať, že návrh, ktorým sa žalobcovia domáhajú len zrušenia ocenenia 2 nezávisle od svojho návrhu na zrušenie napadnutých rozhodnutí, treba chápať ako opravný prostriedok oddelený od toho, ktorým sa žalobcovia domáhajú zrušenia programu riešenia krízovej situácie. Článok 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014, na ktorom žalobcovia založili svoj návrh na zrušenie ocenenia 2, však výslovne vylučuje možnosť podať taký opravný prostriedok.
- 684 V dôsledku toho treba návrh na zrušenie ocenenia 2 zamietnuť ako neprípustný.
- 685 Po druhé si žalobcovia uplatňujú právo na náhradu škody, ktoré vyplýva priamo z článku 17 Charty, hoci nariadenie č. 806/2014 neupravuje systém náhrad. Pokiaľ ide o náhradu škody, žalobcovia tvrdia, že akcionári a držiteľia dlhopisov Banco Popular mali po vyriešení krízovej situácie dostať kompenzáciu, ktorá sa rovná čistej hodnote aktív v súlade s článkom 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014, a nie hodnote pri likvidácii. Tvrdia, že tento návrh je prípustný napriek tomu, že nešpecifikovali presný rozsah škody ani presnú výšku požadovanej náhrady.
- 686 Žalobcovia ďalej uvádzajú, že „opravný prostriedok v zmysle článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 je nezávislý od žaloby o neplatnosť a od návrhu na určenie mimozmluvnej zodpovednosti“ a že ocenenie použité na účely tohto ustanovenia „sa líši od výpočtu škody v prípade zrušenia s potvrdením účinkov alebo od výpočtu v prípade mimozmluvnej zodpovednosti“. V replike si uplatňujú právo na náhradu škody, ktorá sa rovná čistej hodnote aktív banky Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie v súlade s článkom 20 ods. 12 a 16 nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 20 ods. 15 a s článkami 86 a 87 tohto nariadenia.

- 687 V replike žalobcovia tvrdia, že keby ocenenie 2 odrážalo čistú hodnotu aktív banky Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie, nedošlo by k riešeniu krízovej situácie banky alebo by bolo potrebné stanoviť vyššiu ponuku minimálnej ceny, z čoho by mali prospech akcionári a držiteľia kapitálových nástrojov. Domnievajú sa, že vzhľadom na odhady ECB a banky Banco Popular bola čistá hodnota aktív Banco Popular kladná vo výške 7 miliárd eur a že akcionárov a držiteľov kapitálových nástrojov treba odškodniť sumou vypočítanou na základe tejto hodnoty, t. j. 1,67 eura na akciu.
- 688 Navyše treba poukázať na to, že listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2019 žalobcovia vzali späť svoj návrh uvedený v žalobe, ktorým sa domáhali vymenovania znalca, ktorý vykoná spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie na účely výpočtu čistej hodnoty aktív banky Banco Popular.
- 689 Treba však konštatovať, že z tvrdení žalobcov sa nedá pochopiť, aký je právny základ tejto žiadosti o náhradu škody, ktorú si uplatňujú v rámci opravného prostriedku voči oceneniu 2.
- 690 Po prvé odkazy žalobcov na článok 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 ako na základ ich žiadosti o náhradu škody nie sú zrozumiteľné. V tomto ustanovení, pripomenutom v bode 681 vyššie, je uvedené len to, že ocenenie, z ktorého vychádza SRB, je neoddeliteľnou súčasťou programu riešenia krízovej situácie a nemôže byť predmetom samostatného opravného prostriedku.
- 691 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého právo na náhradu škody vyplýva priamo z porušenia majetkového práva zakotveného v článku 17 ods. 1 Charty, treba poukázať na to, že aj keby riešenie krízovej situácie banky Banco Popular viedlo k zásahu do majetkového práva žalobcov, tento zásah nemôže vyplývať z ocenenia 2.
- 692 Treba totiž poukázať na to, že cieľom ocenenia 2, ktoré vykonal nezávislý expert, bolo poskytnúť SRB informácie, na základe ktorých môže prijať program riešenia krízovej situácie, a ako zdôrazňuje Komisia, samo osebe nevyvoláva nijaké záväzné právne účinky, ktoré by mohli ovplyvniť záujmy žalobcov. Iba program riešenia krízovej situácie a rozhodnutie 2017/1246 vyvolávajú záväzné právne účinky. Žalobcovia sa teda nemôžu domáhať priznania náhrady škody na základe spochybnenia ocenenia 2 nezávisle od spochybnenia napadnutých rozhodnutí.
- 693 Po tretie, pokiaľ ide o odkaz žalobcov na článok 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014, stačí konštatovať, že toto ustanovenie nie je v prejednávanej veci relevantné.
- 694 Článok 20 ods. 12 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:
- „V prípade, že odhad čistej hodnoty aktív subjektu uvedeného v článku 2 na základe konečného ex post ocenenia je vyšší než odhad čistej hodnoty aktív daného subjektu na základe predbežného ocenenia, Jednotná rada môže od vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií požadovať, aby:
- a) vykonal právomoc zvýšiť hodnotu nárokov veriteľov alebo vlastníkov relevantných kapitálových nástrojov, ktoré sa odpísali na základe nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov;

- b) dal inštrukcie preklenovacej inštitúcii alebo subjektu pre správu aktív, aby v súvislosti s aktívami, právami alebo záväzkami vyplatili inštitúcii, ktorej krízová situácia sa rieši, ďalšiu protihodnotu alebo aby prípadne v súvislosti s nástrojmi vlastníctva takúto protihodnotu vyplatili vlastníkom týchto nástrojov vlastníctva.“
- 695 Stačí konštatovať, že v prejednávanej veci SRB nevykonala konečné ocenenie *ex post* na základe tohto ustanovenia. V každom prípade toto ustanovenie na rozdiel od tvrdení žalobcov neumožňuje SRB alebo Komisii priznať im náhradu škody.
- 696 Po štvrté odkaz žalobcov na článok 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 ako na základ ich práva na náhradu škody vo výške zodpovedajúcej čistej hodnote aktív banky Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie nie je zrozumiteľný, keďže toto ustanovenie stanovuje len to, že SRB zabezpečí, aby sa po vyriešení krízovej situácie vykonalo ocenenie s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a s veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, predmetom bežného konkurzného konania.
- 697 Okrem toho, pokiaľ treba tento návrh na náhradu škody chápať v tom zmysle, že žalobcovia sa ním domáhajú určenia mimozmluvnej zodpovednosti SRB alebo Komisie na základe článku 87 ods. 3 nariadenia č. 806/2014, stačí konštatovať, že uvedený návrh nespĺňa ani jednu z podmienok, ktoré sú nevyhnutné na vznik zodpovednosti inštitúcií v zmysle článku 340 ZFEÚ a ktoré sú uvedené v judikatúre citovanej v bode 595 vyššie. Žalobcovia totiž neuvádzajú, akého porušenia sa dopustila SRB alebo Komisia, ani aké správanie sa im vytýka.
- 698 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť návrh na náhradu škody, založený na spochybnení ocenenia 2.
- 699 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť tretí bod návrhov žalobcov.

D. O návrhoch na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na dôkazné prostriedky

- 700 Žalobcovia navrhli, aby Všeobecný súd nariadil rôzne opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a dôkazné prostriedky.
- 701 V žalobe žalobcovia navrhli, aby Všeobecný súd na jednej strane nariadil SRB, Komisii, ECB, Španielskemu kráľovstvu, Národnej banke Španielska a FROB predloženie rôznych dokumentov. Na druhej strane navrhli, aby Všeobecný súd nariadil vypočutie viacerých osôb ako svedkov a vypracovanie znaleckých posudkov na základe článku 91 písm. d) a e) rokovacieho poriadku.
- 702 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2019 žalobcovia predložili zmenu návrhov na dôkazné prostriedky, uvedených v žalobe a replike. V tomto liste uviedli, že berú späť návrh na nariadenie znaleckých posudkov a návrh na vypočutie svedkov obmedzujú na vypočutie predsedníčky SRB.
- 703 Pokiaľ ide o posúdenie návrhov na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania podaných účastníkom konania, treba pripomenúť, že len Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veciach, o ktorých rozhoduje (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 117 a citovanú judikatúru, a z 12. novembra 2020, Fleig/ESVČ, C-446/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:918, bod 53).

- 704 Ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, aj keď návrh na vypočutie svedkov uvedený v žalobe presne označuje skutočnosti, s ohľadom na ktoré má byť vypočutý svedok alebo svedkovia, a dôvody odôvodňujúce ich vypočutie, Všeobecnému súdu prináleží posúdiť dôležitosť návrhu vo vzťahu k predmetu konania a k potrebe vykonať výsluch označených svedkov (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 118 a citovanú judikatúru, a z 22. októbra 2020, Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser/Komisia, C-702/19 P, EU:C:2020:857, bod 29).
- 705 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd uznesením o nariadení dôkazného prostriedku z 12. mája 2021 podľa článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3 a článku 103 rokovacieho poriadku nariadil SRB, aby predložila určité dokumenty uvedené v bode 98 vyššie. Uznesením z 9. júna 2021 Všeobecný súd rozhodol, že dokumenty predložené SRB v dôvernom znení nie sú relevantné na účely vyriešenia sporu.
- 706 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že informácie uvedené v spise, ako aj vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní sú dostatočné na to, aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť, keďže bol schopný prijať užitočné rozhodnutie na základe návrhov, žalobných dôvodov a tvrdení uvedených počas konania, ako aj s prihliadnutím na dokumenty predložené účastníkmi konania.
- 707 Z toho vyplýva, že návrhy žalobcov na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania treba zamietnuť, pričom nie je potrebné rozhodnúť o prípustnosti niektorých týchto návrhov.
- 708 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobu treba zamietnuť v celom rozsahu.

V. O trovách

- 709 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, nariadi, aby nahradil trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je potrebné uložiť im povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené zo strany Komisie, SRB a Banco Santander v súlade s návrhmi týchto účastníkov konania.
- 710 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Španielske kráľovstvo teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Spoločnosť Eleveté Invest Group, SL a ďalší žalobcovia, ktorých názvy sú uvedené v prílohe, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB) a banke Banco Santander, SA.**
- 3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.**

Van der Woude

Jaeger

Kreuschitz

De Baere

Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. júna 2022.

Podpisy

Obsah

I.	Právny rámec	2
II.	Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby	6
	A. O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie	6
	B. O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie	8
	C. O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017	11
	D. O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie	13
III.	Konanie a návrhy účastníkov konania	13
IV.	Právne posúdenie	15
	A. O návrhu na zrušenie napadnutých rozhodnutí	16
	1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 nariadenia č. 806/2014	17
	a) O prvej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014	17
	1) O prvej výhrade týkajúcej sa potreby zvýšiť likviditu	21
	2) O druhej výhrade týkajúcej sa porušenia povinnosti mlčanlivosti	23
	3) O tretej výhrade týkajúcej sa porušenia zásady riadneho úradného postupu	24
	b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014	25
	c) O tretej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014	32
	2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 20 nariadenia č. 806/2014	36
	a) O prvej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014	38
	b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 5 písm. a) až c) a f) nariadenia č. 806/2014	39
	c) O tretej časti žalobného dôvodu založenej na nedostatočnej nezávislosti spoločnosti Deloitte	41
	d) O štvrtej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 z dôvodu, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“	44

1) O prvej výhrade, podľa ktorej ocenenie 2 bolo založené na nesprávnych kritériách	44
2) O druhej výhrade, podľa ktorej sú ocenenia 1 a 2 vysoko špekulatívne	46
3) O tretej výhrade, podľa ktorej ocenenie 2 nie je „spravodlivé, obozretné a realistické“	52
e) O piatej časti žalobného dôvodu založenej na porušení článku 20 ods. 7 a 9 nariadenia č. 806/2014	53
3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý a práva na prístup k spisu, ktoré stanovuje článok 41 ods. 2 Charty	55
a) O prvej časti žalobného dôvodu založenej na porušení práva byť vypočutý	55
b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na porušení práva na prístup k spisu . .	65
4. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	69
B. O žiadostiach o náhradu škody	76
1. O prvej žiadosti o náhradu škody	76
2. O druhej žiadosti o náhradu škody	77
a) O namietanej protizákonnosti	78
1) O prvej výhrade, ktorá sa týka porušenia povinnosti mlčanlivosti	79
2) O druhej výhrade týkajúcej sa pasívneho postoja SRB a Komisie	84
b) O príčinnej súvislosti	85
C. O návrhoch na zrušenie ocenenia 2 a na vyplatenie náhrady	88
D. O návrhoch na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na dôkazné prostriedky . . .	91
V. O trovách	92